ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΕΡΙΜΝΗ, ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΤΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881-262
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Γ'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΜΑΪΟΥ 1955 | ΤΕΥΧΟΣ 47ον

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Τοῦ ἀειμνήστου **Γ. ΑΣΠΡΕΑ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

9.—Πορεία τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα.—Παγίδες καὶ ἐνέδραι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδουκαίων.
10.—Ἡ συνωμοσία κατὰ τοῦ Ἰησοῦ.—Τὸ Συμβούλιον τῶν συνωμοτῶν.
11.—Ἡ τραγικὴ νύκτα.—Προδοσία τοῦ Ἰούδα.—Ἐξευτελισμὸς καὶ ὕβρεις κατὰ τοῦ Ἰησοῦ.
12.—Ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.—Τὸ κατηγορητήριον καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς Καϊάφας.

9. Πορεία τοῦ Ἰησοῦ πρὸς τὰ Ἱεροσόλυμα.— Παγίδες καὶ ἐνέδραι τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδουκαίων

Ἡ πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ πορεία τοῦ Ἰησοῦ καὶ εἴσοδος ἐν αὐτῇ ὑπῆρξε θριαμβευτική. Ὁ λαὸς συνέρρεε πανταχόθεν νὰ ἀκούσῃ τὸν στωμύλον καὶ λιγὺν ἀγορητήν, τοῦ ὁποίου αἱ ὁμιλίαι κατεκήλουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀκουόντων.

Ἀλλ' ὁ ἥρεμος καὶ γαλήνιος ἐπαναστάτης διευθυνόμενος πρὸς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀφικόμενος ἐν αὐτῇ κατείχετο ὑπὸ δυσοιώνων προλήψεων καὶ διῃσθάνετο ὅτι πικρὸν μαρτύριον προητοιμάζετο ἐν αὐτῇ τῇ πόλει ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν του καὶ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Λαοῦ. Ὁ Ματθαῖος καὶ ὁ Λουκᾶς σαφῶς μᾶς διεφύλαξαν τὴν πένθιμον ψυχολογικὴν κατάστασιν τοῦ Ἰησοῦ, ὅταν ἐπορεύετο καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα.

Τὰ Ἱεροσόλυμα ἦσαν ἡ πρωτεύουσα ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκυριάρχει ἡ Ἰουδαϊκὴ φαυλοκρατία, τῆς ὁποίας τὰ συμφέροντα ἤρχετο νὰ ὑποσκάψῃ, νὰ κλονίσῃ καὶ νὰ κατακρημνίσῃ ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης, καὶ περὶ τῆς πόλεως ταύτης ἤτις ἐπὶ ὁλοκλήρους αἰῶνας ὑπῆρξεν ἡ ἀκρόπολις τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, ὁ Χριστὸς προέβλεψε καὶ δὲν ὤκνησε νὰ προμαντεύσῃ καὶ νὰ ἀναγγείλῃ δημοσίᾳ τὴν οἰκτρὰν αὐτῆς τύχην.

Ἐπαληθεύσε δὲ μετά τινας δεκάδας ἐνιαυτῶν ἡ πρόρρησις τοῦ Ἰησοῦ συντελεσθεῖσα διὰ τῶν Ρωμαϊκῶν ὅπλων τοῦ αὐτοκράτορος Τίτου, τοῦ σπείραντος ἅλας ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Αἰλίας Καπιτωλίας.

Ἅμα εἰσελθὼν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ὁ Ἰησοῦς ἤρχισεν ἀμέσως τὴν διδασκαλίαν. Τὸ ἀπαραβίαστον δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου Λόγου, ὅπερ ἴσχυεν ἐν Ἰουδαίᾳ, δὲν ἐπέτρεπε τὴν δίωξιν ἢ τὴν σύλληψιν ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως ἄνευ συγκεκριμένης κατηγορίας. Ἀλλ' οἱ σοφοὶ τυπολάτραι οἱ ἀντλοῦντες τὴν δύναμιν αὐτῶν ἐκ τοῦ φανατισμοῦ τοῦ ὄχλου προσήρχοντο ὄχι ὅπως ἀκούσουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ διὰ νὰ περιπλέξουν τὸν ἐπικίνδυνον ἐπαναστάτην εἰς διαλογικὰς μονομαχίας καὶ νὰ τὸν ἐξαναγκάσουν εἰς στιγμὰς ὀργῆς καὶ ἐξάψεως ἢ νὰ διατυπώσῃ λόγους καὶ ἐννοίας προσβάλλοντας τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια, ἢ νὰ τὸν ἀποστομώσωσι καὶ τὸν καταστήσωσι καταγέλαστον ἀπέναντι τῆς κοινῆς ἀντιλήψεως.

Δύο ὑπῆρξαν τὰ κύρια σημεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἔστησαν ἐπανειλημμένας ἐνέδρας οἱ σοφισταὶ τῶν δύο συγχρόνων αἱρέσεων τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδουκαίων. Τὸ ζήτημα τῆς θεότητος, διότι υἱὸν Θεοῦ ἀνεκήρυσσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς, καὶ τὸ ζήτημα τῆς παραβιάσεως τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου, γεγονὸς ὅπερ πιστοποιούμενον ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου συνεπῆγε θανατικὴν ποινήν, ὡς ἀποτελοῦν ὕψιστον θρησκευτικὸν ἁμάρτημα. Ἔφθανε δὲ μέχρι τοιούτου σημείου ἡ τυπολατρικὴ ἀντίληψις τῶν Ἰουδαίων ὥστε τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου ἀπεῖχον πάσης οἵας δήποτε, οὐχὶ ἐργασίας ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ κινήσεως, ἀφοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην συνεκράτουν καὶ αὐτὰς τὰς φυσιολογικὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Εἰς τοὺς Εὐαγγελιστὰς εὑρίσκει τις ἐν πλήρει ὅπως δήποτε σαφηνείᾳ τὰς διαλογικὰς μονομαχίας καὶ τὰς σοφιστικὰς ἐνέδρας, αἵτινες ἐστήθησαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μὲ τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τῆς ἥττης καὶ τοῦ ἐξευτελισμοῦ του. Ἀλλ' ἀντὶ νὰ συντριβῇ ὡς ἤλπιζον, ἀνεδεικνύετο μέγας συντρίβων Αὐτὸς καὶ ἐξευτελίζων τοὺς σοφοὺς τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ κίνδυνος συνεπῶς ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐμεγεθύνετο, διότι ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ὁ Λαὸς ἐνωτίζετο εἰς τὰ ῥήματα τῆς ὑψηλῆς καὶ ἀλτρουϊστικῆς διδασκαλίας καὶ ἐνώπιον τῆς ψυχῆς του διηνοίγοντο νέοι ὁρίζοντες σκέψεως καὶ συνειδήσεως.

Μία ἀπὸ τὰς ἐνέδρας ὑπῆρξε καὶ ἐκείνη τῆς μοιχαλίδος, τὴν ὁποίαν παρουσιάσαντες οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασκαλίας τοῦ Ἰησοῦ ἀπηύθυνον πρὸς Αὐτὸν τὸ ἐρώτημα : «Διδάσκαλε ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν αἱ τοιαῦται γυναῖκες νὰ λιθοβολοῦνται συλλαμβανόμεναι ἐπ' αὐτοφώρῳ, σὺ τί ἀποφασίζεις περὶ αὐτῆς;»

Ὑπέβαλον τὸ ἐρώτημα μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι στήνουν ἀσφαλῆ παγίδα, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἐνέπιπτεν ὁ Ἰησοῦς. Εἶχον πεποίθησιν ἐπὶ τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἐπιεικείας του καὶ ἀνέμενον τὴν ἀπάντησιν τῆς συγγνώμης διὰ νὰ ἐξεγερθῶσιν ἀπροκαλύπτως ἐναντίον Του καὶ νὰ προκαλέσωσι τὸν λιθοβολισμόν Του.

Ἀλλ' ἡ ἀπάντησις τοῦ Ἰησοῦ τοὺς ἐκεραύνωσεν. «**Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω**».

Καὶ ἔφυγον μὲν κατῃσχημένοι ἀλλ' ἐπανῆλθον μετ' ὀλίγον θρασύτεροι καὶ αὐθαδέστεροι διὰ νὰ ὑποστῶσιν ἀπὸ τὸν Μέγαν Θεὸν τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἀγάπης νέας ἥττας, νέας ἀπογοητεύσεις, νέους ἐξευτελισμούς.

10. Ἡ συνωμοσία κατὰ τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸ Συμβούλιον τῶν συνωμοτῶν

Ἤδη ὁ κίνδυνος ἐνεφανίζετο μέγας.

Ἐὰν ὁ Ἰησοῦς ἀφίνετο ἐλεύθερος ἦτο ἀναμφισβήτητον ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ δύναμις τοῦ φαυλοκρατισμοῦ θὰ ὑπεσκάπτετο ἐν αὐτῇ τῇ ἕδρᾳ του.

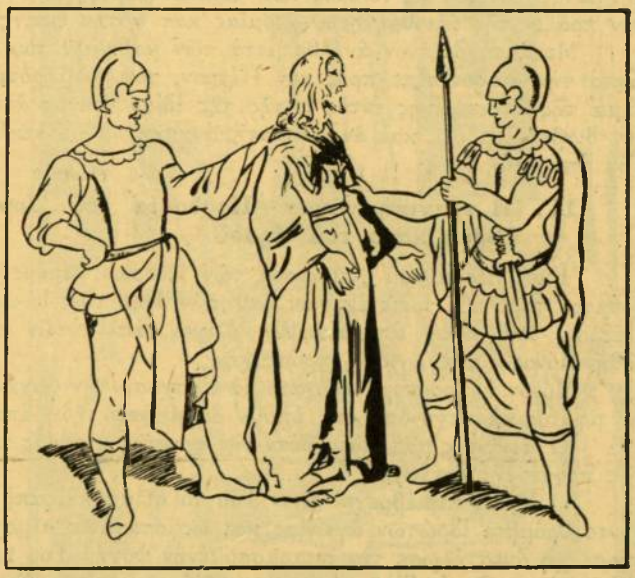
Ἔπρεπε διὰ νὰ σωθῇ τὸ καθεστὼς τὸ κλονιζόμενον νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ πάσης θυσίας, ἀνεξαρτήτως τοῦ δικαίου ἢ τοῦ ἀδίκου, ὁ φόνος ἢ ἡ ὁπωσδήποτε ἐξόντωσις τοῦ ἐπαναστάτου.

Δύο ἀπόπειραι λιθοβολισμοῦ ἐξ ὧν ἡ μία ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος ἀπέτυχον. Κατὰ τὴν δευτέραν ταύτην ἀπόπειραν τὰ ὄργανα τῶν ἀρχιερέων καὶ γραμ-

ματέων ἥρπασαν λίθους καὶ ἡτοιμάσθησαν νὰ ἐκσφενδονίσωσι ταύτας κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἀλλὰ ἡ πληθὺς τοῦ ἀκούοντος Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ δὲν παρεσύρθη εἰς τὴν ἄδικον ἐκείνην πρᾶξιν. Συνεπῶς μία καὶ μόνη ὑπελείπετο ὁδὸς πρὸς ταχεῖαν ἐξόντωσιν. Ἡ σύλληψις τοῦ Ἰησοῦ ὡς ἐπαναστάτου διὰ στρατιωτῶν Ρωμαίων, τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν πολιτείαν καὶ ἡ καταδίκη Αὐτοῦ διὰ τακτικῆς δίκης εἰς θάνατον.

«Συμφέρει ὦ ἄρχοντες ἕνα ἀπολέσθαι ὑπὲρ τῶν πολλῶν», ἦτο ἡ φράσις τοῦ ἀρχιερέως ὅταν ἀπεφάσιζε τὴν σύλληψιν τοῦ ἐπικινδύνου ἐπαναστάτου.

Τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον συνεκροτήθη καὶ ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν τῆς συλλήψεως τοῦ Ἰησοῦ, ἀπηρτίσθη ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς πρεσβυτέρους τοῦ Λαοῦ. Τὸ ἔνταλμα τῆς συλλήψεως καθώρισε τὸν Ἰησοῦν ἐπαναστάτην κατὰ τῆς θρησκείας, ἀνετέθη δὲ ἡ σύλληψις τοῦ ἐπαναστάτου εἰς σπεῖραν Ρωμαϊκήν, ἔχουσαν ἐπὶ κεφαλῆς χιλίαρχον.

Ἡ σύλληψις τοῦ ΙΗΣΟΥ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων στρατιωτῶν

Βιογράφοι νεώτεροι ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ σύλληψις τοῦ Ἰησοῦ, κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην νύκτα τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, δὲν ἐγένετο ὑπὸ Ρωμαίων στρατιωτῶν, ἀλλ' ἁπλῶς ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων, οἵτινες ὡδηγήθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ προδότου μαθητοῦ καὶ συμπλακέντες πρὸς τὸν Πέτρον συνέλαβον τὸν ἐπαναστάτην καὶ ἤγαγον Αὐτὸν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως.

Οἱ ἀσχοληθέντες ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς συλλήψεως τοῦ Ἰησοῦ ἐζήτησαν νὰ ἀποδείξουν τὸ τελείως παράνομον τῆς συλλήψεως. Ὅτι ἡ σύλληψις δὲν ἐξετελέσθη ἐπὶ τῇ βάσει ἐντάλματος γραπτοῦ, ὅτι ἦτο ἐντελῶς παράνομος καὶ αὐθαίρετος καὶ ὅτι δὲν διενήργησαν ταύτην οἱ Ρωμαῖοι στρατιῶται, οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς τῆς Ἰουδαίας.

Ὁ ἐπαναστάτης, ὁ ἐμπνεύσας τὸν φόβον τῆς ἀνατροπῆς τοῦ θρησκευτικοῦ καθεστῶτος τῶν Ἰουδαίων συνελήφθη διὰ δόλου καὶ προδοσίας, ἐντελῶς παρανόμως ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων.

Παρομοία ἀπόπειρα ἐν ἡμέρᾳ καὶ πληρούσῃ ἀγορᾷ ὄχι μόνον διέτρεχε τὸν κίνδυνον νὰ ἀποτύχῃ, ἀλλὰ θὰ ἔστρεφεν ἴσως τὴν ὀργὴν τοῦ Λαοῦ κατὰ τῶν συνωμοτῶν.

Ἡ σύλληψις διενηργήθη τὴν δραματικὴν νύχτα τῆς προσευχῆς τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, νύχτα ὑπερτάτης ψυχικῆς ἀγωνίας καὶ ὑπερτάτης ψυχικῆς πάλης τοῦ Ἰησοῦ.

Εἶχε προηγηθῇ ὁ Μυστικὸς Δεῖπνος.

Ἡ τελευταία ἑστίασις τῶν μαθητῶν μετὰ τοῦ Διδασκάλου. Εἰς τὴν οἰκίαν

τοῦ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ συνηντήθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δι' ὑστάτην φορὰν οἱ ἀφωσιωμένοι μαθηταὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ὑπερόχου Ἐπαναστάτου. Ἤδη ἡ παράνομος σύλληψις δὲν εἶχεν ἀποφασισθῆ μόνον ἀλλ' εἶχε καὶ ἐξασφαλισθῆ. Ὁ Ἰούδας ἀπὸ τὰ Ἴσκαρα εἶχεν ἐπανέλθη ἀπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀρχιερέως, ὅπου, λάθρα μεταβάς, εἶχε πωλήσει τὴν προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου του ἀντὶ τῶν περιφήμων ἐκείνων τριάκοντα ἀργυρίων.

Οἱ ἄλλοι μαθηταὶ δὲν ὑπώπτευον τίποτε, τὸ μέγα ὅμως Θῦμα, κατὰ τὰς μαρτυρίας αὐτῶν τῶν Εὐαγγελιστῶν, εἶχεν ἤδη διαισθανθῆ τὰ πάντα.

Οἱ λόγοι τοῦ Ἰησοῦ καὶ οἱ σαφεῖς ὑπαινιγμοί Του κατὰ τὸ Δεῖπνον καὶ κατὰ τὴν μετάβασίν του εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν μαρτυροῦν σαφῶς ὅτι ἀνέμενε τὴν πρώτην πρᾶξιν τῆς ἀξιοθρηνήτου ἀνομίας κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν νύχτα.

Μετὰ τὸ δεῖπνον ἀνῆλθε μετὰ τῶν μαθητῶν του εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν. Κατὰ τὴν ἄνοδον εἶπε πρὸς τὸν Πέτρον, τὸν τολμηρότερον ἐξ ὅλων, τὸ πένθιμον ρῆμα τῆς ἐπικειμένης ἐντὸς αὐτῆς τῆς ἰδίας νυκτὸς ἀπαρνήσεως, ὅταν ὁ Πέτρος τὸν διαβεβαίου ὅτι, καὶ ἂν παραστῆ ἀνάγκη νὰ συναποθάνῃ μετ' Αὐτοῦ, δὲν θέλει Τὸν ἀπαρνηθῆ.

11. Ἡ τραγικὴ νύχτα.—Προδοσία τοῦ Ἰούδα.—Ἐξευτελισμὸς καὶ ὕβρεις κατὰ τοῦ Ἰησοῦ

Ἐκεῖ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, μέρους προσφιλοῦς, μονήρους καὶ ἠρέμου, παρέλαβε τρεῖς ἐκ τῶν μαθητῶν Του, τὸν Ἰάκωβον, τὸν Ἰωάννην καὶ τὸν Πέτρον, καὶ ἀφοῦ ἀπεμακρύνθη ὀλίγον ἀπ' αὐτῶν «ὡσεὶ λίθου βολήν» παρεδόθη Μόνος εἰς ἀγωνιώδη προσευχήν.

Μόνον ἡ προσευχὴ ἠδύνατο νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ψυχήν Του, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὰ μαρτυρικὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα διῃσθάνετο ἤδη ἐπερχόμενα.

Ὁ Ἰωάννης μᾶς δίδει ἰδέαν τῆς φρικτῆς ἀγωνίας καὶ τοῦ ὑψίστου σπαραγμοῦ τῆς προσευχῆς ἐκείνης.

Ὁ ἱδρὼς περιέβρεχεν ὅλον Του τὸ σῶμα καὶ ἀπὸ τοῦ μετώπου Του κατήρχοντο θρόμβοι ἱδρώτων ἀγωνίας καὶ ὡς σταγόνες αἵματος ἐπότιζον τὴν Γῆν. Ἡ προσευχὴ ἀνεστήλωσε τὴν σπαρασσομένην ψυχήν Του καὶ ἀναθαρρήσας ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς μαθητάς Του, οἱ ὁποῖοι κατάκοποι εἶχον ἀλωθῆ ὑπὸ τοῦ ὕπνου.

«Πῶς, εἶπεν εἰς αὐτούς, κοιμᾶσθε; ἐνῷ ἀκριβῶς τώρα πρέπει νὰ ἐγρηγορῆτε, διότι ἰδοὺ πλησιάζει ἐκεῖνος ὅστις θὰ μὲ παραδώσῃ».

Ὀλίγαι στιγμαὶ παρῆλθον καὶ φωναὶ ἀνθρώπων καὶ ἀνταύγειαι πυρσῶν καὶ δάδων ἐφυγάδευσαν τὴν ἠρεμον γαλήνην καὶ τὸ σκότος τὸ βαθὺ εἰς τὸ ἐρημικὸν ὄρος.

Ἄνθρωποι βλοσυροὶ καὶ ἄγριοι ἐκύκλωσαν τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητάς Του. Μεταξὺ αὐτῶν ἐνεφανίσθη προηγούμενος ὁ Ἰούδας ὁ ἀπὸ τὰ Ἴσκαρα. Ἀνεζήτησε τὸν Ἰησοῦν καὶ μόλις Τὸν εἶδεν ἔσπευσε καὶ ἀπεπειράθη νὰ Τὸν ἀσπασθῆ. Ὁ Ἰησοῦς τὸν ἀπώθησεν ἠρέμα, ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμὸν καὶ εἶπε μετὰ πικρίας : «Φιλήματι προδίδεις τὸν Διδάσκαλον, Ἰούδα».

Εἶναι γνωστὰ τὰ συμβάντα κατὰ τὴν σύλληψιν. Πλὴν τοῦ Πέτρου σύραντος τὴν μάχαιραν αὐτοῦ καὶ ἀποκόψαντος τὸ ὠτίον τοῦ Μάλχου, οὐδὲν ἕτερον συνέβη, ὥστε νὰ παρακωλυθῆ ἡ σύλληψις τοῦ Διδασκάλου.

Ὀλίγον μετέπειτα ὁ Ἰησοῦς εὑρίσκετο εἰς τὴν Αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως ἤτις ἔβριθεν ὄχλου.

Ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ συνωμόται τῆς ἐξοντώσεως ἠγρύπνουν.

Ἡ νὺξ εἶχε προχωρήσει. Ἡ ἀνατολὴ τῆς ἡμέρας ἐπλησίαζεν. Οἱ συνωμόται ἀνέμενον νὰ ἀνατείλῃ ἡ αὐγὴ διὰ νὰ δικάσουν τὸν ἀμείλικτον ἐπαναστάτην καὶ νὰ καταδικάσουν Αὐτὸν εἰς θάνατον.

Ἡ νὺξ αὕτη τῆς συλλήψεως τοῦ Ἰησοῦ ἦτο νὺξ ὑπερτάτης ἀγωνίας, ὕβρεων καὶ ἐξευτελισμῶν διὰ τὸν Μέγαν Διδάσκαλον τῆς θρησκείας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς συγγνώμης καὶ ἀφ' ἑτέρου νὺξ χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως διὰ τοὺς συνωμόσαντας τὴν ἐξόντωσίν του.

Ὁ Ἰησοῦς ὡδηγήθη δέσμιος εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως, ὅπου παρέμεινε μέχρι τῆς χαραυγῆς ἐν μέσῳ πλήθους ὄχλου μεταξὺ τοῦ ὁποίου πολυπληθῆ ὄργανα τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων.

Ὁ Πόντιος Πιλᾶτος ἀναγινώσκει τὴν ἀπόφασιν τῆς διὰ Σταυροῦ θανατώσεως τοῦ ΙΗΣΟΥ

Οἱ Εὐαγγελισταὶ μᾶς διεφύλαξαν τοὺς ἀξιοθρήνους ἐξευτελισμοὺς κατὰ τὴν πένθιμον ἐκείνη νύκτα.

Ἡ αὐλὴ ἐφωτίζετο ἀπὸ πυρσοὺς καὶ δάδας. Τὰ ὄργανα καὶ οἱ ὑπηρέται καὶ μέγας ἑσμὸς μισθάρνων τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν γραμματέων ἐξηρέθιζον τὸν ὄχλον καὶ ἐξῆπτον τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν αὐτοῦ, προπηλακίζοντες, ὑβρίζοντες, προκαλοῦντες, ἐμπαίζοντες τὸν δέσμιον ὑπόδικον. Ἡ νὺξ διέρρευσεν ὑπὸ συνεχὲς καὶ ἀλγεινὸν μαρτύριον.

Οὐδεὶς εὑρέθη παρὰ τὸ πλευρὸν Αὐτοῦ φίλος.

Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν παρηκολούθουν, τὸν ἐθαύμαζον καὶ αὐτοὶ ἔτι οἱ μαθηταί του εἶχον ἐξαφανισθῆ.

Ὁ φόβος εἶχεν εἰσβάλη εἰς τὰς καρδίας ὅλων.

Συνέβη ὅ,τι πάντοτε συμβαίνει εἰς παρομοίας περιστάσεις.

Μόνον ὁ Πέτρος, ὁ τολμηρότερος ἐξ ὅλων, εἰσέδυσεν ἄγνωστος περὶ τὴν χαραυγὴν μεταξὺ τοῦ πλήθους, ὅταν ὅμως τὸν ὑπωπτεύθησαν ὡς ὀπαδὸν τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐζήτησαν νὰ τὸν συλλάβουν, ὁ Πέτρος Τὸν ἀπηρνήθη διὰ νὰ σωθῆ.

12. Ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου.— Τὸ κατηγορητήριον καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς Καϊάφας

Μόλις ἐξημέρωσεν καὶ μετὰ μαρτυρικὴν νύκτα ὁ Ἰησοῦς ὡδηγήθη ἐνώπιον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ δικαστηρίου.

Οἱ συνωμόται ἔσπευδον νὰ ἀπαλλαγῶσιν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τοῦ ἐπικινδύνου ἐπαναστάτου. Τὸν συνέλαβον περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς Πέμπτης, τὸν ἐδίκασαν μόλις ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα τῆς Παρασκευῆς καὶ ἐπέμεινον νὰ τὸν θανατώσουν

ἐντὸς τῆς ἡμέρας. 'Εφοβοῦντο τὴν πιθανὴν ἐξέγερσιν τῶν ὀπαδῶν καὶ τῶν φίλων Του καὶ ἠσθάνοντο τὴν ἀνάγκην νὰ τελειώσουν μίαν ὥραν τὸ ταχύτερον.

'Ο 'Ιησοῦς προσήχθη ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου δέσμιος ὡς κακοῦργος ἐπικίνδυνος. Οὐδεὶς ἐζήτησε καὶ οὐδεὶς ἐπρότεινε νὰ λυθοῦν αἱ χεῖρες του.

Τὸ Δικαστήριον ἀπετελέσθη ἀπὸ ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μέλη, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο ἦσαν φίλοι τοῦ 'Ιησοῦ, ὁ Νικόδημος καὶ ὁ 'Ιωσὴφ ὁ ἐξ 'Αριμαθείας. 'Αλλὰ δὲν ἐπρόκειτο περὶ Δίκης, ἀλλὰ περὶ σκηνοθετήσεως τοιαύτης. 'Η ἀπόφασις ἦτο ἐκ τῶν προτέρων εἰλημμένη καὶ δὲν ἐπρόκειτο ἢ περὶ τῆς τηρήσεως τοῦ τύπου τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

Τὸ ἀκροατήριον ἦτο πολυπληθές. 'Εκ τῶν προτέρων εἶχον φροντίση νὰ ἐξάψουν τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τοῦ ὄχλου καὶ νὰ πληρώσουν τὴν αἴθουσαν τοῦ Δικαστηρίου ἀπὸ ὄργανα καὶ ἐγκαθέτους, ἀνήκοντας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν φαυλοκρατίαν τῶν συνωμοτῶν.

"Ηρεμος καὶ γαλήνιος ὁ Μέγας 'Υπόδικος ἤχθη πρὸ τοῦ 'Αρχιερέως, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑπηρέτην τοῦ Καϊάφα, ὅστις τρόπον τινὰ ἤσκει κατὰ τὴν Δίκην ἐκείνην τὰ καθήκοντα τοῦ κλητῆρος τοῦ Δικαστηρίου.

Δύο ἦσαν αἱ βάσεις τοῦ κατηγορητηρίου, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστηρίχθη ἡ κατηγορία, περιεστράφη ἡ ἀποδεικτικὴ διαδικασία καὶ κατεδικάσθη ὁ 'Ιησοῦς εἰς θάνατον.

'Η πρώτη, ὅτι ὁ 'Ιησοῦς ὁ ἐκ Γαλιλαίας διδάσκων παρὰ τὸν Μωσαϊκὸν νόμον, ἀνεκήρυσσεν 'Εαυτὸν Υἱὸν Θεοῦ.

'Η δευτέρα, ὅτι προσέβαλε τὴν ἱερότητα καὶ τὸ ἀπαραβίαστον τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου.

'Αμφότεραι αἱ κατηγορίαι, ἐὰν ἀπεδεικνύοντο ἀληθεῖς, συνεπεῖγον διὰ πάντα 'Ιουδαῖον τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου.

"Οταν ὁ 'Ιησοῦς προσήχθη, ὁ ἀρχιερεὺς ἀπηύθυνεν εἰς Αὐτὸν ἀμφοτέρας τὰς κατηγορίας.

Τὸ ἀκροατήριον, προπαρασκευασμένον ἐκ τῶν προτέρων, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ πολυάριθμον Δικαστήριον, ἐξερράγη εἰς ἀποδοκιμαστικὰς κραυγὰς κατὰ τοῦ κατηγορουμένου. 'Η Δίκη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐλάμβανε τὴν ὄψιν ὀχλαγωγικῆς προκαταλήψεως. 'Εξέφευγε τῶν ὁρίων τῆς ἱερότητος μιᾶς ἐννόμου καὶ εὐσυνειδήτου κρίσεως, ἀφορώσης τὴν τιμὴν καὶ τὴν ζωὴν ἑνὸς πολίτου, ἀδιάφορον ὁποῖος ἦτο ὁ πολίτης ἐκεῖνος καὶ ὁποῖα ἀδικήματα εἶχε διαπράξει.

Οἱ καταρτίσαντες τὸ Δικαστήριον ἑκατὸν εἴκοσι δικασταὶ δὲν ἦσαν ἐκ τῆς τάξεως τῶν ἱερέων καὶ τῶν νομομαθῶν, τῶν γραμματέων, ὡς ὀνομάζουσι τούτους οἱ Εὐαγγελισταί, ἦσαν μεταξὺ αὐτῶν καὶ πρεσβύτεροι.

"Ησαν δὲ οἱ πρεσβύτεροι ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, πρεσβύτεροι κατὰ τὴν ἡλικίαν, καὶ ὅμως οὐδεμία φωνὴ διαμαρτυρίας ἠκούσθη διὰ τὴν ἐγκληματικὴν Δίκην, οὐδὲ διὰ τὴν ἀνίερον καὶ ἄδικον καταδίκην.

Πρόεδρος τοῦ πολυπληθοῦς Δικαστηρίου ἦτο ὁ ἀρχιερεὺς Καϊάφας, ἀνὴρ πανοῦργος καὶ δόλιος. 'Ο τρόπος, καθ' ὃν διηύθυνε τὴν διαδικασίαν καὶ οἱ θεατρισμοί του ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν βιαίαν ὑφαρπαγὴν τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως, παρ' οὐδενὸς ἐκ τῶν ἐπιστημονικῶς ἀσχοληθέντων περὶ τὴν Δίκην τοῦ 'Ιησοῦ διαμφισβητεῖται.

Χαρακτηριστικὸν δὲ τῆς ἐρημίας συνειδήσεως τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ἦτο καὶ ἡ ὑπολογιστική του ἔξαψις κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην στιγμὴν τῆς Δίκης, ὁπότε ἐπεχείρησε νὰ ὑφαρπάσῃ τὴν καταδίκην τοῦ κατηγορουμένου ἄνευ μαρτυριῶν· ἐγερθεὶς καὶ σχίζων τὰ ἱμάτιά του, ἀνεφώνησεν: «Τί χρείαν μαρτύρων ἔχομεν... ἔνοχος ἔστι θανάτου».

"Οταν ὁ 'Ιησοῦς προσήχθη μὲ τὰς χεῖρας δεδεμένας ὄπισθεν, ὅπως ἀναφέ-

ρεται, ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου καὶ κατέναντι τοῦ Προέδρου, ὁ Καϊάφας διετύπωσε μετ' ἀγανακτήσεως τὴν κατηγορίαν.

Ὁ Ἰωάννης διεφύλαξεν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀπάντησιν τοῦ Ἰησοῦ. Ἦτο ἀπάντησις πλήρης θάρρους καὶ παρρησίας. Ἀπάντησις ψυχῆς ἀθῴας, εἰλικρινοῦς, ἐχούσης ἀκλόνητον πεποίθησιν εἰς τὴν ἀθῳότητα ἀλλὰ καὶ πλήρης βεβαιότητος ἐπὶ τῆς προκαταλήψεως καὶ τῶν προθέσεων τῶν δικαστῶν του.

«Ἐγώ, ἀπήντησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐδίδαξα φανερὰ μεταξὺ τοῦ λαοῦ εἰς τὰ ἱερὰ καὶ τὰς Συναγωγάς, ὅπου συνέρχονται οἱ Ἰουδαῖοι. Τίποτε δὲν ἐδίδαξα εἰς τὸ κρυπτόν. Τί μὲ ἐρωτᾷς, λοιπόν; Ἐρώτησε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μὲ ἤκουσαν τί εἶπον πρὸς αὐτούς. Αὐτοὶ γνωρίζουν, ὅσα ἐγὼ εἶπον».

Συνέβη τότε τι τὸ πρωτοφανὲς εἰς πολιτείαν εὐνομουμένην, ὅπως ἡ ὑπὸ τοὺς Ρωμαίους Ἰουδαία.

Μόλις ἐτελείωσε τοὺς λόγους ἐκείνους ὁ κατηγορούμενος, ἡ ἀπήχησις σφοδροῦ ραπίσματος ἀντήχησεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ δικαστηρίου.

Ὁ ὑπηρέτης τοῦ ἀρχιερέως, ὁ ὡς κλητὴρ ἱστάμενος πλησίον τοῦ Ἰησοῦ, κατέφερεν ἰσχυρὸν ράπισμα κατὰ τῆς παρειᾶς του.

Τὰ μίσθαρνα πλήθη τῶν ἀκροατῶν ἠλάλαζαν ἀπὸ ἀγαλλίασιν. Οἱ Εὐαγγελισταὶ μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι τὸ φαῦλον ἐκεῖνο ὄργανον τοῦ ἀρχιερέως δὲν ἐπετιμήθη, τὸ δὲ Μέγα Θῦμα ἐστράφη πρὸς τὸν κακοποιήσαντα καὶ εἶπεν: **«εἰ κακῶς ἐλάλησα μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ, εἰ δὲ καλῶς τί μὲ δέρεις;**

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καὶ διετυπώθη μὲν ἡ κατηγορία, ἀπεδοκιμάζετο, ἐχλευάζετο καὶ ἐδέρετο ὁ κατηγορούμενος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ἐν συνεδριάσει, ἀλλ' ἡ Δίκη προϋχώρει μετὰ δυσχερείας, ὠφείλετο δὲ ἡ δυσχέρεια αὕτη εἰς τὸ ὅτι δὲν ἐξευρίσκοντο μάρτυρες νὰ βεβαιώσουν ρητῶς ὁρκιζόμενοι μὲ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ κατηγορουμένου ὅτι ἀληθῶς ἦτο ἔνοχος θανάτου.

Ἐξ ὅλων τῶν Εὐαγγελιστῶν ὁ Μάρκος μᾶς περιέσωσεν ὅπως δήποτε σαφεστέρας πληροφορίας ἐπὶ τῆς Δίκης.

Μάρτυρες πολυπληθεῖς παρέρχονται πρὸ τοῦ Μεγάλου Θύματος ἀλλὰ δὲν

εἶναι σύμφωνοι εἰς τὰς καταθέσεις των. Ὅλοι θέλουν τὴν καταδίκην Του εἰς θάνατον, ἀλλὰ πρὸ τῶν διατάξεων τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου σχετικῶς πρὸς τὴν εὐθύνην τῆς μαρτυρίας διαφωνοῦν πρὸς ἀλλήλους εἰς τὰς καταθέσεις των καὶ οὐδεὶς τολμᾷ νὰ θέσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ 'Ιησοῦ καὶ νὰ ἀποστείλῃ τοῦτον εἰς τὸν θάνατον.

Τὸ Θῦμα εἶναι γαλήνιον καὶ ἤρεμον.

Οἱ ὀφθαλμοί Του εἶναι γλυκεῖς καὶ πρᾷοι καὶ ἡ φυσιογνωμία Του, φυσιογνωμία ὑψίστης ἐγκαρτερήσεως, τρομάζει τοὺς ἐξημμένους καὶ τὰ μίσθαρνα ὄργανα τῶν συνωμοτῶν.

Δὲν τολμοῦν νὰ ἁπλώσουν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς Του. Κάποια ὑπερτέρα μυστικιστικὴ δύναμις συνέχει αὐτοὺς κατὰ τὴν ὑστάτην στιγμήν.

'Η Δίκη κινδυνεύει.

Τὸ κατηγορητήριον διατυπωθὲν μὲν ἀπὸ τὸν πρόεδρον, δὲν ἀποδεικνύεται ἐν τούτοις ἀληθὲς ὑπὸ τῶν μαρτύρων.

Μεταξὺ τῶν ἑκατὸν εἴκοσι δικαστῶν ὑπάρχουν καὶ δύο φίλοι τοῦ 'Ιησοῦ οἱ ὁποῖοι εὑρίσκουν μίαν εὔλογον ἀφορμὴν διὰ νὰ ἀποπειραθοῦν νὰ ἀναβάλουν τὴν Δίκην.

Μία ἀναβολὴ τῆς Δίκης θὰ ἔδιδεν ἕνα χρονικὸν διάστημα, ἔστω καὶ τὸ βραχύτερον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἦτο δυνατὸν νὰ γίνουν ἐνέργειαι πρὸς σωτηρίαν τοῦ 'Ιησοῦ. Πλὴν τούτου ὅμως ἡ ἀναβολὴ θὰ ἐνεκαρδίου τοὺς φίλους, τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς ὀπαδοὺς ἐν γένει τοῦ 'Ιησοῦ, οἵτινες φόβῳ συσχεθέντες εἶχον ἐξαφανισθῆ πάντες. Εἶχον κρυβῆ, εἶχον χαθῆ, ὡς διὰ μαγείας.

Οὐδεὶς οὐδὲ φίλος, οὐδὲ ὀπαδός, οὐδὲ ἐκ τῶν μαθητῶν οὐδεὶς ἐτόλμησε νὰ ὑψώσῃ οὔτε ἐντός, οὔτε ἐκτὸς τοῦ δικαστηρίου φωνὴν συνηγόρου.

Τὸ Μέγα Θῦμα εἶχεν ἀφεθῆ ἔρημον, καὶ μόνον καὶ ἐγκαταλελειμμένον θὰ ἐσύρετο ὑπὸ τῶν συνωμοτῶν τοῦ πνευματικοῦ σκότους τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τῆς σήψεως τῆς τυπολατρείας ἐπάνω εἰς τὸν αἰώνιον βωμὸν τοῦ θανάτου, ὅπου ἐμαρτύρησαν ὅλαι αἱ μεγάλαι ἀλτρουϊστικαὶ ψυχαὶ ὅσαι ἠγωνίσθησαν νὰ διανοίξουν εἰς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας τὸν νοῦν καὶ τὰς ψυχὰς τῶν λαῶν.

Πλὴν τῆς ἀσυμφωνίας μεταξὺ τῶν μαρτύρων οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ὡρκίζετο ὅτι ἤκουσεν αὐτὸς οὗτος τὸν κατηγορούμενον νὰ ἀποκαλῇ 'Εαυτὸν υἱὸν Θεοῦ. Κατέθετον ὅτι εἶχον ἀκούσῃ τὴν βλασφημίαν ταύτην παρ' ἄλλων, καλούμενοι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι ἐβεβαίουν ἐπίσης ὅτι παρ' ἄλλων τὰ ἤκουον.

'Επίσης ἡ δευτέρα κατηγορία τῆς παραβιάσεως τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου δὲν ἐβεβαιοῦτο καὶ αὕτη ὑπὸ αὐτοπτῶν, οἵτινες ὡρκίζοντο τοῦτο ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ 'Ιησοῦ.

Ὅλοι ἐγνώριζον ὅτι ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου ὁ 'Ιησοῦς ἀνέστησε τὸν Λάζαρον, ἐθεράπευσε τὸν παραλυτικόν, ἐβάδισεν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἔδωσεν τὸ φῶς εἰς τὴν τυφλὴν κόρην τοῦ 'Ιαείρου, ἀλλ' οὐδεὶς αὐτόπτης τὰ ἐβεβαίου ἐνόρκως.

Εἰς τὴν δευτέραν ὅμως ταύτην κατηγορίαν ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου δὲν ἀποδεικνύεται ἐπιμένων.

'Ησθάνετο καλῶς, ὁ πανοῦργος Καϊάφας ὅτι δὲν ἦτο συμφέρον διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν δευτέραν κατηγορίαν, διότι ὁ ἐκ Γαλιλαίας κατηγορούμενος εἶχε καταλύσῃ τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ πάσχοντας ἀνθρώπους καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς πληγὰς ἢ τὰς νόσους αὐτῶν. Συνεπῶς παρὰ τὴν στυγνὴν τυπολατρείαν τοῦ 'Ιουδαϊκοῦ ὄχλου, τὸ ἐδαφος τοῦτο τῆς κατηγορίας ἀπήχει συμπαθῶς εἰς τὴν ψυχήν του.

'Ο πρόεδρος διαισθανόμενος ὅτι ἡ ἀπόδειξις τῆς κατηγορίας ἀπέβαινε κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς διαδικασίας δυσχερής, ἔστρεψε πᾶσαν αὐτοῦ τὴν προσοχὴν καὶ συνεκέντρωσε τὴν πανουργίαν του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς θεότητος τοῦ 'Ιησοῦ, διότι

ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΙΣ

ΔΙΑ ΜΕΘΥΛΙΚΗΣ ΑΛΚΟΟΛΗΣ (ΞΥΛΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ) ΚΑΙ ΑΙΘΥΛΙΚΗΣ ΑΛΚΟΟΛΗΣ (ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ)

Ὑπὸ κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΚΑΤΣΑ**, Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου καὶ τέλος)

III.—Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ.
1) Τὸ Σχολεῖον. 2) Ἡ Ἐκκλησία. 3) Ὁ Τύπος—Ὁ Κινηματογράφος—Τὸ Θέατρον. 4) Οἱ Ἰατροί. 5) Ἡ Οἰκογένεια. 6) Σύλλογοι διάφοροι. 7) Τὸ Κράτος. —Ἐπίλογος.

III. Ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ

Πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ, ἐφ' ὅσον Κρατικὴ ἀπαγόρευσις δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ, ἀπαιτεῖται προπαγάνδα διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῶν κακῶν ἀποτελεσμάτων τῆς πέραν τοῦ δέοντος πόσεως, ἀλκοολούχων ποτῶν. Ἡ προπαγάνδα αὕτη πρέπει νὰ γίνῃ ἔργον παντὸς δυναμένου νὰ ὁμιλήσῃ καὶ νὰ διδάξῃ. Κύριοι δὲ παράγοντες διαφωτίσεως πρέπει νὰ εἶναι : 1) Τὸ Σχολεῖον, 2) Ἡ Ἐκκλησία, 3) Ὁ Τύπος—Τὸ Θέατρον—Ὁ Κινηματογράφος, 4) Σύλλογοι ἀντιαλκοολικοί, 5) Ἡ οἰκογένεια, 6) Οἱ Ἰατροὶ κλπ.

Ἀναφέρομεν ὀλίγα τινὰ περὶ τῆς δράσεως ἑκάστου τῶν παραγόντων τούτων. Εὐθὺς ὅμως ἐξ ἀρχῆς ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι κατ' ἐμὲ ἐκστρατεία ἐναντίον καὶ τῆς ἁπλῆς χρήσεως τοῦ οἴνου δὲν πρόκειται νὰ ἔχῃ οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀκροατῶν, πεπεισμένων ἐξ ἰδίας πείρας ὅτι ἡ μικρὰ χρῆσις οἴνου δὲν εἶναι ἐπιβλαβής. Ἡ καταφορὰ τῆς ἀντιαλκοολικῆς διδασκαλίας, διὰ νὰ ἐπιφέρῃ ἀποτελέσματα δέον νὰ ἀπευθύνεται κατὰ τῆς καταχρήσεως καὶ μόνον. Δὲν εἶναι δὲ δύσκολον ὁ λογικὸς ἀκροατὴς—καὶ τοιοῦτοι εὐτυχῶς εἶναι οἱ πλεῖστοι—νὰ ἐννοήσῃ ὁπόσον ποσὸν οἴνου ἀποτελεῖ δι' αὐτὸν κατάχρησιν. Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναφερθέντων παραγόντων ἐξιστόρησις τῶν κακῶν ἀποτελεσμάτων τῆς καταχρήσεως οἴνου καὶ ἀλκοολούχων ἄλλων, μετὰ ἀναφορᾶς συγχρόνων περιστατικῶν ἐξωθήσεως τοῦ ἀλκοολικοῦ εἰς βαρύτατα ἐγκλήματα, ἀσφαλῶς ἤθελε διασώσει πολλοὺς ἐξ ἐπιπολαιότητος παρασυρθέντας εἰς κατάχρησιν οἴνου κλπ.

τοῦτο καὶ μόνον ἠδύνατο νὰ ἐξερεθίσῃ τὸν ὄχλον, νὰ ἐξάψῃ τὸν θρησκευτικὸν αὐτοῦ φανατισμὸν καὶ νὰ συντριβῇ τοιουτοτρόπως ὁ ἐκ Γαλιλαίας ἐπικίνδυνος ἐπαναστάτης.

Ἀπελπισθεὶς ὁ Καϊάφας τῶν μαρτύρων καὶ διαβλέπων τὸν κίνδυνον τῆς ἀναβολῆς τῆς δίκης, συνεκέντρωσεν ὅλην αὐτοῦ τὴν πανουργίαν εἰς τὴν σοφιστείαν διὰ ν' ἀποσπάσῃ ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ κατηγορουμένου τὴν ὁμολογίαν ἐκείνην ἥτις θὰ τὸν ἔστελλεν εἰς τὸν θάνατον.

Ἐστράφη πρὸς τὸν Ἰησοῦν καὶ τοῦ ἀπηύθυνε τὴν ἑξῆς ἐρώτησιν : «Δὲν ἀκούεις λοιπὸν τί σοῦ καταμαρτυροῦσι; τί ἀπολογεῖσαι περὶ αὐτῶν;» Ἀλλὰ τὸ Μέγα Θῦμα ἀντέταξε σιγήν. Ὁ πρόεδρος ἐξήφθη. «Σὲ ἐξορκίζω, ἀνέκραξεν, ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, εἶσαι ἀληθῶς υἱὸς Θεοῦ»;

Ἡ ἐρώτησις αὕτη ἀπετέλεσε τὴν θανατηφόρον παγίδα.

Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἀπήντα ἀρνητικῶς ἐσώζετο.

Ἐὰν ἀπήντα καταφατικῶς ἦτο χαμένος. Ἔδινε μόνος του τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐγκλήματός Του.

Ἡ ἀπάντησις ὅμως τοῦ Ἰησοῦ ὑπῆρξε καταφατική.

(Συνεχίζεται)

Ἂς ἐξετάσωμεν εἰδικώτερον τοὺς ἀναφερθέντας παράγοντας.

1) Τὸ Σχολεῖον. Ὁ διδάσκαλος δύναται νὰ διδάξῃ τοὺς μαθητάς του, ἀλλὰ καὶ τοὺς γονεῖς ὅτι τὸ κρασὶ καὶ λοιπὰ ἀλκοολοῦχα βλάπτουν καὶ νὰ συστήσῃ πλήρη μὲν ἀποχὴν διὰ τὰ παιδιά, ἁπλῆν δὲ χρῆσιν εἰς τοὺς γονεῖς, καὶ μόνον οἴνου. Εὐνόητον ὅτι πρωτίστως αὐτός, δηλαδὴ ὁ διδάσκαλος, δέον νὰ εἶναι ὑπόδειγμα, ἂν μὴ πλήρους ἀποχῆς, τουλάχιστον ὅμως μετριωτάτης χρήσεως οἴνου, οὐχὶ δὲ ἄλλου τινὸς ἀλκοολούχου ποτοῦ. Δύναται δὲ νὰ διδάσκῃ τὰ μὲν παιδιὰ εἰς τὸ Σχολεῖον, τοὺς δὲ γονεῖς κατ' ἰδίαν, εἴτε εἰς δημοσίας διαλέξεις. Ἀπαιτεῖται βεβαίως τέχνη πρὸς τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ δὴ τῶν γονέων, ὅταν μάλιστα οὗτοι εἶναι πόται. Μετὰ θλίψεως μοῦ διηγεῖται δημοδιδάσκαλος τῶν περιχώρων Ἀττικῆς ὅτι καὶ γονεῖς πολλοὶ πίνουν ὑπερμέτρως καὶ ὑπερμέτρως ποτίζουν τὰ παιδιά των μὲ κρασί. Παρετήρησε δὲ ὁ δημοδιδάσκαλος ἐπὶ τοιούτων παιδιῶν πτῶσιν τῆς πνευματικῆς των στάθμης. Μὲ συστολὴν δὲ ὁ ρηθεὶς δημοδιδάσκαλος μοῦ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν ἐτόλμα νὰ κηρύξῃ φανερὸν πόλεμον, μόνος αὐτός, κατὰ τῆς καταχρήσεως οἴνου ὑπὸ τῶν γονέων, πλήρους δὲ ἀποχῆς διὰ τὰ παιδιά. Τὴν πτῶσιν τῆς πνευματικῆς στάθμης παιδιῶν, προώρως οἰνοποτῶν, ἐβεβαίωσε δι' ἐπιστημονικῶν μεθόδων ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Καθηγητὴς τῆς Ψυχολογίας κ. Σακελλαρίου. Ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰς ἐπαρχίας ποτίζονται μὲ ἄφθονον κρασὶ τὰ παιδιὰ ὅπως ἀναφέρῃ εἰς δημοσίευμά του ὁ πρωτοπόρος παρ'ἡμῖν τοῦ ἀντιαλκοολικοῦ ἀγῶνος κ. Κ. Κατσαρᾶς, παραθέτων ἐπιστολὴν δημοδιδασκαλίσσης χωρίου τινὸς τῆς Πελοποννήσου.

Διδασκαλία ἀντιαλκοολικὴ πρὸς τὰ παιδιὰ τῶν Σχολείων καταλλήλως διεξαγομένη δύναται νὰ ἀποδώσῃ ἀγαθά.

2) Ἡ Ἐκκλησία. Δύναται καὶ ὀφείλει νὰ πρωτοστατήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς καταχρήσεως τουλάχιστον τῶν ἀλκοολούχων ποτῶν.

Οἱ ἱερεῖς, καὶ κατ' ἰδίαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος κατὰ τὸ κήρυγμα, θὰ ἠδύνατο νὰ διαφωτίζουν τὸ ποίμνιόν των. Ἴσως κατάλληλος στιγμὴ δι' ὁμιλίαν ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος θὰ ἦτο νὰ ληφθῇ ὡς θέμα τοῦ κηρύγματος συνταρακτικόν τι γεγονὸς ὀφειλόμενον εἰς τὸ ἀλκοὸλ (κρασὶ κλπ.) ποὺ δυστυχῶς παρατηροῦνται τοιαῦτα, συχνὰ ἀναγραφόμενα εἰς τὰς ἐφημερίδας. Θὰ ἔφερον ὡς παράδειγμα τὴν πρὸ διετίας ἀποκαλυφθεῖσαν ἐν Μεσσηνίᾳ αἱμομιξίαν ἀλκοολικοῦ πατρὸς μετὰ τῆς θυγατρός του, ἐξ ἧς προῆλθε γέννησις τέρατος, φονευθέντος παρευθὺς ὑπὸ τῶν γεννητόρων του. Θὰ ἐλάμβανον ἐπίσης ὡς ὅπλον τοῦ ἀντιαλκοολικοῦ ἀγῶνος τὸν πρὸ ἔτους συμβάντα ἐν Ἐλευσῖνι φόνον δεκαετοῦς παιδίσκης ὑπὸ τοῦ ἀλκοολικοῦ πατρός της κατὰ τὴν ἐκ κρασοκατανύξεως μέθην του. Ἀλλὰ καὶ πόσα ἄλλα συνταρακτικὰ συμβάντα δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιήσῃ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος ἱκανὸς ἱεροκῆρυξ. Χρειάζεται βεβαίως ἱκανότης διὰ νὰ διαπραγματευθῇ τις ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος θέματά τινα ὡς τὸ περὶ αἱμομιξίας καὶ ἄλλα σχετικὰ πρὸς τὴν γενετήσιον λειτουργίαν. Πρέπει δὲ νὰ εἶναι ὀλιγότερον ὁ φόβος τῆς κολάσεως καὶ περισσότερον ἡ καταστροφὴ ὑγείας, οἰκογενείας κλπ. ἅτινα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπασχολοῦν τὸν ἱεροκήρυκα.

Καὶ πάλιν ὑποχρεοῦμαι νὰ ὑπομνήσω ὅτι διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸς ὁ κηρύσσων πρέπει αὐτὸς νὰ μὴ ἔχῃ ποτὲ θεαθῇ πίνων δημοσίᾳ καὶ ἐν εὐθυμίᾳ ἐκ μέθης εὑρισκόμενος.

Τὸ τοιοῦτον ἰσχύει διὰ πάντας τοὺς προπαγανδίζοντας κατὰ οἴνου καὶ λοιπῶν ἀλκοολούχων, πολὺ ὅμως περισσότερον προκειμένου περὶ ἱερέων.

Ἐπὶ τούτου δύναται νὰ ἔχῃ θέσιν ἡ φρᾶσις τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου «Δεῖ πρῶτον γενέσθαι φῶς, εἶτα φωτίσαι».

3) Ὁ Τύπος—Ὁ Κινηματογράφος—Τὸ Θέατρον. Θὰ ἠδύναντο νὰ συμβάλλουν εἰς τὸν ἀντιαλκοολικὸν ἀγῶνα. Ὡς πρὸς τὸν Τύπον δὲν ἐννοοῦμεν περιορισμὸν τῆς ἀναγραφῆς τῶν οἱασδήποτε μορφῆς ἐγκλημάτων τῶν ὀφειλομένων

εἰς τὸ ἀλκοόλ.'Αλλὰ θὰ πρέπει ἑκάστοτε οἱ χρονογράφοι τῶν ἐφημερίδων, ἐπιλαμβανόμενοι ὡς ἱεροκήρυκες τῆς εὐκαιρίας συνταρακτικοῦ τινος γεγονότος νὰ καταδείξουν τὰ κακὰ εἰς τὰ ὁποῖα ὁδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον ἡ κατάχρησις τῶν οἰνοπνευματωδῶν.

'Ο Κινηματογράφος θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιδεικνύῃ σκηνὰς τοῦ καταντήματος τῶν ἀλκοολικῶν ἐκ τοῦ ψυχιατρείου, εἰς ὃ ἐνεκλείσθησαν. 'Η ὑπὸ τοῦ Κινηματογράφου ἐπίδειξις τῆς ἀθλιότητος τῶν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας τοξικομανῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ συνετίσῃ μερικοὺς ἐκ τῶν καταχρωμένων οἴνου καὶ ἄλλων ἀλκοολούχων.

Οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται ἐμέθυον μέχρι κτηνωδίας νέους Εἵλωτας καὶ ἠνάγκαζον αὐτοὺς νὰ διέρχωνται τὰς ὁδοὺς πρὸς παράδειγμα τῆς κατάντιας ἐκ τῆς καταχρήσεως οἴνου κλπ.

Καὶ τὸ Θέατρον θὰ ἠδύνατο νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸν ἀγῶνα παρουσιάζον τύπους ἀλκοολικῶν οὐχὶ πρὸς θυμηδίαν τοῦ κοινοῦ μόνον, ἀλλὰ πρὸς διδασκαλίαν.

4) Οἱ 'Ιατροί. Μεγάλη πρέπει νὰ εἶναι ἡ συμβολὴ τούτων εἰς τὸν ἀντιαλκοολικὸν ἀγῶνα. Γνωρίζοντες οἱ ἰατροὶ τὰ κακὰ τῆς καταχρήσεως τῶν ἀλκοολούχων ποτῶν εἶναι οἱ μᾶλλον ἁρμόδιοι πρὸς διαφώτισιν τοῦ κοινοῦ διὰ τοὺς ἐκ τῆς καταχρήσεως κινδύνους.

5) 'Η Οἰκογένεια. Εὐνόητον ὅτι πατὴρ—ἀλλὰ καὶ μήτηρ—μὴ μεθυσκόμενοι εἶναι εὐεργετικὸν παράδειγμα διὰ τὰ τέκνα των.

Κατήχησις λοιπὸν ἀντι—ἀλκοολικὴ τῶν γονέων, ἵνα αὐτοὶ γίνουν τὸ παράδειγμα τῶν τέκνων των.

6) Σύλλογοι διάφοροι, μὴ εἰδικοί, ἀλλὰ κυρίως εἰδικοὶ πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ ἀποβλέποντες. Τοιοῦτος σύλλογος γυναικῶν ὑπάρχει ἀπὸ τριετίας περίπου παρ' ἡμῖν ἡ **Χριστιανικὴ Ἕνωσις Γυναικῶν 'Ηθικῆς ἐξυψώσεως (ΧΕΓΗΕ).** 'Ο Σύλλογος οὗτος διοργανώνει διαλέξεις ἐν 'Αθήναις, Πειραιεῖ καὶ 'Επαρχίας. Κατὰ τὰς διαλέξεις ταύτας ὁμιλοῦσι καταδεικνύοντες τὰ κακὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ διάφορα μέλη τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ συνηθέστερον ἡ πρόεδρος αὐτοῦ ἰατρὸς Κα Θάλεια Ποταμιάνου.

Καθ' ἃς ἔχω πληροφορίας, τὸ ἀντιαλκοολικὸν κήρυγμα τοῦ Συλλόγου τούτου γίνεται εὐπρόσδεκτον ὑπὸ τῶν πρὸς οὓς ἀπευθύνεται καὶ φαίνεται ὅτι ἀπέδωκε ὠφέλιμα δι' αὐτοὺς καὶ τὴν Κοινωνίαν ἀποτελέσματα.

'Επὶ τοῦ ἔργου ἀντιαλκοολικῶν Συλλόγων γνωρίζομεν ὅτι ἐσχάτως γίνεται προσπάθεια ὅπως καὶ παρ' ἡμῖν ἱδρυθῇ τμῆμα τῆς διεθνοῦς 'Εταιρείας πρὸς καταπολέμησιν καὶ τῆς ἁπλῆς χρήσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, τῆς International order of Good Temjhars (Διεθνὲς τάγμα καλῶν Ναϊτῶν).

Πᾶσα προσπάθεια πρὸς καταπολέμησιν τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἶναι ἐπαινετὴ καὶ εὐπρόσδεκτος, ὁθενδήποτε προερχομένη.

7) Τὸ Κράτος, δύναται—καὶ πρέπει—πολλὰ νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὸν ἀντιαλκοολικὸν ἀγῶνα. Τὰ κυριώτερα τῶν ὑπὸ τοῦ Κράτους δυναμένων νὰ ἐπιβληθῶσι μέτρων ἐκτίθενται ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ κ. Σπ. Γαλανοῦ εἰς παλαιὰς δημοσιεύσεις του εἰς τὸ Λαϊκὸν Πανεπιστήμιον τῆς Βραδυνῆς (1935, Τεῦχος 11 καὶ 1938, Τεῦχος 23—24). Εἶναι δὲ ταῦτα :

α) 'Ο περιορισμὸς τῆς ἀμπελουργίας. Τὸ μέτρον τοῦτο καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀνεφάρμοστον παρ' ἡμῖν.

β) 'Ο περιορισμὸς τοῦ ἐμπορίου οἴνου καὶ ἀλκοολούχων ποτῶν. Καὶ τὸ μέτρον τοῦτο εἶναι δυσεφάρμοστον ὡς ἀντικείμενον εἰς τὰ συμφέροντα μεγάλων τάξεων, ὡς οἰνοπωλῶν, ἐργοστασιαρχῶν ὡς καὶ τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους.

γ) 'Η φορολογία οἴνου καὶ ἀλκοολούχων ποτῶν, ὥστε ἐκ τῆς ὑπερόγκου τιμῆς νὰ μὴ εἶναι ταῦτα προσιτὰ εἰς μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ. Τὸ μέτρον τοῦτο

εἶναι τὸ μᾶλλον εὐπρόσδεκτον ὑπὸ τοῦ Κράτους, κυρίως διότι ἐνισχύει τὰς προσόδους του.

δ) Περιορισμὸς ὡρῶν καὶ ἡμερῶν πωλήσεως οἴνου κλπ. Τὸ μέτρον τοῦτο, καίτοι καλόν, δὲν εἶναι ἐφαρμόσιμον καὶ ἀποδοτικὸν πάντοτε. Τὸ μέτρον τοῦ κλεισίματος τῶν ταβερνείων μετὰ τὴν 23ην ὥραν εἶναι καλόν. Ὁ εἰς αὐτὰς ὅμως συχνάζων λαϊκὸς πληθυσμὸς εὐλόγως θὰ παραπονεῖται διότι αἱ μὲν ταβέρναι τῶν πτωχῶν κλείονται, αἱ δὲ κοσμικαὶ ταβέρναι, αἱ διά τοὺς βαλαντιούχους ἀφίνονται ἐλεύθεραι. Τούτων τὸ κλείσιμον διὰ μεγάλας πόλεις καὶ διὰ διαφόρους λόγους εἶναι ἀκατόρθωτον.

Τὸ κατὰ Κυριακὴν κλείσιμον εἶναι ἐπαινετὸν καὶ ὁπωσδήποτε ἀποδοτικόν, καίτοι οἱ ἐπιθυμοῦντες Κυριακάτικην διασκέδασιν δὲν ἐμποδίζονται νὰ προμηθεύωνται ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τὸν διὰ τὸ Κυριακάτικο γλέντι οἶνον κλπ. Ὁπωσδήποτε τὸ μέτρον τοῦ κλεισίματος τῶν οἰνοπωλείων κατὰ Κυριακὴν θὰ εἶναι ἀποδοτικὸν διὰ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ, ὅπως δεικνύῃ τὸ κατὰ Κυριακὰς ἐκλογῶν κλείσιμον τῶν οἰνοπωλείων. Ἀφ' ὅτου ἐφηρμόσθη τὸ μέτρον τοῦτο ἔπαυσεν ἡ κραιπάλη, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ παλαιότεροι εἴχομεν συνηθίσῃ νὰ βλέπωμεν κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν.

ε) Ἡ τιμωρία τῶν ἐν μέθῃ ἐκτελεσάντων ἀδίκημά τι αὐστηρότερον ἢ διὰ τοὺς ἄλλους. Τοῦτο κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ἐθέσπισεν ὁ ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς Ἑλλάδος Πιττακός, νομοθετήσας ὡς τύραννος ἐν Μυτιλήνῃ. Ἐπὶ τούτου ὁ Ἀριστοτέλης εἰς τὰ Πολιτικὰ (Β'. στ) λέγει τὰ ἑξῆς : «Νόμος ἴδιος αὐτοῦ (τοῦ Πιττακοῦ), τὸ τοὺς μεθύοντας, ἂν τι πταίσωσι, πλείω ζημίαν ἀποτίνειν τῶν νηφόντων. Διὰ γὰρ τὸ πλείους ὑβρίζειν μεθύοντας ἢ νηφόντας, οὐ πρὸς τὴν συγγνώμην ἀπέβλεψεν, ὅτι δεῖ μεθύουσιν ἔχειν μᾶλλον, ἀλλὰ πρὸς τὸ συμφέρον».

Παραλείπομεν ἄλλα τινὰ προτεινόμενα μέτρα.

Ἐπίλογος

Ἐξετέθησαν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τὰ κακὰ τοῦ ἀλκοολισμοῦ, τῆς καταχρήσεως δηλαδὴ οἴνου καὶ ἄλλων ἀλκοολούχων ποτῶν.

Καθ' ἡμᾶς—ὡς ἄλλως τε κατὰ τοὺς πλείστους—καὶ τὴν μακραίωνα πεῖραν ἡ ἁπλῆ καὶ λογικὴ χρῆσις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἐπιβλαβής. Δυστυχῶς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καθορισθῇ τὸ ποσὸν ἁπλῆς χρήσεως, διαφέρον κατὰ τὰ ἄτομα, οὔτε πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων περιορίζονται εἰς ποσὰ χρήσεως ἀλλὰ προβαίνουν εἰς ποσὰ καταχρήσεως.

Ἔχουν λοιπὸν δίκαιον οἱ ὀπαδοὶ τῆς ἀπολύτου ἀπαγορεύσεως τῶν ἀλκοολούχων ποτῶν. Δέον ὅμως νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὅτι πόλεμος ἀντιαλκοολικὸς ὑπὸ σημαίαν πλήρους ἀποχῆς προώρισται νὰ ἀποτύχῃ, ἴσως δὲ ἐκ πείσματος νὰ ἀναπτυχθῇ παρὰ πολλοῖς τῶν ἀνθρώπων, στροφὴ πρὸς μεγαλυτέραν χρῆσιν καὶ ἀντίδρασις πρὸς τὰ κηρύγματα πλήρους ἀποχῆς. Καθ' ἡμᾶς ἔντονος ἀντιαλκοολικὴ προπαγάνδα κατὰ τῆς καταχρήσεως θὰ σώσῃ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων.

Ἐὰν τινες ἐξακολουθοῦν παρασυρόμενοι εἰς κατάχρησιν, οἱ τοιοῦτοι θὰ γίνωνται ὠφέλιμοι κατὰ τοῦτο ὅτι, διὰ τῆς ἀθλιότητος εἰς τὴν ὁποίαν ἐξέπεσαν, θὰ γύνωνται ζωστανὰ δείγματα τῆς καταχρήσεως, πρᾶγμα ὅπερ θὰ συντελῇ εἰς σωφρονισμὸν πλείστων ἄλλων καὶ συγκράτησιν αὐτῶν ἐντὸς λογικῶν ποσῶν χρήσεως οἴνου καὶ τῶν λοιπῶν ἀλκοολούχων ποτῶν.

ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑΣ
Ἰατροδικαστὴς

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921-1955)

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΙΔ.' ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

«Τύχη Ἀγαθῇ. Ἔδοξε τῇ Ἀκαδημίᾳ Ἀθηνῶν τὰς ἐν ὅπλοις Δυνάμεις Χωροφυλακὴν καὶ Ἀστυνομίαν, τῷ τῆς Ἀκαδημίας Χρυσῷ Παρασήμῳ τιμῆσαι, ὅτι οὐδέποτε ἐπαύσαντο εὐψύχως κατὰ τῶν μυσαρῶν πολεμίων ἀγωνιζόμεναι κατὰ τὴν ἐλευθερίαν τῇ πατρίδι σώζουσαι, οὕτω δὲ ἀξίας ἑαυτὰς ἀποφαίνουσι τῆς τῶν μεγαλοδόξων πατέρων ἀρετῆς καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀριστοτόκον καὶ αὖθις ἀναδεικνύασι, τῆς δὲ τῆς οἰκουμένης ἐλευθερίας ἀνέκπληκτον πρόμαχον».

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων θρηνεῖ κατὰ ἑκατοντάδας τὰ θύματα τοῦ καθήκοντος στὸν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, ποὺ ἐπεζήτησε ἐπανειλημμένως νὰ καταλύσῃ τὴν Ἑλληνικὴ Πατρίδα καὶ νὰ ὑποδουλώσῃ τὸ λαό μας στὰ κόκκινα σύμβολα τῆς τυρρανίας καὶ τοῦ αἵματος.

Δὲν εἶναι δυνατὸν κανεὶς ἀστυνομικὸς νὰ λησμονήσῃ τὴ δολοφονία τῶν 40 ἀστυφυλάκων, ποὺ διεπράχθη στὶς 16 Ἀπριλίου τοῦ 1944, τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα. Αὐτοὺς τοὺς νέους, ποὺ εἶχαν γεμίσει τὴν ψυχή τους μὲ Ἑλληνικὰ ἰδανικὰ καὶ πίστη στὴν Πατρίδα, ἐνῷ ὅπλοι πήγαιναν στὰς Πάτρας νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθῆκον τους στὸ βασανισμένο ἀπὸ τὴν κατοχὴ λαό, τοὺς πιάσανε στὰ Καλάβρυτα καὶ τοὺς μεταφέρανε στὸ Σουλινάρι βασανίζοντάς τους στὸν ἀνηφορικό τους δρόμο πρὸς τὸ μαρτύριο, ποὺ τοὺς εἶχανε παρασκευάσει.

Ἐκεῖ λοιπὸν στὸ Σουλινάρι, τοὺς κατακρεούργησαν καὶ ὕστερα ὅπως ἦσαν κομματιασμένοι ἀπὸ τὶς τίγρεις καὶ τὶς ὕαινες αὐτὲς τοῦ κομμουνισμοῦ, βάλανε φωτιὰ γιὰ νὰ τοὺς κάψουν.

Καὶ ἐνῷ τὰ πτώματα τῶν μαρτύρων αὐτῶν τοῦ καθήκοντος ἀκόμη ἐκάπνιζαν, αὐτοὶ ἀδιάντροπα διακήρυτταν ὅτι οἱ ἀστυνομικοὶ αὐτοὶ προσχώρησαν στὶς τάξεις τους καὶ ὅτι πολεμοῦσαν τὸν κατακτητὴ μαζί τους στὰ βουνά.

Ἐγκληματίες καὶ ψεῦτες!!

Ἡ θυσία τῶν νέων αὐτῶν ποὺ ἀποτελοῦσαν ὁλόκληρο λόχο γιὰ τὴν προστασία τοῦ λαοῦ κατὰ τὴν κατοχὴ καὶ γιὰ τὴ χρησιμοποίησή τους κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ὅταν θὰ ἤρχετο ἡ ὥρα, ὑπῆρξε μεγάλη.

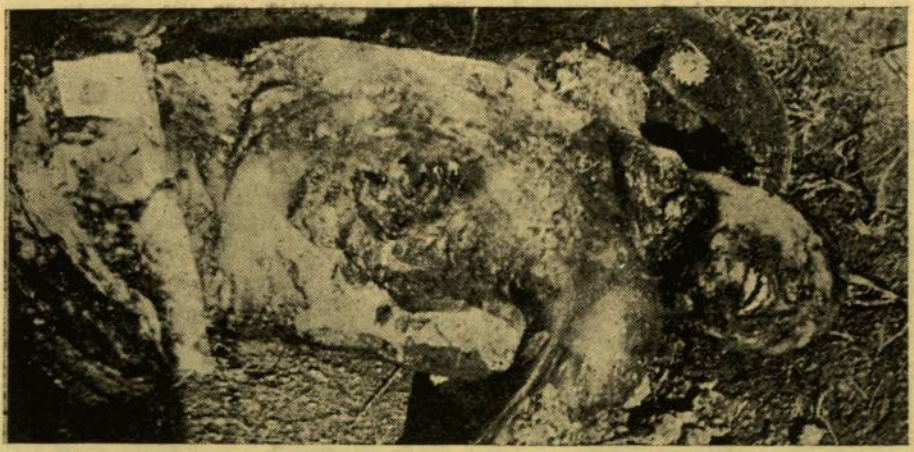
Οἱ εἰκόνες αὐτὲς παρουσιάζουν τὰ κατακρεουργημένα καὶ ἀπηνθρακωμένα πτώματα τῶν δολοφονηθέντων ἀστυνομικῶν, ὅπως βρέθηκαν καὶ φωτογραφήθηκαν ἀπὸ τὸ εἰδικὸ συνεργεῖο τῶν Ἐγκληματολογικῶν Ὑπηρεσιῶν ποὺ πῆγε ἐπὶ τόπου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀστυνόμο κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ.

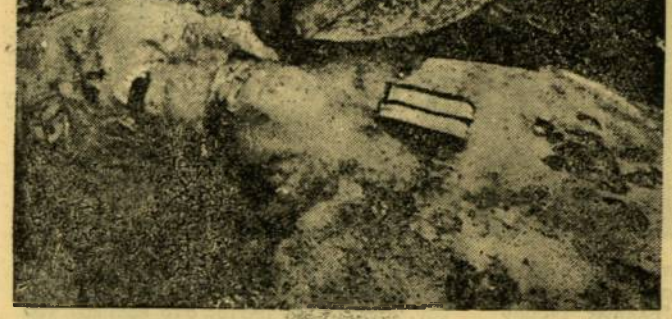
Ὁ Ὑπαστυνόμος Συμεωνίδης Δημήτρ., ὁ Ὑπαστυνόμος Πετιχαβᾶς Χρῆστος, ὁ ἀστυφύλαξ Λάγιος Χρῆστος, κατεσπαράχθησαν ἀπὸ τὰ αἱμοβόρα τέρατα τοῦ Δεκεμβρίου. Ἡ Ἀστυνομία τοὺς ἀνεκήρυξε ἥρωας καὶ μάρτυρας τοῦ καθήκοντος. Ἡ μνήμη των θὰ παραμένῃ αἰωνία, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πατρίδα.

Ἡ μανία αὐτὴ τῶν κομμουνιστικῶν τεράτων ξέσπασε κατὰ πρῶτο λόγο στοὺς ἀστυνομικοὺς ἰδίως κατὰ τὸν κόκκινο Δεκέμβρη τοῦ 1944. Ὅσοι ἔπεφταν στὰ χέρια τους ἐβασανίζοντο τρομερὰ καὶ κατεσφάζοντο ὕστερα κατὰ τὸν ἀγριώτερο τρόπο. Ἔτσι, βρῆκαν μαρτυρικὸ θάνατο ἑκατοντάδες Ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων ἀστυνομικῶν, ποὺ τὰ πτώματά τους κομματιασμένα, βρέθηκαν στὶς χαράδρες καὶ στοὺς μεγάλους τάφους ποὺ τὰ ἴδια τὰ θύματα ὑποχρεώθηκαν ν' ἀνοίξουν μὲ τὰ χέρια τους πρὶν θανατωθοῦν.

Αὐτὰ τὰ κομματιασμένα κορμιὰ περιμαζέψαμε καὶ μὲ εὐλάβεια τὰ τοποθετήσαμε στὸ χριστιανικὸ κοιμητήριο, μὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα τοποθετήσαμε τὴν εἰκόνα τους στὴν ψυχή μας.

«Βασανίζετε τοὺς ἀστυνομικούς»! Αὐτὸ ἦταν τὸ σύνθημα τῶν κομμουνιστῶν. Ἔτσι, ἔλεγαν, θὰ ἐκπορθήσουμε τὸ πρῶτο φρούριο τοῦ ἀστικοῦ καὶ Ἐθνικοῦ καθεστῶτος καὶ θὰ καταλάβουμε τὴν ἀρχή. Τὰ μαρτύρια ὅμως τῶν ἀστυνομικῶν ἀντὶ νὰ τρομοκρατήσουν τοὺς συναδέλφους των, ὅπως νόμισαν οἱ κομμουνισταί, ἀτσάλωσαν τὴ θέληση τῶν ἄλλων οἱ ὁποῖοι ἀγωνίσθηκαν καὶ νίκησαν.

Αὐτὸ εἶναι τὸ πτῶμα τοῦ Ὑπαστυνόμου Κατσαμπέκη ὅπως βρέθηκε στοὺς τάφρους τῶν δυλιστηρίων τῆς Οὔλεν παρὰ τὸ Γαλάτσι.

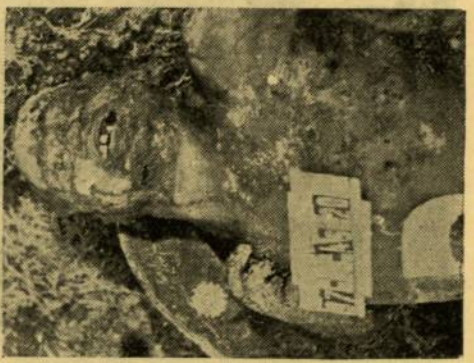
Τὸ πτῶμα τοῦ Ἀρχιφύλακος Γαβαλᾶ Ἀν., ὅπως εὑρέθη εἰς τὰ διυλιστήρια τῆς Θῦλεν. Κανεὶς δὲν πίστευε ὅτι θὰ ἔφθαναν στὸ σημεῖον αὐτὸ οἱ ἀναμορφωταὶ τῆς κοινωνίας!

Ἡ τελευταία του λέξις ἦτο γιὰ τὴν Πατρίδα καὶ τὴ μαννούλα του. Δὲν ὑπετάγη στὰ ἀνθωπόμορφα τέρατα καὶ ἐπροτίμησε τὸν στέφανο τοῦ μαρτυρίου.

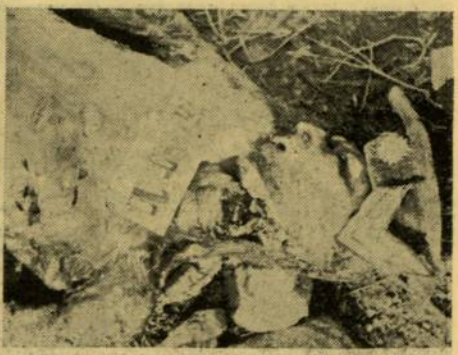
Ὁ Ἀρχιφύλαξ Ράλης Θεόδωρος. Ἕνα ἐξαιρετικὸ παλληκάρι, ποὺ γιαυτὸ ἀκριβῶς τοῦ βγάλαν τὰ μάτια καὶ ὕστερα τὸν κατέσφαξαν οἱ ἀνδρεῖοι κομμουνισταὶ τοῦ ΕΛΑΣ.

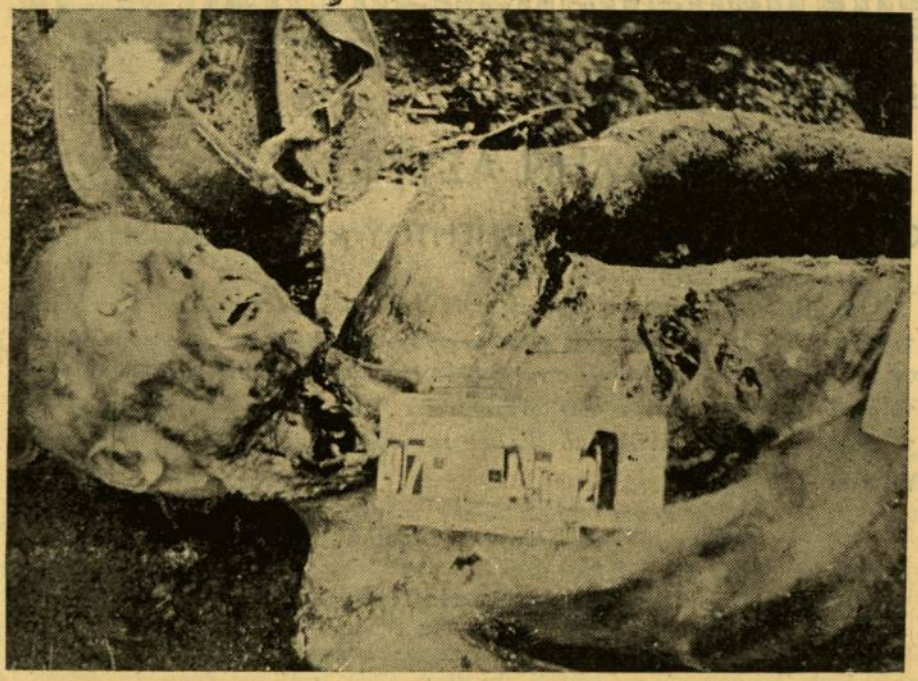
Ὁ ἀστυφύλαξ Σταμποῦλζος Κ., ἐβασανίσθη καὶ ἐσφάγη κατόπιν, γιατὶ ἦταν ἐθνικιστὴς καὶ ὑπήκουε στὴν Πατρίδα καὶ τὸ καθῆκον. Ἡ φρίκη ἔχει ἀφήσει τὰ ἴχνη στὸ πρόσωπο.

Ὁ Ὑπ)φύλαξ Ἀγγελετόπουλος Ν., ὅπως εὑρέθη σφαγμένος. Δὲν πιστεύει κανεὶς πὼς ἄνθρωποι καὶ μάλιστα Ἕλληνες, ἔκαμαν τὰ κακουργήματα αὐτά.

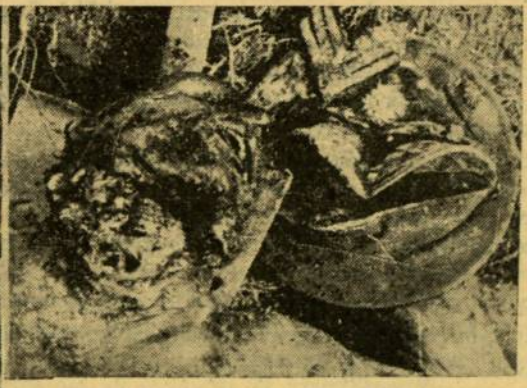

Νὰ καὶ τὸ πτῶμα τοῦ ἀστυφύλακος Θωμάκου Ἰωάν. Τὸν ἐβασάνισαν καὶ τὸν κατέσφαξαν, γιατὶ ἔμεινε πιστὸς στὸ καθῆκον του καὶ ἀντετάχθη στοὺς ἐγκληματίας κομ)στάς.

Τὰ μαρτύρια τῶν ἀστυνομικῶν ὑπῆρξαν ἡ ἐξιλαστήρια θυσία στὸν Κομμουνιστικὸ Μολώχ. Αὐτοὺς βρῆκαν ἐχθρούς των γιατὶ τοὺς στάθηκαν ἀντιμέτωποι καὶ ἐματαίωσαν τὰ σχέδιά τους.

Ἔφριξε τὸ σύμπαν μπρὸς στὰ θεάματα αὐτά. Ἡ μανία καὶ τὰ κακοῦργα ἔνστικτα τῶν κομμουνιστῶν ξέσπασαν στοὺς ἀστυνομικούς, στὰ παιδιὰ αὐτὰ τοῦ λαοῦ, ποὺ νύχτα καὶ μέρα ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀσφάλεια τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας τῶν πολιτῶν.

(Συνεχίζεται)

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Ο ΕΛΛΗΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΞ

- ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΙΝΔΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. R. S. KAUSHALA -

Ὁ κ. R. S. Kaushala Καθηγητὴς τοῦ Ἰνδικοῦ Στρατ. Κολλεγίου ἀπέστειλε εἰς τὴν Γεν. Δ/νσιν Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν ἀντίτυπον τοῦ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν βιβλίου του «The police and the public», εἰς τὸ ὁποῖον ἀναγράφει περὶ τῶν ἀστυνομικῶν ὅλων τῶν Ἐθνῶν καὶ ἐν τῇ σελ. 61 τοῦ ὁποίου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Ἕλλην ἀστυφύλαξ» «The Greek Policeman» ἀναγράφει τὰ ἑξῆς:

Ὁ Ἕλλην ἀστυφύλαξ

«Ὁ Ἕλλην ἀστυφύλαξ εἶναι ὁ ἄγρυπνος φρουρὸς τῆς τάξεως καὶ ὁ φύλαξ τῆς ζωῆς, ὑγείας, περιουσίας, τιμῆς καὶ τῆς ἐξυψώσεως τοῦ πολίτου.

Ἔξυπνος, εἰλικρινής, ἄξιος τῆς ἐμπιστοσύνης, ἐκπληρῶν τὸ καθῆκον του μὲ αὐταπάρνησιν, κέκτηται εὐστροφίαν καὶ ἀντικειμενικότητα.

Διαρκούσης τῆς κατοχῆς ὁ Ἕλλην ἀστυφύλαξ συνεργάζεται μὲ τὰς συμμαχικὰς ὀργανώσεις δίδων κάθε τι διὰ τὸν κοινὸν ἀγῶνα τῆς ἀπελευθερώσεως καὶ τῶν κοινῶν ἰδεῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δημοκρατίας.

Πολὺ συχνὰ εἰς συγκρούσεις μεταξὺ τῶν κατοχικῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ λαοῦ ἠγωνίζετο μὲ τὸ μέρος τῶν ἐπιτιθεμένων ἀτόμων μὲ κίνδυνον τῆς ἰδικῆς του ζωῆς. Διαρκοῦντος τοῦ Δεκεμβριανοῦ κομμουνιστικοῦ κινήματος, μὲ τὸ ὅπλον εἰς τὸ χέρι του καὶ μαζὶ μὲ τὰς ἄλλας μαχομένας δυνάμεις, ἐπέτυχε νὰ πατάξῃ τὸ κίνημα τὸ καθοδηγούμενον ὑπὸ τῆς κόμινφορμ.

Μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν εἰργάσθη ἐνθέρμως διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς τάξεως καὶ τοῦ αἰσθήματος τῆς ἀσφαλείας εἰς τὰς μάζας καὶ τὸ ἐπέτυχε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν ἐτῶν τοῦ συμμοριτοπολέμου, συστηματικῶς κατεδίωξε τὰ παράνομα σχέδια τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως ὄπισθεν τῶν γραμμῶν της. Ἐπέτυχεν εἰς τὴν ἐξάρθρωσιν τῶν κομμουνιστικῶν ὀργανώσεων ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ, πρᾶγμα ὅπερ ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχηγῶν τῶν στασιαστῶν ὡς ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους συντελεστὰς τῆς ἥττης των. Εἶναι πολὺ ἀρεστὸς εἰς τὸν λαὸν καὶ ὑπηρετεῖ ἐκεῖνον ὅστις δὲν ζῇ ἐν παρανομίᾳ καὶ μὲ τὸν ὁποῖον διατηρεῖ ἐντελῶς καλὰς σχέσεις».

Ἐν συνεχείᾳ ζητεῖ ὅπως παρασχεθῶσιν αὐτῷ περισσότερα στοιχεῖα ἵνα κατατοπισθῇ καὶ ἐνημερωθῇ πλήρως, προκειμένου νὰ ἐπανεκδώσῃ τὸ βιβλίον του εἰς πολυτελῆ παγκοσμίαν ἔκδοσιν.

Ἐπὶ τῆς ἐπιστολῆς του ἡ Γεν. Δ/νσις Ἀστυνομίας Πόλεων τοῦ Ὑφυπουργείου Ἐσωτερικῶν τῷ ἀπήντησεν ὡς ἀκολούθως:

ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΙΣ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

Ἀθῆναι τῇ 10 Ἰανουαρίου 1955

Πρὸς τὸν Καθηγητὴν Κύριον R. S. Kaushala
Ambala City

INDIA

Εἴμεθα κάτοχοι τῆς ἀπὸ 18-11-954 ὑμετέρας ἐπιστολῆς καθὼς καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἡμῖν ἀντιτύπου τοῦ ἔργου σας «The Police and the Public».

Εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς θερμότατα, ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος διὰ τὰ καλὰ λόγια, τὰ ὁποῖα εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ γράψητε εἰς τὸ ὡς ἄνω σύγγραμά σας, σχετικῶς μὲ τὸν Ἕλληνα ἀστυφύλακα.

Ἀνταποκρινόμενοι λίαν εὐχαρίστως εἰς ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν σας νὰ ἔχητε περισσότερα στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὸ ἔργον καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Ἕλληνος Ἀστυνομικοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, σᾶς παρέχομεν τὰς κάτωθι πληροφορίας:

Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων λειτουργεῖ πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοῦ Κράτους, τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τρεῖς ἄλλας μεγαλουπόλεις τῆς Ἑλλάδος, τὸν Πειραιᾶ, Πάτρας καὶ Κέρκυραν. Εἰς τὴν λοιπὴν Χώραν λειτουργεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Χωροφυλακῆς (Qendarmerie). Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἤρχισε λειτουργοῦσα κατ' ἀρχὰς εἰς Κέρκυραν (1921) καὶ βαθμιαίως ἐπεξετάθη εἰς τὰς λοιπὰς Πόλεις μέχρι τοῦ 1925. Ἀποτελεῖ ἴδιον Σῶμα (οὐχὶ στρατιωτικόν), τὸ ὁποῖον διέπεται ἀπὸ εἰδικοὺς νόμους καὶ κανονισμούς.

Ἱδρύθη πρὸ 30ετίας περίπου, διότι ἐγένετο δεκτὸν ὅτι εἰς τὰς μεγαλουπόλεις αἱ ὁποῖαι παρουσιάζουν ἰδιαζούσας συνθήκας πρέπει νὰ ἀστυνομεύῃ ἴδιον Ἀστυνομικὸν Σῶμα, μὲ σύγχρονον ὀργάνωσιν καὶ σύγχρονα μέσα. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀστυνομία Πόλεων ὠργανώθη κατὰ τὸ σύστημα τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, ὑπὸ Ἀγγλικῆς ὀργανωτικῆς ἀποστολῆς, ὑπὸ τὴν Ἀρχηγίαν τοῦ Ἄγγλου Ἀστυνομικοῦ Frederic Hallidey. Ἑκάστη πόλις ὀνομάζεται Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις καὶ ὑποδιαιρεῖται εἰς Ἀστυνομικὰς Ὑποδ/νσεις, αἱ ὁποῖαι πάλιν ἔχουν ἀνάλογον ἀριθμὸν Ἀστυνομικῶν Τμημάτων. Ἑκάστης Δ/νσεως προΐστανται Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' τάξεως, ἑκάστης Ὑποδ/νσεως Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Β' τάξεως καὶ ἑκάστου Ἀστυνομικοῦ Τμήματος Ἀστυνόμος Α' ἢ Β' τάξεως. Αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι διακρίνονται εἰς Ὑπηρεσίας Τάξεως καὶ εἰς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας (S. I. R.) στενῶς συνεργαζομένας μεταξύ των καὶ ὑπαγομένας ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ προϊσταμένου τῆς Ἀστυνομικῆς Δ/νσεως τῆς οἰκείας Πόλεως.

Κατάταξις εἰς τὸ Σῶμα Ἀστυνομίας Πόλεων

Ἡ πρόσληψις ἰδιωτῶν εἰς τὸ Σῶμα Ἀστυνομίας Πόλεων γίνεται κατόπιν ἐπιλογῆς. Ὡρισμένα φυσικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ προσόντα εἶναι ἀπαραίτητα διὰ τὴν εἴσοδον νέων εἰς τὸ Σῶμα. Οἱ ὑποψήφιοι πρέπει νὰ ἔχουν ὕψος 1.70 τουλάχιστον, νὰ εἶναι ἀπολύτως ὑγιεῖς καὶ νὰ εἶναι ἱκανοὶ δι' ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν. Προτιμῶνται οἱ ὑψηλοὶ καὶ εὐπαρουσίαστοι διὰ νὰ δύνανται νὰ ἐπιβάλλωνται.

Ἐκπαίδευσις : Οἱ προσλαμβανόμενοι ἐκπαιδεύονται ἐπὶ ἑξάμηνον τουλάχιστον εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν καὶ ἐξέρχονται ὡς ἀστυφύλακες (Policemen) Εἰς τὴν Σχολὴν διδάσκονται μαθήματα σχετικὰ μὲ τὸ ἐπάγγελμα ποὺ θὰ ἀσκήσουν, σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπεργιῶν, τῶν κακοποιῶν, τὴν ἀπόκρουσιν ἐπιθέσεως ἐναντίον των κλπ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἐκτὸς τῶν ἀστυνομικῶν καθηκόντων των διδάσκονται ἐπίσης καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τῆς Ἀστυ-

νομίας. Διδάσκονται νὰ προσέχουν τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν καὶ νὰ εἶναι φίλοι καὶ προστάται αὐτῶν.

Ἡ ἱκανότης νὰ γράφῃ καὶ νὰ κρατῇ σημειώσεις καθαρὰς εἶναι ἀναγκαῖον καθῆκον τοῦ ἀστυφύλακος, διὰ νὰ συντάσσῃ σαφεῖς καὶ ἀντικειμενικὰς ἀναφοράς, αἱ ὁποῖαι θὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς τὸ Δικαστήριον. Ὁ ἀστυφύλαξ ἐπὶ ἓν ἔτος παραμένει ὑπὸ δοκιμασίαν.

Οἱ Ὑπαξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας εἰσάγονται κατόπιν ἐξετάσεων καὶ ἐκπαιδεύονται εἰς Εἰδικὴν Σχολὴν διδασκόμενοι μαθήματα σχετικὰ μὲ τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων των.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ τῆς Ἀστυνομίας κατόπιν ἐξετάσεων ἐκπαιδεύονται εἰς εἰδικὴν Σχολὴν ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ διδάσκονται μαθήματα Ποινικοῦ Δικαίου, Ἐγκληματολογίας, ἐφαρμογῆς τῶν νόμων καὶ ἄλλα.

Σύστημα ὑπηρεσίας : Οἱ ἀστυφύλακες εἶναι ἐντεταλμένοι εἰς τὴν φρούρησιν μιᾶς σκοπιᾶς. Ἐκτελοῦν ὑπηρεσίαν 4ωρον ἀνὰ 12ωρον. Οἱ Ἀξιωματικοὶ ἐπιθεωροῦν τοὺς ἀστυφύλακας καὶ εἰς Γραφεῖον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος δέχονται τὰς ἀναφορὰς τῶν ἀστυφυλάκων καὶ τὰ παράπονα τῶν πολιτῶν. Ὅταν οἱ ἄνδρες ἐξέλθουν τῆς Σχολῆς τοποθετοῦνται ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα εἰς ὑπηρεσίαν τάξεως. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν δοκιμάζονται καὶ ἀποκτοῦν πεῖραν καὶ ἀποφασίζεται κατόπιν ἀπὸ τὸν Δ/ντὴν εἰς ποῖον κλάδον δύνανται ν' ἀποδώσουν περισσότερον (Τροχαίαν διὰ τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας, Γενικὴν Ἀσφάλειαν, γραφεῖα κλπ.). Αἱ θορυβώδεις ὁδοί, τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, τὰ γήπεδα παιδιῶν, εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ἀστυφύλακος. Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἀπειρίαν νόμων, νὰ ἐφαρμόζῃ αὐτοὺς μὲ ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην, νὰ προστατεύῃ τὴν ζωήν, τὴν τιμὴν καὶ τὴν περιουσίαν τῶν πολιτῶν.

Ὁ ἀστυφύλαξ ἐκτελεῖ μόνος ὑπηρεσίαν, εἰς τὴν σκοπιάν του εἶναι ὅπλος. Αἱ μεγάλαι ὅμως Ἀστυνομικαὶ Δ/νσεις, ὡς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, διαθέτουν εἰδικὰ μηχανοκίνητα Τμήματα μὲ μεγάλην δύναμιν πυρὸς διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἐκτάκτων ἀναγκῶν εἰς περίπτωσιν διασαλεύσεως τῆς τάξεως.

Γενικά : Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τὰς πόλεις τὰς ὁποίας σήμερον ἀστυνομεύει, τὸ κοινὸν περιέβαλε τὸν ἀστυνομικὸν (μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ ἐννοοῦμεν ὅλους τοὺς βαθμοὺς) μὲ μεγάλην ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν. Ἄπειροι ὑπάρχουν περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας οἱ ἰδιῶται βοηθοῦν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς τὸ ἔργον της.

Ὁ ἀστυφύλαξ εἰς τοὺς δρόμους βοηθᾷ τοὺς γέροντας, τὰ παιδιὰ καὶ γενικῶς τὰ ἀβοήθητα πρόσωπα. Εἰς τὰ σχολεῖα διδάσκουν οἱ ἀστυνομικοὶ πῶς νὰ προσέχουν τὰ παιδιὰ ὥστε νὰ διέρχωνται τοὺς δρόμους χωρὶς νὰ πάθουν τι ἀπὸ τὰ αὐτοκίνητα. Ἡ προστασία αὐτὴ ἐκτείνεται παντοῦ. Ὁ ἀστυνομικὸς φέρεται μὲ ἀπεριόριστον καλωσύνην πρὸς τοὺς πολίτας, χωρὶς μείωσιν τῆς ἀξιοπρεπείας των. Ἥρεμος, ψύχραιμος, χωρὶς νὰ συγκινεῖται καὶ νὰ ἐρεθίζεται, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, αὐστηρὸς πρὸς τοὺς παραβαίνοντας τὸν νόμον, εὐγενὴς πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην τῆς βοηθείας του, ἐκτελεῖ τὸ καθῆκον του μὲ θάρρος, καλωσύνην καὶ ἀξιοπρέπειαν. Δι' αὐτὸ ἔχει ἀποκτήσει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ καὶ δὲν προξενοῦνται ἐγκλήματα ἐναντίον μελῶν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἡ δύναμις τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ.

Τὸ ἔργον τοῦ ἀστυνομικοῦ εἶναι κυρίως διὰ τῆς ἐπαγρυπνήσεως νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἐγκλήματα, ἀλλὰ καὶ ὅταν διαπραχθῇ ἕνα ἔγκλημα φροντίζει ἀμέσως διὰ τῶν νομίμων ἐνεργειῶν νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸν δράστην καὶ νὰ τὸν παραδώσῃ εἰς τὴν Δικαιοσύνην τῆς πατρίδος του.

ἐποπτῶν, ἔχει δ' ὡς καθήκοντα τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν κανονισμῶν παιδιᾶς καὶ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἀμφισβητουμένων περιπτώσεων.

2) Πρώτη ἐμφάνισις τοῦ ποδοσφαίρου

'Απὸ πολαιοτάτων χρόνων τὸ ποδόσφαιρον εἶχεν ἐμφανισθῆ ὡς ἄριστον μέσον ψυχαγωγίας.

Βεβαίως ἡ μορφὴ καὶ ὁ τρόπος τοῦ παίζειν, ἦτο ἐντελῶς διάφορος τοῦ σημερινοῦ, ἐχρησιμοποίουν δ' ὡς ποδοσφαῖραν ἕνα πρόχειρον σφαιρικὸν κατασκεύασμα ἐξ ὑφάσματος.

'Αρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ ἐν Κίνᾳ ἔφερον εἰς φῶς ἀναπαραστάσεις παιδιᾶς ποδοσφαίρου ἐπὶ λιθίνων πλακῶν.

'Η ἐπίσημος ἐμφάνισις τοῦ ποδοσφαίρου ἐγένετο εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος ἐν 'Αγγλίᾳ.

Φαίνεται δ' ὅτι ἤρεσεν τοῦτο εἰς τοὺς Ἄγγλους, διότι ἐπεδόθησαν εὐχαρίστως εἰς τὴν ἐκμάθησίν του, ταχέως δὲ τὸ ἄθλημα αὐτὸ διεδόθη εὐρέως εἰς τὴν νεολαίαν.

'Ακριβῶς δ' ἡ τεραστίας ἐκτάσεως διάδοσις τούτου, ἠνάγκασε τὰς 'Αγγλικὰς 'Αθλητικὰς ἀρχὰς νὰ προβῶσιν εἰς τὴν σύνταξιν εἰδικῶν κανόνων παιδιᾶς ποδοσφαίρου, οἵτινες καθορίζουν τὸν τρόπον τοῦ παίζειν.

'Η Ποδοσφαιρικὴ 'Ομὰς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κατὰ τὸ 1953

Οἱ κανόνες παιδιᾶς ἀποτελοῦνται ἐκ 17 ἄρθρων, ἅτινα ἰσχύουν καὶ σήμερον, ἐπειδὴ δὲ ἀκριβῶς εἶναι 'Αγγλικῆς προελεύσεως, ὅλαι αἱ ὀνομασίαι τῶν διαφόρων περιπτώσεων τοῦ ἀγῶνος ἀποδίδονται εἰς τὴν 'Αγγλικὴν γλῶσσαν π.χ. Denalti - corner, of-side κλπ.

Οἱ Ἄγγλοι θεωροῦνται ὑπὸ πάντων ὡς οἱ διδάσκαλοι τοῦ ἀθλήματος τούτου. Οὗτοι δὲ θεωροῦσι τὸ ποδόσφαιρον ὡς ἐθνικόν των σπόρ.

Τὸ ποδόσφαιρον ἐν 'Αγγλίᾳ εἶναι ἐπαγγελματικόν, φαίνεται δ' ὅτι εἶναι λίαν ἐπικερδές, διότι τὰ διάφορα σωματεῖα ἀποτελοῦν ἰσχυροὺς οἰκονομικοὺς ὀργανισμούς.

Μάλιστα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1890 τὸ ποδόσφαιρον διὰ νόμου καθιερώθη ἐν 'Αγγλίᾳ ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα εἰς τὰ σχολεῖα, κολλέγια, καὶ ἀνώτατα πνευματικὰ ἱδρύματα.

3) Ποίαν ἀξίαν ἀποδίδουν εἰς τὸ ποδόσφαιρον οἱ διάφοροι Λαοί

Τὸ ποδόσφαιρον ἐν 'Αγγλίᾳ περιβάλλεται ὑπὸ πάντων δι' ἀγάπης καὶ στοργῆς, ἐπιδίδονται δὲ εἰς αὐτὸ ἄτομα πάσης κοινωνικῆς τάξεως.

Εἶναι τὸ προσφιλὲς καὶ ἀπαραίτητον θέαμα Ἄγγλων καὶ 'Αγγλίδων, εἰς ἓν δ' ἑκατομμύριον ὑπολογίζονται οἱ φίλαθλοι, οἵτινες παρακολουθῶσιν τὸ ποδόσφαιρον ἐν Λονδίνῳ κατὰ Σάββατον.

Ἡ ἐτησία διεξαγωγὴ ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος τῆς Ἀγγλίας προκαλεῖ θέμα μεγάλων συζητήσεων καὶ κρίσεων διὰ τὴν ἀξίαν κάθε ὁμάδος.

Ἐν Λονδίνῳ κυκλοφοροῦν 15 ἡμερήσιαι καὶ 5 ἑβδομαδιαῖαι ἀθλητικαὶ ἐφημερίδες, ἅπασαι δ' αἱ πολιτικαὶ ἐπίσης ἐφημερίδες ἔχουν καθημερινῶς εἰδικὴν σελίδα διὰ τὸ ποδόσφαιρον.

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Λονδῖνον διαθέτει ἑκατοντάδας ποδοσφαιρικῶν γηπέδων, ἐν τούτοις κατὰ Σάββατον ὅτε τελοῦνται οἱ ἀγῶνες, χιλιάδες θεατῶν παραμένωσιν ἔξωθι τῶν γηπέδων, μὴ εὑρίσκοντες θέσιν. Δὲν εἶναι δ' ἀσύνηθες τὸ θέαμα τῆς διανυκτερεύσεως κατὰ τὴν Παρασκευὴν τὸ βράδυ, ἔξωθι τῶν διαφόρων γηπέδων, ἀρκετῶν ἑκατοντάδων φανατικῶν φιλάθλων, διὰ νὰ δυνηθοῦν τὴν ἐπομένην νὰ εἰσέλθουν καὶ παρακολουθήσουν τοὺς ἀγῶνας.

Ἰταλὸς δημοσιογράφος, γράφει τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ διὰ τοὺς Ἄγγλους φιλάθλους : «Οἱ Ἄγγλοι χάνουν τὸ φλεγματικὸν καὶ πρᾶον ὕφος των μόνον ὁσάκις παρακολουθοῦν ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας, ὁπότε μεταβάλλονται αὐτομάτως εἰς φιλέριδας καὶ λίαν ζωηροὺς τύπους».

Μέχρι πρὸ διετίας οἱ Ἄγγλοι ἦσαν ἀήττητοι εἰς τὸ ποδόσφαιρον, κολακευόμενοι μεγάλως διὰ τοῦτο.

Ἀλλὰ καὶ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Νοτίῳ Ἀμερικῇ τὸ ποδόσφαιρον, τόσον προπολεμικῶς, ὅσον καὶ μεταπολεμικῶς, ἐνεφάνισεν τεραστίαν ἀνάπτυξιν καὶ τεχνικὴν πρόοδον, εἰς σημεῖον ὥστε ν' ἀρχίζῃ νὰ κλονίζεται αἰσθητῶς ὁ περὶ ἀηττήτου τῶν Ἄγγλων θρῦλος.

Κατὰ τὸ ἔτος 1953 εἰς τὸ μέγα στάδιον τοῦ Γουέμπλεϊ, παρουσίᾳ 130 χιλιάδων φιλάθλων καὶ ἑτέρων 100 χιλ. ἔξωθι τοῦ γηπέδου, ἡ Ἐθνικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς τῆς Ἀγγλίας τεθεῖσα ἀντιμέτωπος τῆς Ἐθνικῆς Οὐγγρικῆς ἐνδεκάδος, συνετρίβη κυριολεκτικῶς δεχθεῖσα 6 ἔναντι 3 τερμάτων.

Τὴν συνάντησιν ταύτην εἶχον παρακολουθήσει μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας καὶ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρωθυπουργὸν Τσῶρτσιλ.

Ἡ Ἀγγλικὴ ὁμὰς, κατὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα, ἐδεινοπάθησεν καὶ ἐμειώθη τεχνικῶς ἀπὸ τοὺς Μαγυάρους ἀντιπάλους της.

Θέαμα πρωτοφανὲς ἐνεφάνισεν τὴν ἐπομένην τοῦ ἀγῶνος τὸ Λονδῖνον· ἅπασαι αἱ ἀθλητικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν μὲ μαῦρα περιθώρια εἰς τὴν πρώτην σελίδα αὐτῶν, θρηνολογοῦσαι καὶ ὁμιλοῦσαι περὶ μειώσεως τοῦ Ἐθνικοῦ των γοήτρου, ἕνεκεν τῆς συντριπτικῆς των ἥττης.

Εἰς δὲ τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου ἐκυκλοφόρουν, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, κύριοι σοβαροὶ καὶ εὐπρεπεῖς φέροντες μαῦρον περιβραχιόνιον, ἐνδεικτικὸν τῆς λύπης των.

Ὁ κατήφορος τῆς πτώσεως τοῦ Ἀγγλικοῦ ποδοσφαίρου ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὸ 1954, ὅτε εἰς δοθεῖσαν ρεβὰνς τοῦ πρώτου ἀγῶνος ἐν Βουδαπέστῃ, οἱ Ἄγγλοι ὑπέστησαν καὶ νέαν συντριπτικὴν ἧτταν ἀπὸ τοὺς Οὔγγρους.

Ἐπίσης καὶ τὸ διεξαχθὲν τὸ 1954 παγκόσμιον ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα εἰς Ἐλβετίαν, ἐνεφάνισεν νέους ἄσσους τοῦ παγκοσμίου ποδοσφαίρου, τοὺς Γερμανούς, οἵτινες κατέλαβον τὴν πρώτην θέσιν μὲ δευτέρους τοὺς Οὔγγρους, ἐνῶ οἱ ἀτυχεῖς καὶ ἀπαρηγόρητοι Ἄγγλοι μόλις τὴν ἑβδόμην θέσιν ἠδυνήθησαν νὰ καταλάβουν.

Βαρέως φέροντες τὰς ἥττας αὐτῶν οἱ Ἄγγλοι ἐπεδόθησαν δραστηρίως εἰς ἀνασύνταξιν τῶν ποδοσφαιρικῶν των δυνάμεων, προσδοκῶντες τὴν ταχεῖαν ἐπανάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος ποδοσφαιρικοῦ των γοήτρου.

Ἀλλὰ καὶ οἱ νικηταὶ Οὔγγροι δὲν ὑστέρησαν εἰς ἐκδηλώσεις χαρᾶς καὶ ὑπερηφανείας, διὰ τὴν διπλῆν νίκην των. Τὸ ἐπίσημον κράτος ἐδεξιώθη τούτους ἐν πανηγυρικῇ συνεδριάσει τοῦ Οὐγγρικοῦ Κοινοβουλίου, ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ εἰδικὸς νό-

μος ἀπονέμων τιμὰς καὶ διακρίσεις εἰς τοὺς νικητὰς Οὔγγρους ποδοσφαιριστάς.

Ἐπίσης θὰ εἶχον νὰ ἀναφέρω καὶ ἕτερον παράδειγμα, σχετικὸν μὲ τὴν σημασίαν ἣν ἀποδίδουν εἰς ποδοσφαιρικὰ ἀποτελέσματα καὶ οἱ φίλοι καὶ γείτονες ἡμῶν Τοῦρκοι.

Τὸν Μάρτιον τοῦ ἔτους 1953 εὑρισκόμην εἰς Ἄγκυραν, ὡς μέλος τῆς Ἐθνικῆς ποδοσφαιρικῆς ὁμάδος τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος, διὰ τὸ παγκόσμιον ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Ἐτελεῖτο εἰς τὸ στάδιον τῆς 21ης Μαΐου ὁ τελικὸς ἀγὼν μεταξὺ Ἐθνικῶν Ὁμάδων Ἑλλάδος - Τουρκίας, παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ 50 χιλ. θεατῶν.

Ὅταν εἰσῆλθεν πρώτη εἰς τὸ γήπεδον ἡ Ἑλληνικὴ Ὁμὰς ἐχειροκροτήθη τυπικῶς ἀπὸ τοὺς φιλάθλους, ἅμα ὅμως τῇ ἐμφανίσει τῆς Τουρκικῆς Ὁμάδος, ὁλόκληρον τὸ στάδιον ἐσείετο ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ ἀπὸ τὰς ζητωκραυγάς, ἰαχὰς καὶ πατριωτικὰ ἄσματα τῶν Τούρκων. Ὁμολογῶ ὅτι ἡ τοιαύτη πατριωτικὴ ἔξαρσις τῶν Τούρκων, εἶχεν κάτι τὸ μεγαλειῶδες καὶ τρομακτικόν.

Ἐν ἐξάλλῳ δ' ἐνθουσιασμῷ καὶ μὲ ἀλλόφρονας καὶ ὑστερικὰς κραυγὰς οἱ φίλαθλοι, παρότρυναν τοὺς ποδοσφαιριστάς των διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς νίκης, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος.

Ὁ ἀγὼν κατ' ἀρχὰς ἦτο ἰσόπαλος καὶ πεισματώδης ἑκατέρωθεν. Περὶ τὸ 40 λεπτὸν τοῦ ἀγῶνος οἱ Τοῦρκοι ἐπέτυχον εἰς βάρος μας τέρμα. Τὸ τί ἐπηκολούθησεν δὲν περιγράφεται. Ἅπαντες οἱ θεαταὶ ἠγέρθησαν ὄρθιοι, ζητωκραυγάζοντες καὶ παραληροῦντες ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ἐν συνεχείᾳ δὲ στεντορίᾳ τῇ φωνῇ, ἐπὶ πολλὰ λεπτά, ἤρχισαν ψάλλοντες τὸν Ἐθνικὸν των Ὕμνον.

Ὅταν ἔληξεν ὁ ἀγὼν νικηφόρος ὑπὲρ τῶν Τούρκων, ὁλόκληρον τὸ τεράστιον στάδιον ἐσείετο ἀπὸ τὰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγάς, τὰ πατριωτικὰ θούρια, καὶ τὸν Ἐθνικὸν των Ὕμνον.

Τὸ ἑσπέρας, ὁλόκληρος ἡ πόλις φωταγωγηθεῖσα ἐνεφάνιζεν πανηγυρικὴν ὄψιν, μέχρι δὲ βαθείας νυκτὸς ἠκούοντο τὰ ἄσματα καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ τῶν πανηγυριζόντων Τούρκων φιλάθλων.

Πάντες οἱ ξένοι, οἱ παρευρεθέντες εἰς τὰς τοιαύτας πρωτοφανεῖς ἐκδηλώσεις τῶν Τούρκων, ἐξεπλάγημεν σφόδρα, μὴ γνωρίζοντες τὴν ἀθλητικὴν νοοτροπίαν αὐτῶν. Ἀργότερον ὅμως, ὅταν Τοῦρκος ἀνώτερος ἀξιωματικὸς μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι «τυχὸν ἥττα τῆς Ἐθνικῆς στρατιωτικῆς ὁμάδος ποδοσφαίρου τῆς Τουρκίας, θὰ ἐθεωρεῖτο ὑπὸ πάντων ὡς ἥττα τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης», τότε ἐννοήσαμεν τὸ μέγεθος καὶ τὴν σημασίαν, ἣν ἀποδίδουν οὗτοι εἰς ἀποτελέσματα ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων.

Ἐπίσης κατὰ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα, Ἕλλην Διπλωμάτης ἐν Τουρκίᾳ μᾶς ἔλεγεν, ὅτι «καλλίτερα ποὺ ἐκέρδισαν οἱ Τοῦρκοι, διότι ἐὰν ἔχανον πιθανὸν νὰ ἐψυχραίνοντο αἱ διπλωματικαί μας σχέσεις».

Βεβαίως ἡ ἀνωτέρω παράδοξος νοοτροπία τῶν φίλων καὶ γειτόνων μας Τούρκων εἶναι ἀσυνήθης καὶ πεπλανημένη, διότι τὸ ποδόσφαιρον ὡς καθαρῶς ἀθλητικὸν σπόρ, δὲν δύναται ποτὲ νὰ εἶναι συνυφασμένον μὲ τὴν Ἐθνικὴν ἐμφάνισιν καὶ ἀξιοπρέπειαν ἑνὸς λαοῦ.

Πάντως ἀνεφέραμεν τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἡ ἀξία καὶ τὸ μέγεθος τῆς σημασίας, τὴν ὁποίαν δίδουν πολλοὶ λαοὶ σήμερον εἰς τὸ ποδόσφαιρον.

4) Τὸ ποδόσφαιρον ἐν Ἑλλάδι

Δυστυχῶς, τὸ ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου παρ' ἡμῖν εὑρίσκεται οὐχὶ εἰς τὴν

πρέπουσαν θέσιν, ἡ δὲ διεθνὴς ἀγωνιστικὴ προβολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου εἶναι εἰς πολὺ χαμηλὸν ἐπίπεδον.

Τὰ αἴτια τῆς κατωτερότητος τοῦ ἀθλήματος τούτου εἰς τὴν πατρίδα μας εἶναι πολλὰ καὶ ποικίλα.

Ἐν πρώτοις τοῦτο ἀποκρούεται ἀπολύτως ἀπὸ τὸ σχολεῖον καὶ γενικῶς τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο ἀκριβῶς, ἀφαιρεῖ ἕναν ἀπαραίτητον παράγοντα ἀνόδου αὐτοῦ, δηλαδὴ τὸ πνευματικὸν στοιχεῖον, ἄνευ τοῦ ὁποίου ἡ τελεία τεχνικὴ κατάρτισις καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ διάθεσις τῶν ποδοσφαιριστῶν εἶναι ἐντελῶς νεκρὰ καὶ ἀνίσχυρος, διὰ νὰ δώσῃ τὸν ὑψηλὸν τόνον καὶ τὴν πνοὴν τῆς ἀρίστης ἀγωνιστικῆς ἐμφανίσεως.

Ἐὰν τὸ σχολεῖον δὲν παρουσιάσῃ τοὺς νεαροὺς ποδοσφαιριστὰς καὶ ἀθλητὰς μέσα ἀπὸ τοὺς κόλπους του, δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀναμένωμεν εὐπρόσωπον ἐμφάνισιν τῆς Ἑλληνικῆς γενεᾶς εἰς τὸν ἀθλητικὸν στίβον.

Οἱ καλοὶ ἀθληταὶ καὶ ποδοσφαιρισταὶ καλλιεργοῦνται καὶ ἐμφανίζονται ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ μέχρι τῶν εἴκοσι ἐτῶν, μετέπειτα δὲ δυσκόλως ἀποκτοῦν προσόντα θετικὰ καλοῦ ἀθλητοῦ.

Εἰς ἄλλας χώρας τὸ ποδόσφαιρον ἀποτελεῖ τὸ βασικὸν ἄθλημα καὶ τὴν εὐχάριστον ἀσχολίαν τοῦ σχολείου. Ἐν Ἑλλάδι δύναται νὰ ἰσχυρισθῇ τις ὅτι ἐν πολλοῖς ἀποτελεῖ κτῆμα διαφόρων ἀρνητικῶν στοιχείων τῆς κοινωνίας μας, ἤτοι τῆς ἀργοσχόλου νεολαίας μὲ ἐλαχίστας βέβαια ἐξαιρέσεις.

Τὸ ποδόσφαιρον προϋποθέτει εὐγένειαν ψυχῆς, πνευματικὴν μόρφωσιν καὶ καλὴν ἀγωγὴν τῶν παικτῶν, προσόντα ἄγνωστα συνήθως εἰς τοὺς Ἕλληνας ποδοσφαιριστάς.

Ἡ ἀπουσία δ' ἀκριβῶς ἐνίων τῶν ἀνωτέρω πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν προτερημάτων, καθιστᾶ πολλάκις παρ' ἡμῖν τὸ ἄθλημα τοῦ ποδοσφαίρου ἀνούσιον καὶ εὐτελές, καταδικασμένον εἰς ἀφάνειαν καὶ μαρασμόν.

Ἐπίσης ἕτερος ἀρνητικὸς παράγων τοῦ ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου εἶναι, ἡ καλλιεργηθεῖσα καὶ ἐμφανιζομένη πολλάκις ὀξύτης τῆς ἀγωνιστικῆς ἀμίλλης.

Φίλαθλοι καὶ ποδοσφαιρισταὶ τῶν Ἑλληνικῶν σωματείων χρησιμοποιοῦν πᾶν θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον μέσον διὰ νὰ ἐπιτύχουν μίαν νίκην τῆς ὁμάδος των.

Καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῆς χειρίστης ταύτης νοοτροπίας τὰ βλέπομεν συχνάκις εἰς τὰ γήπεδα, διὰ τῆς ἐμφανίσεως ἐπεισοδίων, διαπληκτισμῶν, καὶ ἀπολιτίστων ἐκδηλώσεων, φιλάθλων καὶ ποδοσφαιριστῶν.

Παραδεχόμεθα, ὅτι πολλάκις κατὰ τὴν διάρκειαν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἐκδηλώσεως ζωηρᾶς ἀγωνιστικῆς ἀμίλλης, οἱ παῖκται παθαίνουν ὑπερέντασιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος, καταλαμβανόμενοι ἀπὸ ἀσυνήθη ἔξαρσιν τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων καὶ γίνονται πρόξενοι οὐχὶ εὐχαρίστων ἀθλητικῶν ἐκδηλώσεων. Ἐὰν ὅμως φροντίζουν ὅπως αἱ ἐκδηλώσεις των αὗται παραμένουσι μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ καλῶς ἀγωνίζεσθαι, τὸ φαινόμενον δύναται νὰ δικαιολογηθῇ. Ὑπερβάσεις ὅμως τῶν πλαισίων τούτων προκαλοῦν τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ δυσφήμισιν τοῦ ἀθλήματος.

Ἡ διαχείρισις τῶν ποδοσφαιρικῶν μας ζητημάτων, πρέπει νὰ παύσῃ νὰ εἶναι κτῆμα καὶ μονοπώλιον 3—4 μεγάλων ποδοσφαιρικῶν σωματείων, διότι δυστυχῶς ἔχει διαπιστωθῇ ὅτι ταῦτα χρησιμοποιοῦν τὸ ποδόσφαιρον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν συλλογικῶν των φιλοδοξιῶν καὶ βλέψεων.

Ἐὰν τὸ ἐπίσημον Κράτος ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ ἄθλημα τοῦτο, ἀσφαλῶς, πολὺ συντόμως θὰ ἔχωμεν εὐχάριστα καὶ καλὰ ἀποτελέσματα εὐπρεποῦς καὶ πολιτισμένης ἐμφανίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ποδοσφαίρου, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Πασχαλινή Γιορτή στή Σχολή 'Αστυνομίας Πόλεων

18 'Απριλίου 1955.

...Χτὲς ἦταν Κυριακή... Κυριακὴ τοῦ Πάσχα... μιὰ μέρα δηλαδὴ Μεγάλη κι' ἐπίσημη γιὰ ὅλους...

Μέρα 'Ιερή... 'Η ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος μιᾶς Θείας Διδασκαλίας ποὺ κατήργησε τοὺς δούλους κι' ἔφερε τὴν ἰσότητα, τὴ γαλήνη, τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀγάπη στὴ Γῆ...

'Ανάσταση!!! Καὶ τὶ δὲν κρύβει μέσα της αὐτὴ ἡ μαγικὴ λέξη... 'Αλλὰ δὲν θὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τὸ βαθύτερο νόημά της...

Δὲν εἶναι αὐτὴ ἡ στήλη κατάλληλη γιὰ φιλοσοφίες καὶ βαθυστόχαστες ἔννοιες καὶ δὲν πρόκειται ὁ γράφων νὰ προσθέσῃ τίποτε. Μονάχα τὶς εὐχές του μπορεῖ νὰ προσθέσῃ, κοντὰ στὶς τόσες ἄλλες ποὺ ἀκούσατε...

Εὐχὲς πολλὲς κι' εἰλικρινεῖς, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιᾶς του, γιὰ ὅλους τοὺς φίλους αὐτοῦ τοῦ περιοδικοῦ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς συναδέλφους του.

Τίποτε ἄλλο δὲν πρόκειται νὰ σᾶς πῶ γιὰ τὴν 'Ανάσταση... Μονάχα θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ πῶς πέρασα τὴ χτεσινή μου μέρα... Ἔτσι δὲν κάνω πάντοτε;

'Ανάσταση λοιπόν!!! Κυριακὴ τοῦ Πάσχα!!! Ὅλα ὡραῖα... ὅλα γιορτινά... ὅλα σᾶς εὔχονται...ὅλα σᾶς καλημερίζουν χαρούμενα καθὼς ξυπνᾶτε τὸ πρωῒ γιὰ νὰ ντυθῆτε τὰ καλά σας ροῦχα... Ἔτσι ἀκριβῶς ὅμορφα ὅλα γύρω μου τἄνοιωσα κι' ἐγὼ σὰν ξύπνησα. Τί ὥρα ξύπνησα δὲν ἔχει νομίζω σημασία...Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι σηκώνονται ἀργὰ αὐτὴ τὴ Μέρα... γιατὶ σχεδὸν ὅλοι κοιμήθηκαν ἀργὰ τὸ βράδυ... Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ τὸ ἐξηγήσετε...

Φταῖνε ἴσως οἱ καμπάνες ποὺ στὴν καρδιὰ τῆς νύχτας σὲ καλοῦν στὴν ἐκκλησιὰ τῆς γειτονιᾶς σου γιὰ νὰ σὲ φωτίσουν μὲ τὸ 'Αναστάσιμο φῶς...

Φταῖνε ἴσως τὰ κόκκινα αὐγά, τὸ πασχαλινὸ τραπέζι, οἱ φίλοι σου ποὺ σ' ἐπισκέπτονται, οἱ εὐχὲς ποὺ ἀνταλλάσσεις, οἱ κουβέντες ποὺ τὴ νύχτα γίνονται πιὸ μεγάλες...

Πολλὰ πράγματα φταῖνε... Κι' ἐσὺ δέχεσαι νὰ ξενυχτήσῃς... Τὴν ἄλλη μέρα δὲν πρόκειται νὰ ξυπνήσῃς πρωῒ... γιατὶ ὅλα εἶναι κλειστά... Καὶ τὰ μαγαζιά... καὶ τὰ γραφεῖα...

Πέφτεις λοιπὸν τὸ βράδυ ὅ,τι ὥρα σ' ἀρέσει... καὶ ξυπνᾷς ὅποια ὥρα προτιμᾷς...

'Εγὼ προτίμησα νὰ ξυπνήσω στὶς 10 τὸ πρωῒ... Μὲ ξύπνησαν μερικὲς τρελλὲς ἡλιαχτῖδες ποὺ ἐπίμονα ζέσταιναν τὸ πρόσωπό μου γιὰ νὰ μοῦ εὐχηθοῦν...

.....

Κοιμᾶμαι στὴ Σχολή... Σ' ἕνα μικρὸ θάλαμο, σὲ σχῆμα παραλληλόγραμμο, ποὺ βρίσκεται στὸν πρῶτο ὄροφο καὶ ἔχει παράθυρο πρὸς τὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς...

Αὐτὸ τὸ παράθυρο ἄνοιξα σὰν ξύπνησα... Κι' εἶδα ἀπὸ κάτω τὴ Σχολή...

'Η Σχολὴ ἀπὸ ψηλά... Μὴ μοῦ πῆτε πὼς δὲν εἶναι ξεχωριστὰ εὐχάριστο αὐτὸ τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάζει σήμερα... Θἄναι ψέμμα... Γιατὶ σήμερα στολίστηκε κι' ἔβαλε τὰ καλά της γιὰ νὰ δεχτῇ τόσους πολλοὺς ἐπισήμους...

Τὴ στόλισε καὶ τὴν ἔντυσε ἕνας ἐρασιτέχνης καλλιτέχνης... κάποιος παράξενος Ντιὸρ ποὺ τῆς ἔδωσε τὴ γραμμή του... Γραμμὴ Ντιόρ...'Απὸ τὸ Παρίσι μᾶς ἦλθε αὐτὸς ὁ θόρυβος... Καὶ δὲν κόπασε ἀκόμη... (Ὅσοι ἔχουμε ἀδελφάδες καὶ γυναῖκες πληρώσαμε ἀκριβὰ αὐτὸ τὸ θόρυβο...).

Μιὰ νέα λοιπὸν γραμμὴ Ντιόρ, (ποὺ δὲν ἔχει ὅμως τίποτε τὸ κοινὸ μὲ ἐκείνη τοῦ Παρισιοῦ), κυριαρχεῖ σὲ κάθε λεπτομέρεια τοῦ ντυσίματος αὐτοῦ τοῦ πανηγυρικοῦ, ποὺ μεταμόρφωσε ξανὰ τὴ Σχολὴ σ' ἕνα μοντέρνο, κομψὸ κορίτσι...

Ἕνας ἐρασιτέχνης καλλιτέχνης...μὰ ποὺ ἴσως νἄχῃ ἀρκετὰ νὰ διδάξῃ σὲ πολλοὺς ἐπαγγελματίες αὐτοῦ τοῦ εἴδους...

Τὴ στόλισε καὶ τὴν ἔντυσε προσεχτικὰ καὶ μὲ ἄφθονη πίστη, ποὺ χαρακτηρίζει τὸ κάθε του ἔργο...

Κι' αὐτὸς ὁ παράξενος ἄνθρωπος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸν Διευθυντή μας, τὸν κ. Ἀρχιμανδρίτη... καὶ τὸ φίλο του Γιῶργο Συρίγο.

Καὶ πῶς τὴ στόλισε!!!... Εἶναι μιὰ ἱστορία... Κι' ἀρχίζει ἀπὸ τὸ τίποτε καὶ καταλήγει στὸ θαῦμα...

Ἀπὸ πολλὲς μέρες πρίν, ἀρχίνησε τὸ ἔργο του... Καὶ δὲν σταμάτησε ἴσαμε τὰ ξημερώματα τῆς Κυριακῆς...

Πῆγα τὴ Μεγάλη Τετάρτη νὰ παρουσιαστῶ ἐνώπιόν του γιὰ νὰ μοῦ δώσῃ ἕνα κείμενο γιὰ τὸ ραδιοφωνικὸ Σταθμό, μὰ δὲν τὸν βρῆκα στὸ γραφεῖο του...Ἔψαξα πολλὴ ὥρα...ὥσπου τὸν ἀνακάλυψα ἀνεβασμένο σὲ μιὰ πανύψηλη σκάλα, στὴν ὀροφὴ τῆς Μεγάλης Αἴθουσας τῆς Σχολῆς νὰ τὴ στολίζῃ μὲ λουλούδια...

Ἄλλοτε πάλι τὸν συνάντησα νὰ καρφώνῃ τὶς μπλὲ γιρλάντες στὴν ἐξωτερικὴ ἀψίδα ποὺ στήθηκε στὴν πόρτα αὐτῆς τῆς αἴθουσας...

Κι' ἄλλη φορά, τὸν εἶδα μέσα στὸ μαγειρεῖο νά... ἐποπτεύῃ ὁ ἴδιος... γιὰ τὸ φτιάξιμο τῶν γλυκῶν.

Θἄθελα νἄχα μιὰ φωτογραφικὴ μηχανὴ μαζί μου αὐτὲς τὶς ὧρες... Καὶ ν' ἀποθανατίσω τὴν κάθε εἰκόνα ποὺ ἀντίκρυσα... γιὰ νὰ τὶς παραδώσω ὕστερα ὅλες μαζὶ στὰ παιδιά μου ἐπαναλαμβάνοντας τὰ λόγια τοῦ ποιητῆ τῆς Ἀναγεννήσεως :

«...Ἂν θέλῃς νἄσαι Μεγάλος, καὶ νὰ κυβερνᾷς σωστά,
νὰ μὴν ὑπάρχῃ τίποτε ποὺ νὰ μὴν ξέρῃς νὰ κάνῃς...
Δίνε ὁ ἴδιος τὸ παράδειγμα... ἐργάσου σὲ κάθε κατεύθυνση...
γίνε ἀπ' ὅλα... ἂν θέλῃς νὰ εἶσαι ὁ ΕΝΑΣ... Ο ΔΙΑΛΕΧΤΟΣ...».

Αὐτὸ εἶναι τὸ Μυστικό, νομίζω, τῆς ἐπιτυχίας του... Κι' αὐτὸ διδάσκει στὰ παιδιά του, ποὺ ὅποιος τὰ γνωρίσει μαντεύει τὴν ἀξία τοῦ πατέρα τους...

Αὐτὸ ἐπεβεβαίωσε καὶ κάποιο ἄλλο γεγονὸς ποὺ ἔπεσε στὴν ἀντίληψή μου... Τὴν Μεγάλη Πέμπτη...

Εἶχα βγῆ στὸ προαύλιο γιὰ νὰ καπνίσω ἕνα τσιγάρο ὅταν ἀντίκρυσα ἕνα νεαρό, ὄμορφο παληκάρι νὰ βάφῃ τὰ ὡραῖα ἀναλόγια τῆς τζάζ... Μοῦ ἔκανε ἐντύπωση ἡ λεπτότητα ποὺ διέκρινε τὴν κάθε κίνησή του... κι' ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ κατάλαβα ὅτι δὲν εἶχα νὰ κάνω μ' ἕνα κοινὸ ἐργάτη, μὰ μὲ κάποιο εὐγενικὸ παληκάρι ποὺ προσφέρθηκε νὰ βοηθήσῃ τὸν Διευθυντή... Ἦταν ὁλότελα ἀφοσιωμένος στὴ δουλειά του καὶ δὲν εἶχε τὴν ἀταξία στὸ βλέμμα καὶ στὶς κινήσεις ποὺ διακρίνουν τἄλλα παιδιὰ τῆς ἡλικίας του... Ἐργαζόταν μὲ προσοχή... Θαρρεῖς καὶ ἡ καρδιά του κινοῦσε τὸ χέρι του...

Ξέρετε ποιὸς ἦταν αὐτὸς ὁ μικρὸς ἐργατάκος τῆς Μ. Πέμπτης; Ἦταν ὁ Ὄθων Ἀρχιμανδρίτης... ὁ γιὸς τοῦ Διευθυντοῦ μας. Κι' ὅταν τὄμαθα ἐξήγησα τὶς ἀπορίες μου ὅλες...Ἦταν ἡ μικρογραφία τοῦ πατέρα του... Τὸ πνεῦμα τῆς Δημιουργίας ἦταν ριζωμένο μέσα του.. μαζὶ μὲ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴ δουλειά, τὴν πίστη γιὰ τὸν ἑαυτό του, τὴν εὐγένεια, τὴν αἰσιοδοξία καὶ τὴν διάθεση νὰ βοηθῇ τοὺς συνανθρώπους του...

...Ἔτσι λοιπὸν ὁ Διευθυντής μας δημιούργησε τὴ γραμμή του.. Τὴ γραμμὴ μιᾶς μόδας ἁπλῆς κι' εὐχάριστης στὸ μάτι καὶ στὴν ψυχή...

Καὶ γιὰ νὰ τὴν ἐπιβάλῃ δὲν ἀνάθεσε στοὺς ἄλλους νὰ δουλέψουν κι' ὁ ἴδιος νὰ ἐπιστατῇ... Δούλεψε πρῶτα ὁ ἴδιος πολύ, κοπιαστικά, μὲ ὄρεξη... ὧρες πολλές... ἡμέρες πρίν... (Ὁ ἴδιος ἔφερε τὰ σμύρτα καὶ τὰ ἄλλα διακοσμητικὰ λουλούδια ποὺ μάζεψε ἀπ' τοὺς ἀγρούς...)

Ἐργάστηκε...Ἐργάστηκε σκληρά...

Δὲν στάθηκε οὔτε ἕνα λεπτὸ γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ὁλόκληρη τὴ Σχολὴ δροσερή, ἁπλῆ κι' εὐχάριστη.

.....

'Ελᾶτε λοιπόν, φίλοι μου νὰ ρίξουμε μαζὶ μιὰ ματιὰ στὴ Σχολή, τώρα ποὺ εἶναι ἀκόμη νωρίς, πρὶν ἔρθουν οἱ καλεσμένοι...

"Ενας φίλος μου καλλιτέχνης μοῦ ἔλεγε κάποτε: «Δὲν εἶναι τὸ πλούσιο ὑλικὸ ἐκεῖνο ποὺ φτειάχνει τὰ Μεγάλα "Εργα... Εἶναι τὸ Γοῦστο καὶ ἡ 'Απλότητα...».

"Ε! Αὐτὰ τὰ δυὸ κυριαρχοῦν ἀπόλυτα σήμερα στὴ Σχολή, παντοῦ ὅπου νὰ ρίξετε τὸ βλέμμα σας...

Γοῦστο πολύ..."Οχι σπάταλα ριγμένο σὲ κτυπητὲς ἀντιθέσεις, ποὺ ἐρεθίζουν τὶς αἰσθήσεις καὶ κουράζουν τὴν ὅραση... Γοῦστο ἁπλό... προσεχτικὰ ἁπλωμένο παντοῦ, σὰν ἕνας πέπλος νυφικός...

Χωρὶς ὑλικό, χωρὶς μέσα, σχεδὸν ἀπὸ τὸ τίποτε σκηνοθετήθηκε ἕνα περιβάλλον δροσερό...

Νεορρεαλιστικὴ ἡ σκηνοθεσία... Χωρὶς βαρύτιμα ἐξωτερικὰ ντεκόρ, καὶ τρὶς φανταχτερά...

Πινέλλο ποὺ κατευθύνει ἡ καρδιά..."Ενας πίνακας ποὺ ὁραματίζεται πρῶτα, καὶ φτειάχνεται ὕστερα μὲ πολλὴ πίστη καὶ ἄφθονη προσοχή...

Δὲν καταπιάστηκαν πολλὰ μυαλὰ ποὺ θὰ μπερδεύονταν.

"Εφτασε γιὰ νὰ Δημιουργηθῇ τὸ καλὸ ἕνας καλλιτέχνης στὴν ψυχή, ἀστυνομικὸς μὲ ἕνα φίλο τῆς 'Αστυνομίας τὸν γνωστό μας Γιῶργο Συρῖγο.

Καὶ τὸ καλὸ δὲν βρίσκεται στὸ πολύ... ἀλλὰ στὸ γουστόζικο καὶ στὴν καλὴ ποιότητα... Καὶ ἡ ποιότης ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ διαλεχτές...

.....

Μπαίνοντας ἀπὸ τὴν κυρία πύλη τῆς Σχολῆς, στὸ προαύλιο, συναντᾷς μιὰ Πασχαλινὴ ὁμορφιὰ ποὺ σὲ μαγεύει... Δεξιὰ στὸ βάθος οἱ σοῦβλες μὲ τὰ Πασχαλινὰ ἀρνιά... ἕθιμο αὐτὸ καθιερωμένο ἀπὸ τὰ πολὺ παληὰ χρόνια... Κι' οἱ σοῦβλες αὐτὲς προστατεύονται κάτω ἀπὸ μιὰ λουλουδένια ὀροφὴ ποὺ στηρίζεται σὲ τέσσερα ξύλινα ὑπόβαθρα σκεπασμένα ἀπὸ μύρτα...

Δίπλα ἁπλώνεται τὸ στεγασμένο μεγάλο τουριστικὸ περίπτερο...

Κι' εἶναι στολισμένο ὁλόκληρο μὲ γυρλάντες, μὲ λουλούδια, μὲ σημαιοῦλες, μὲ μυρτιές, μ' ἐπιγραφὲς ἀναστάσιμες...

Κάτω τὰ τραπεζάκια, τοποθετημένα κομψά,σὲ μιὰ γραμμὴ χαρούμενη.

Κι' ἀπέναντι τὸ Μεγάλο Κτίριο...

'Ανάμεσα στὰ παράθυρα θυρεοὶ καὶ σημαῖες καὶ ἄλλες ἁπλὲς διακοσμήσεις, ποὺ κάνουν γραφικὸ κομψοτέχνημα, ἐτοῦτο τὸ πελώριο οἴκημα...καὶ τοῦ δίνουν μία ὑπέροχη ἀνάταση πρὸς τὸν οὐρανό, τὸν καταγάλανο.

'Η τελευταία γωνιακὴ αἴθουσα εἶναι ἐκείνη ποὺ θὰ δεχτῇ τοὺς προσκεκλημένους...

Μιὰ μεγάλη ἀψίδα ἔχει στηθῆ στὴν πόρτα της...Καὶ δὲν εἶναι ἀπὸ τὶς συνηθισμένες ἀψῖδες τῶν στρατιωτικῶν καταυλισμῶν... Εἶναι ψυχή... Εἶναι νόημα... Εἶναι ὁμορφιά... Κι' ἀνάμεσα στὶς δάφνες, στὶς μυρτιὲς, στὶς κορωνοῦλες της, τὰ πασχαλινὰ αὐγὰ καὶ τὰ λουλούδια της· θαρρεῖς κι' ἔχουν φωλιάσει κάποια παράξενα πουλιά... νὰ σοῦ κελαηδοῦν χαρούμενους σκοποὺς πρὶν μπῇς μέσα...

Κι' ὅταν μπαίνῃς στὴ Μεγάλη Αἴθουσα τὸ βλέμμα σου ξαπλώνει ἥσυχα γιὰ νὰ ἀναπαυθῇ καὶ νὰ τραγουδήσῃ... Εἶναι ἡ καινούργια γραμμή. 'Η γραμμὴ τῆς κομψότητος, τῆς χαρᾶς, τοῦ συναισθήματος... 'Ενὸς συναισθήματος ἁπλοῦ, μὰ ποὺ σοῦ καίει τὴν καρδιὰ καὶ σὲ κάνει νὰ ἔχῃς μιὰ σιγουριὰ καὶ μιὰ βεβαιότητα ὅτι ἐδῶ μέσα θὰ περάσῃς ἀλησμόνητες στιγμές...

Δὲν θὰ μπορέσω νὰ κάνω σωστὴ περιγραφὴ αὐτῶν ποὺ βλέπω... γιατὶ δὲν εἶναι τὰ στολίδια μόνο ποὺ πρέπει νὰ περιγράψω... Πίσω ἀπ' αὐτὰ ἀργοσαλεύει κάτι πιὸ ἀληθινό: μιὰ Ψυχή... ἡ ψυχὴ τῆς Τέχνης καὶ τῆς εὔθυμης σοβαρότητος... Ναί! Δὲν ἦταν ἕνα ἄψυχο δωμάτιο αὐτὴ ἡ αἴθουσα χτές... Εἶχε μιὰν ἔκφραση ποὺ δὲν μπορῶ νὰ τὴν καθορίσω. Ἦταν σὰν ἕνα πρόσωπο ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ τὸ φανταστῇς.

Στοὺς τοίχους κάποια διακοσμητικὰ μπιμπελὸ λὲς καὶ σοῦ μίλαγαν καὶ σὲ παρακάλαγαν ν' ἀποθέσῃς κάθε βιοτικὴ μέριμνα γιὰ νὰ διασκεδάσῃς ἀφρόντιστος κάποια γλυκειὰ πανδαισία ποὺ σὲ σκλάβωνε...

Τρεῖς σημαιοῦλες στηρίζονταν σὲ ξύλινους μπλὲ θυρεοὺς διαφόρων σχημάτων καὶ εἶχαν στὴ μέση ἕνα λευκὸ Σταυρό· καὶ κάτω πήλινα ἀνθοδοχεῖα σὲ διάφορα χρώματα μὲ λουλούδια δροσερὰ ποὺ λὲς καὶ μόλις τάκοψες ἀπὸ ἕνα πλούσιο κῆπο... Κι' ἀνάμεσά τους ἡ Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ πελώρια, σοβαρή, θαρεῖς νὰ σὲ κυττάζῃ γεμάτη καλωσύνη καὶ νὰ σ' εὐλογῇ...

Ἀντικρυ ἡ μεγάλη Εἰκόνα τοῦ Βασιληᾶ...ἐκφραστική, ὁλοζώντανη ποὺ ἔχεις τὴν ἐντύπωση ὅτι θὰ σοῦ μιλήσῃ...

Ἄλλοῦ πίνακες μὲ ἀστυφύλακες, ἔργα ἁπλῆς τέχνης ποὺ σὲ προδιαθέτουν εὐχάριστα καὶ σὲ κάνουν νὰ νοιώθῃς δέος καὶ θαυμασμὸ μαζί...

Καὶ μιὰ Σημαία μὲ λαμπερὸ μετάξι, ἡ Σημαία τῆς Σχολῆς στὸν ἀριστερὸ τοῖχο ποὺ πλαισιώνεται ἀπὸ μυρτιές...

Πάνω στὸ ταβάνι, ἀπέναντι ἀπὸ τὶς εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Βασιλέως, δύο πελώριες γιορταστικὲς ἐπιγραφὲς μὲ χρυσᾶ γράμματα: **ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ** καὶ **ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ...** Κοντά, σειρὲς ἀπὸ λουλούδια καὶ κόκκινα μεγάλα αὐγὰ ποὺ σὲ μεταφέρουν σὲ κόσμους ὄμορφους, ἁπλούς, γαληνεμένους...

Στὰ παράθυρα λευκές, μεταξωτὲς κουρτίνες ποὺ δίνουν ἕνα φόντο ἀνοικτό. Κι' ὁλόγυρα μπλὲ μικρὰ συνθηματάκια γιὰ τὸ Πάσχα, γιὰ τὸ Θεό, γιὰ τὴν Πατρίδα, γιὰ τὸν Βασιληᾶ... Τραπέζια φρεσκοβαμμένα τριγύρω...τοποθετημένα σ' ἕνα καλλίγραμμο σχῆμα Π... Λευκὰ τραπεζομάντηλα, μὲ σκεύη ποὺ ἀστράφτουν...

Στὸ βάθος τὸ ξύλινο ὑπόβαθρο γιὰ τὴν ὀρχήστρα καὶ πάνω του κομψὰ ἀναλόγια γιὰ κάθε ὄργανο, μπροστὰ στὸ πιάνο...

Ναί!!! Γοῦστο πολύ... Γοῦστο πηγαῖο... Γοῦστο δημιουργικὸ περιτριγυρίζει τὸ κάθε τὶ ἐδῶ μέσα...

Καὶ δὲν μπορεῖς, καθὼς τὸ καμαρώνεις παρὰ νὰ θαυμάσῃς τὸν τεχνίτη...Ἐκεῖνον ποὺ κοπίασε νὰ τὰ σφραγίσῃ ὅλα μὲ πνοή.....

.....

Ἀλλὰ ξεχάστηκα ρεμβάζοντας καὶ πρέπει νὰ βιαστῶ γιατὶ ἡ ὥρα πέρασε...

Ἔτσι σὲ λίγο ξεκινῶ γιὰ τὸ σπίτι μου. Θὰ πάω νὰ φορέσω πολιτικά, γιὰ νὰ ξαναγυρίσω...

Ὕστερα μὲ περιμένει ἡ μικρή μου ἀδελφούλα, ἡ Μιμίκα μου, ποὺ μὲ παρακάλεσε πολὺ νὰ τὴν πάρω μαζί μου... Πῆγα λοιπὸν στὸ σπίτι μου, ξυρίστηκα, ντύθηκα καὶ ἐπιστρέφω στὴ Σχολή...

Ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ συνάντησα ἕναν φίλο μου... Εἶναι ἕνας ἀδιόρθωτος γκρινιάρης ποὺ ὅλο μουρμουρίζει καὶ ποτέ του δὲν εἶναι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴ Ζωή... Βαρυέται τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς τύπους, τὸν κόσμο, τὸν ἑαυτό του...

Καὶ τὸν βρῆκα στὰ μπουρίνια του...

«Χριστὸς Ἀνέστη» τοῦ εἶπα..

«...Ἄσε μας ἥσυχους, μωρὲ Σπῦρο πρωΐ—πρωΐ, μοῦ ἀπάντησε. «Ὅλο αὐτὸ ἀκούω ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ ξύπνησα. Ὤχ! ἀδερφέ... βαρέθηκα... Χριστὸς Ἀνέστη...

ἀπὸ δῶ...Χριστὸς 'Ανέστη ἀπὸ κεῖ... Καλά! τὸ ξέρω—Χριστὸς 'Ανέστη—Μὰ πρέπει νὰ μοῦ τὸ λένε ἕνα ἑκατομμύριο φορές;

«Μὴ λὲς τέτοιες κουβέντες, χρονιάρα μέρα», τόλμησα νὰ τὸν διακόψω.

'Αλλὰ ἐκεῖνος ἀγρίεψε...

«...Χρονιάρα Μέρα; "Αντε πάλι τὸ ἴδιο τροπάριο... Τί πάει νὰ πῇ χρονιάρα Μέρα; "Ολες οἱ Μέρες τὸ ἴδιο εἶναι...ὅλες τὶς μέρες μπορεῖ κανεὶς νὰ θυμᾶτε τὴν 'Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ—"Ασε με ἥσυχο, Χριστιανέ μου, μὲ τὶς Χρονιάρες μέρες σου...» Κι' ἔκανε νὰ φύγῃ...

«Ποῦ πᾶς;» τὸν ξαναρώτησα.

«...Ποῦ πάω; "Οπου μ' ἀρέσει πάω... πάντως ὄχι στὸ σπίτι μου. Θὰ πάω στὸν κινηματογράφο, στὸ καφενεῖο νὰ παίξω τάβλι, κάπου θὰ πάω... Μὴ μὲ κυττᾶς ἔτσι ἀπορρημένος κι' ἀρχίσεις πάλι τὶς χρονιάρες μέρες σου. Γιατί; τὸ τάβλι εἶναι ἀπηγορευμένο τὸ Πάσχα; ποῦ τὸ βρῆκες αὐτὸ γραμμένο; Κι' ἂν δὲν πάω στὸ καφενεῖο, ποῦ θέλεις νὰ πάω; "Ασε μας ἥσυχους, Χριστιανέ μου, τὴν κολοκυθιὰ θὰ παίξουμε; "Ακου λέει νὰ πάω σπίτι μου!!... Νὰ κάνω τί;;;

"Ασε μας, ἀδερφέ—"Ασε μας ἥσυχους... Χρό...χρονιάρα μέρα...

Χαμογέλασα. Στὸ νοῦ μου ἦλθε ὁ ἀξέχαστος 'Αργυρόπουλος στὸ «Στραβόξυλο» ἢ ὁ Μακρῆς στὴν «Κάλπικη Λίρα».

Εἶχα νὰ κάνω μ' ἕνα τίμιο χαρακτῆρα στὸ βάθος, ἀλλὰ γκρινιάρη μέχρις ἀηδίας...

Κάτι σκέφτηκα καὶ τοῦ πρότεινα:

«...Δὲν μοῦ λές, Κωστάκη. "Εχω νὰ σοῦ κάνω μιὰ πρόταση. Δὲν ἔρχεσαι μαζί μου στὴ Σχολή, νὰ κάνουμε παρέα Πάσχα;

Τί ἦταν νὰ τοῦ τὸ πῶ; "Εγινε πῦρ καὶ μανία

«'Εγὼ στὴν 'Αστυνομία;... "Ασε μας, ἀδερφέ, ἄσε μας ἥσυχους... 'Εγὼ δὲν πηγαίνω γιὰ δουλειές μου στὴν 'Αστυνομία, καὶ θἄρθω τὸ Πάσχα γιὰ νὰ σᾶς εὐχηθῶ; "Ασε μας ἀδερφέ, ἄσε μας ἥσυχους...

«Συγνώμην Κωστάκη» ἐπέμεινα «δὲν θἄρθῃς νὰ μᾶς ἐπισκεφθῇς. Δὲν θὰ μᾶς εὐχηθῇς οὔτε θὰ σοῦ εὐχηθοῦμε. Θἄρθῃς νὰ ξεσκάσῃς λίγο. Δὲν θὰ καθίσῃς μαζί μου... Μόνος σου θὰ καθίσῃς... Κανένας δὲν πρόκειται νὰ σοῦ μιλήσῃ...»

Στάθηκε λίγο συλλογισμένος..."Υστερα ρώτησε:

«Θἄμαι ὁλομόναχος; Δὲν θὰ μοῦ πῇ κανείς: «Χριστὸς 'Ανέστη;» Δὲν θὰ τσουγκρίσω αὐγά; Δὲν θὰ μοῦ μιλήσῃ κανένας; Οὔτε ἐσύ;»

«Κανένας» ἀπάντησα «Θὰ καθίσουμε λίγο κι' ὕστερα θὰ φύγουμε μαζί... Μαζὶ θὰ πᾶμε στὸ καφενεῖο γιὰ τάβλι...».

Ξανασκέφτηκε, κι' ὕστερα μοῦ εἶπε :

«..."Αντε πᾶμε γιὰ λίγο. Νὰ μὴ μοῦ τὰ στρίψῃς ὅμως ὕστερα... Μαζὶ θὰ φύγουμε σὲ μισή, μιὰ ὥρα... Σύμφωνοι;»

«Σύμφωνοι».

.....

Σὲ λίγο φτάσαμε στὴ Σχολή...

Τὸ Μεγάλο Ρολόϊ τῆς Σχολῆς κτύπαγε δώδεκα φορές, καθὼς μπαίναμε στὸ προαύλιο...

Μᾶς ὑπεδέχτηκαν δυὸ εὐγενικοὶ 'Υπαστυνόμοι ποὺ χαιρόσουνα νὰ τοὺς κουβεντιάζῃς καὶ νὰ τοὺς βλέπῃς...

Πρὶν μπῶ στὴν αἴθουσα, ἔρριξα μιὰ ματιὰ στὴν αὐλή. Στὰ ἀπέναντι σκαλάκια εἶχαν παραταχθῆ οἱ καλοί μου φίλοι: οἱ συνάδελφοι τῆς Φιλαρμονικῆς μας.

Χαρούμενα ἦταν τὰ πρόσωπά τους καὶ ὁ χαιρετισμός τους ἦταν ἐγκάρδιος...

Δίπλα τους οἱ δόκιμοι ἀστυφύλακες γύριζαν τὶς σοῦβλες μὲ τὰ ἀρνιὰ καὶ πιὸ κεῖ—κάτω ἀπὸ τὸ περίπτερο εἶχαν καθίσει οἱ δόκιμοι 'Αρχιφύλακες καὶ οἱ ἀστυφύ-

λακες τῆς Σχολῆς, μπροστὰ σ' ἕνα πλούσιο, σὲ μεζέδες, μπύρες, κρασιὰ καὶ κέφι, τραπέζι...

Μέσα στὴν αἴθουσα ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε θαυμάσια τονισμένα μιὰ σάμπα. Αὐτὴ ποὺ λένε : «σάμπα τοῦ γάμου».

Ἡ πρώτη εὐχάριστη ἔκπληξη. Ἡ ὀρχήστρα ἀπετελεῖτο μόνον ἀπὸ ἀστυνομικούς.

Δὲν εἶναι νομίζω μικρῆς σημασίας αὐτὴ ἡ ἔκπληξη... Γιατὶ δὲν ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένες ὀρχῆστρες. Ἦταν ἀπὸ τὶς διαλεχτὲς ἐκεῖνες ὀρχῆστρες ποὺ μπορεῖ ν' ἀνταποκριθῇ σ' ὁποιαδήποτε μεγάλη Μουσικὴ Στιγμή...

Θαυμάσια ὀρχήστρα...Ἀπέσπασε δίκαια τὸ γενικὸ θαυμασμό, καὶ κράτησε ἀμείωτο τὸ ἑορταστικὸ κέφι μέχρι τὸ τελευταῖο δευτερόλεπτο...

Τὴν ἀποτελοῦσαν ἀστυφύλακες τῆς φιλαρμονικῆς μὲ μαέστρο τὸν γνωστό μας Ἀρχιφύλακα Μπουκουβάλα, ποὺ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς καλλίτερους βιολίστες.

Μαθηταὶ ἀστυφύλακες γυρίζουν τὶς σοῦβλες μὲ τὰ πασχαλινὰ ἀρνιά, ἐνῷ ἄλλοι χορεύουν στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς Ἀστυνομίας Πόλεων τὴν ἡμέρα τοῦ Πάσχα.

Στὸ κλαρῖνο οἱ ἀστυφύλακες Μακρῆς, Κοκμοτός, στὸ σαξόφωνο ὁ Ἀδᾶμος, τρόμπα οἱ: Μηνιάτης καὶ Τσάλας, μιὰ δυάδα θαυμαστὴ ποὺ ἀπέδωσε σὲ βαθμὸ ἄριστο, τρομπόνι ὁ Κοσκινᾶς, κιθάρα ὁ Σπύρου καὶ τέλος τζὰζ ὁ Γκότσης, ὁ Τάσσος Γκότσης, ὁ ἀσύγκριτος μῖμος, ἡ ψυχὴ καὶ ὁ παλμὸς ὅλων τῶν συναδέλφων του, τὸ καλόκαρδο παληκάρι ποὺ τόσο πολὺ βοήθησε στὸ κέφι τῆς Πασχαλινῆς γιορτῆς.

Εὖγε σὲ ὅλα τὰ παιδιά! Εὖγε καὶ σ' αὐτὸν ποὺ τὰ διάλεξε, καὶ σ' αὐτὸν ποὺ τὰ διηύθυνε, καὶ σ' αὐτὸν ποὺ εἶχε τὴν πρωτοβουλία νὰ τὰ συγκροτήσῃ, σὲ ὀρχήστρα, καὶ σ' αὐτὸν ποὺ τὰ δίδαξε...

Τὰ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν καλή τους συντροφιά, καὶ πανηγυρικὰ θέλουμε νὰ τὰ διαβεβαιώσουμε ὅτι ὑπῆρξαν ὑπέροχα... Τὰ συγχαίρουμε!

Εἶναι κάτι ποὺ ἀξίζει ἀπολύτως σ' αὐτοὺς τοὺς εἰλικρινεῖς φίλους τοῦ περιοδικοῦ μας...

...Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ αἴθουσα εἶναι ἀσφυκτικὰ γεμάτη. Καὶ ὁ κόσμος ποὺ τὴ γέμισε εἶναι διαλεχτός. Δὲν εἶναι ὑπερβολικὴ αὐτὴ ἡ ἔκφρασή μου. Φτάνει νὰ σᾶς ἀναφέρω μερικὰ ὀνόματα γιὰ νὰ καταλάβετε. Προσωπικότητες καὶ ἀξίες τοῦ τόπου μας ποὺ δὲν βρίσκουμε λόγια νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε γιὰ τὴν μεγίστη τιμὴ ποὺ μᾶς ἔκαναν.

Καὶ πλάϊ σ' αὐτοὺς τοὺς ὑψηλοὺς ἐπισκέπτες μας κυρίες κομψές, γλυκειές, καλόκαρδες, καὶ δροσερὲς, ὄμορφες κοπελίτσες καὶ ἀρχοντικὰ παληκάρια χαρούμενα...

Ἕνα σύνολο διαλεχτό, πανάκριβο... ἕνας κόσμος ὁμορφιᾶς καὶ εὐγενείας...

Πήραμε μεγάλο κουράγιο στὸ σκληρό μας ἔργο ἀπὸ τὴν παρουσία τους. Θέλουμε νὰ τὸ πιστεύσουν αὐτό...

Καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη: ὅτι δηλαδή, στόλισαν τὸ σαλονάκι μας, τὸ ὁμόρφιναν, τὸ ἔκαναν ἀπὸ τὰ ὡραιότερα τοῦ κόσμου. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν πανδαισία τοῦ γλεντιοῦ δὲν προφταίνω νὰ τοὺς διακρίνω ὅλους... Θ' ἀναφέρω ὅσους βλέπω, μὲ τὴ θερμὴ παράκληση νὰ μοῦ συγχωρήσουν τὶς παραλείψεις ὅσοι τυχὸν δὲν σημειώνονται ἐδῶ. 'Αλλὰ εἴτε ἀναφερθοῦν εἴτε ὄχι εἶναι γιὰ μᾶς ἡ ἐκλεκτότερη σελίδα τῆς κοσμικῆς μας ζωῆς...

Σ' ἕνα τραπεζάκι εὔθυμο διακρίνω αὐτὴ τὴ στιγμὴ τὸν 'Εξοχώτατο 'Υπουργὸ τῶν 'Εσωτερικῶν κ. Νικολίτσα.

Εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀξιότερους συνεργάτες τοῦ Στρατάρχη Πρωθυπουργοῦ τῆς χώρας μας καὶ ἡ παρουσία του ὄχι ἁπλῶς τιμᾷ αὐτὸν τὸν χῶρο, ἀλλὰ τὸν κάνει νὰ ξεπερνᾷ τὰ συνηθισμένα κοσμικὰ σαλόνια, δίνοντας μιὰν ἀνέκφραστη μεγαλοπρέπεια, ποὺ ἀκτινοβολεῖ ἀρχοντιὰ καὶ ἐπισημότητα.

Πλάϊ του ὁ ἄξιος καὶ ὑπέροχος 'Υφυπουργὸς Προνοίας κ. Γιαβάσογλου, ποὺ οἱ λαϊκὲς μᾶζες διηγοῦνται γιὰ τὰ ἔργα του, ὁ ἐπιδέξιος διαχειριστὴς τῶν Οἰκονομικῶν μας, 'Υφυπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Δερτιλῆς, καὶ ὁ εἰλικρινὴς φίλος μας 'Υφυπουργὸς Γεωργίας κ. Κάββας.

Διακρίνονται ἐπίσης οἱ πρῴην 'Υπουργοὶ καὶ βουλευταὶ ἐξοχώτατοι κ.κ. Σολομωνίδης καὶ Βραχνός, μετὰ τῆς χαριτωμένης κορούλας του, ποὺ ἦταν ἀπὸ τὶς ὡραιότερες τῆς ἡμέρας, καθὼς καὶ ὁ δραστήριος βουλευτὴς Πειραιῶς, ὁ κ. Σαββόπουλος.

Προσῆλθον ἐπίσης καὶ ἐτίμησαν τὴν 'Αστυνομία μὲ τὴν παρουσία τους οἱ κ.κ. Μανιαδάκης καὶ Μπουραντᾶς, δυὸ ὀνόματα ποὺ συνεδέθησαν μὲ τὶς λαμπρότερες σελίδες τῆς ἱστορίας μας καὶ ἐκέρδισαν τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ Ἔθνους μας, μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὶς ὑπηρεσίες ποὺ προσέφεραν σὲ στιγμὲς κρίσιμες γιὰ τὸ Μέλλον τῆς Φυλῆς μας...

Μία ἀπὸ τὶς ἐξαιρετικὲς τιμὲς ποὺ μᾶς ἔγιναν ἦταν καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἡρωϊκοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ Γ.Ε.Θ.Α. 'Αντιστρατήγου κ. Δόβα, τοῦ 'Υπαρχηγοῦ Χωρ)κῆς ἀντιστρατήγου κ. Τσαταλοῦ, τῆς 'Αντιπροσωπείας τῆς Α.Σ.Δ.Α.Ν., καὶ τοῦ 'Αρχηγοῦ τοῦ πυροσβεστικοῦ Σώματος. Σταματῶ ἐπίσης μπροστὰ στὸν εἰσαγγελέα κ. Μητσόπουλο καὶ τὴν κομψὴ καὶ εὐγενικὴ κυρία του.

'Επίσης θὰ θέλαμε νὰ εὐχαριστήσουμε ἰδιαίτερα τοὺς παληοὺς φίλους καὶ εὐεργέτας τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων τὴν Κα καὶ τὸν Κο Δηλαβέρη ποὺ εἶχαν τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν.

Ἄφησα τελευταίους κάποιους ἄλλους ἐκλεκτοὺς καλεσμένους μας, γιατὶ τοὺς θεωροῦμε ὁλότελα δικούς μας καὶ εἶναι μέσα στὴν καρδιά μας, ὄχι ἁπλῶς σὰν γείτονες ἀλλὰ σὰν φίλοι μας καλοὶ κι' ἀγαπημένοι. Εἶναι ὁ σεβαστὸς Δ/ντὴς τοῦ Λεοντείου Λυκείου, ὁ Φρὲρ Μισέλ, μὲ τὸν καλόκαρδο 'Υποδ/ντήν του.

Αἰστανόμαστε ἀκόμη ξεχωριστὴ περηφάνεια γιὰ τὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ Δήμου 'Αθηναίων, ὁ ὁποῖος ἄφησε τὶς καλλίτερες ἐντυπώσεις μὲ τὴν εὐγενικὴ συντροφιά του, καὶ ὁ ὁποῖος τόσο ἄξια ἀντεπροσώπευσε τὸν πρῶτο Δῆμο τῆς Χώρας μας.

Στὴ γιορτή μας παρευρέθησαν καὶ οἱ καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς κ.κ. Γλυκοφρύδης, Δεμερτζῆς, 'Αργυρίου, Πατσούρης καὶ Φραγκιαδάκης ποὺ ἐδίδαξαν καὶ προετοίμασαν ἄξια γιὰ τὸν μεγάλο ἀγῶνα ἀναρίθμητους βαθμοφόρους τῆς 'Αστυνομίας. Καὶ ἡ σελίδα αὐτὴ τῆς γιορτῆς ἦταν ἀπὸ τὶς πιὸ ὄμορφες καὶ ἀντιπροσώπευε τὸν πνευματικὸ πλοῦτο τοῦ τόπου μας — τὰ ὀνόματα αὐτὰ ἔχουν συνδεθῆ τόσο στενὰ μὲ τὴν 'Αστυνομία, ὥστε δὲν ἀναφέρουμε τίποτε ἀπὸ φόβο μήπως θεωρηθῆ ὅτι ἐπαινοῦμε τοὺς ἑαυτούς μας—Πάντως καθένας μας κάτι τοὺς χρεωστᾷ.

Καὶ μία συγκινητικὴ παρουσία. Εἶναι ὁ ἐκ Κύπρου ἀγωνιστής, ὁ σεβαστός μας κ. Θεοδ. Καλοκασίδης, ποὺ τὸ ὄνομά του μᾶς θυμίζει πάντα κάποιο νησάκι

γραφικό, ὁλότελα 'Ελληνικό, ποὺ βρίσκεται χαραγμένο στοὺς χάρτες τῆς καρδιᾶς μας καὶ ποὺ κρέμεται σὰν πανάκριβο εἰκόνισμα στὸ εἰκονοστάσι τοῦ "Εθνους μας... ἕνα νησάκι ποὺ στενάζει...ποὺ δέρνεται ἀλύπητα ἀπὸ τόσες μπόρες. Συγκινημένοι προφέρουμε τὸ ἀγωνιστικὸ αὐτὸ ὄνομα καὶ μ' εὐγνωμοσύνη καὶ ὑπερηφάνεια τὸ γράψαμε ἀνάμεσα στοὺς φίλους μας. .....

'Αλλὰ αὐτὴ τὴ στιγμὴ διέκρινα κάποιους ἐκλεκτοὺς φίλους μας...Εἶναι οἱ κ.κ. Κώστας Σταμούλης, Στέλιος Σκανδάλης, Θανάσης Τσαρμακλῆς, ἡ Κυρία Μπαμπιώτη μὲ τὴ χαριτωμένη ἀνηψιά της, ὁ Γιῶργος Κωστόπουλος μὲ τὴν κυρία του ποὺ δὲν χρειάζεται νὰ τοὺς ποῦμε πόσο μεγάλη θέση ἔχουν στὶς καρδιές μας, γιατὶ τὸ ξέρουν. Μὰ θέλουμε ὅμως νὰ τοὺς εὐχαριστήσουμε γιὰ τὴν καλωσύνη τους νὰ μᾶς τιμήσουν.

'Ο Εἰσαγγελεὺς κ. Εὐάγγ. Μητσόπουλος μετ' 'Αξιωματικῶν τῆς Σχολῆς 'Αστυνομίας Πόλεων στὸ Πασχαλινὸ τραπέζι.

Κι' ὕστερα ἔρχονται οἱ δικοί μας... Οἱ ἄνθρωποι ποὺ μᾶς ἐμπνέουν καὶ μᾶς καθοδηγοῦν... οἱ τίμιοι ἀγωνιστὲς τοῦ καλοῦ ἀγῶνος...

'Ο Γενικὸς Διευθυντὴς κ. Κόκκινος Νικόλαος, οἱ 'Αστυν. Δ/νταὶ κ. κ. Τσαούσης Νικ. καὶ Τσίπης Κων., ὁ 'Αστυνομικὸς Δ/ντὴς κ. Σπυρόπουλος Νικ. μὲ τὴν γλυκειὰ καὶ θελκτικὴ κορούλα του, ὁ 'Αστυν. Δ/ντὴς κ. Κοντογιῶργος Γεωργ. μετὰ τῆς ἐριτίμου κυρίας του, ὁ 'Υποδιοικητής μας 'Αστυνόμος κ. 'Αρχοντουλάκης 'Εμμ. μὲ τὴν κυρία του, ὁ γιατρὸς κ. 'Ανδρεόπουλος 'Ανάργ., οἱ 'Αστυνόμοι κ.κ. Κελένης Μιχ., Τουζένης Κων., Γαλανόπουλος Θεράπων, Στόκας Κων., οἱ 'Υπαστυνόμοι Γιαννημάρας Κ. καὶ Καρακῖτσος Α. καὶ τόσοι ἄλλοι θαυμάσιοι 'Αστυνόμοι ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κοσμοῦν ἕνα Σῶμα καὶ τὸ ὁμορφαίνουν.

Μέσα σ' ὅλα, τρύπωνε παντοῦ ὁ ἁπλὸς καὶ καταδεχτικὸς 'Αστυνόμος κ. Κατσιμαγκλῆς Δ., ὁ τεχνίτης αὐτὸς τοῦ φακοῦ, ποὺ ἀποθανάτισε τόσες ἀπὸ τὶς ὄμορφες σκηνὲς τῆς γιορτῆς μας.

Καὶ πόσοι ἄλλοι θαυμάσιοι ἄνθρωποι, διαλεχτοὶ ἐπισκέπτες, ποὺ συνετέλεσαν στὸ νὰ παρουσιαστῇ αὐτὸ τὸ ἄψογο περιβάλλον. Τοὺς εὐχαριστοῦμε ὅλους. Τοὺς εὐχαριστοῦμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά.

Καὶ δὲν νομίζουμε ὅτι ἄλλο πασχαλινὸ γλέντι συνεκέντρωσε τέτοια ποιότητα, τέτοιο σύνολο, τόση ἐπισημότητα.

Αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι μᾶς ἀγαποῦν. Καὶ νοιώθουμε πολὺ ὑπερηφάνεια γι' αὐτό.

.....

'Η ὥρα εἶναι 12.30, ἡ ὀρχήστρα παίζει τὰ «Κύματα τοῦ Δουνάβεως» ὅταν προσέρχεται ὁ 'Αρχηγός μας, ὁ ἀγαπητὸς παλαίμαχος τῆς 'Αστυνομίας κ. Θεόδωρος Λεονταρίτης ποὺ καταχειροκροτεῖται ἀπὸ ὅλους.

Συνοδεύεται ἀπὸ τὸν Δ/ντὴ 'Αθηνῶν κ. 'Αναστ. Γεωργίου καὶ τὸν Δ/ντὴ κ. Νικ. Νέρη.

Καὶ τώρα μέσα σ' ἕνα ἀληθινὸ κέφι ἀκοῦμε τὴν ὀρχήστρα νὰ παίζῃ τὸ «Μπλοῦ—Τάγκο» ποὺ ἔχει ἐπικρατήσει στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις γιὰ τὸν ἁπαλὸ ρυθμό του. Στὸ μεταξὺ εὐσταλεῖς σερβιτόροι μὲ κατάλευκα σακάκια καὶ ἄψογες κινήσεις, εὐγενικοὶ καὶ χαμογελαστοὶ τρέχουν πρὸς κάθε κατεύθυνση γιὰ νὰ περιποιηθοῦν ὅλους. Προσφέρονται πλούσια φαγητά, ψητὸ σούβλας, τυριά, αὐγά, σαλάτες, μπύρες, κρασιά. Τὸ μενοῦ εἶναι χορταστικό, ἄφθονο, ὑπέροχο. Ἡ κουζίνα τῆς Σχολῆς θαυματουργεῖ καὶ ἐκπλήττει, καὶ σχολιάζεται μὲ τὶς πιὸ κολακευτικὲς κρίσεις. Ποικιλία ἀσυνήθιστη γιὰ στρατιωτικὴ Σχολή, εὐγένεια, λεπτότητα, τάκτ, ἀκρίβεια στὸ σερβίρισμα, ὅπου ἀκολουθοῦνται καὶ τηροῦνται μὲ θρησκευτικὴ προσήλωση ὅλοι οἱ τύποι τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς χάρις στὴν ἀκούραστη φροντίδα τοῦ Ὑποδιοικητοῦ μας, τοῦ ἀγαπητοῦ κ. 'Εμμ. 'Αρχαντουλάκη.

Στὶς 12.45 προσέρχεται ὁ Δ/ντὴς τῆς 'Ασφαλείας κ. Ρακιντζῆς μὲ τὸν βοηθό του κ. 'Ηλ. 'Αλεξόπουλο.

Ἡ ὀρχήστρα τώρα γίνεται ἐντονώτερη, ἀποκτᾷ ὁλοένα περισσότερο κέφι, ὑπόσχεται πολλὰ καθὼς παίζει τὸ «Ὅμορφα κι' ὡραῖα». 'Ακολουθεῖ ἕνας ἀνατολίτικος ρυθμὸς ποὺ ἁπλώνει ὁλόγυρα τὴ γοητευτικὴ μυστικοπάθεια τῆς Χώρας τῶν Χιλίων Νυκτῶν τῆς Χαλιμᾶς...

Στὶς 12.50 ὑπὸ τοὺς θριαμβευτικοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς μας προσέρχεται ὁ Ὑφυπουργός μας κ. Καλαντζῆς ποὺ ἔχει κλείσει στὴν καρδιά του τὸ Σῶμα μας καὶ ἐργάζεται μὲ τόση συγκινητικὴ ἐπιμονὴ γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων μας. Συνοδεύει τὴν ἐρίτιμον κυρίαν του, τῆς ὁποίας ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἁπλότης προκαλοῦν αἴσθηση καὶ συνοδεύεται ἀπὸ τὸν ὑπασπιστή του 'Αστυνόμο κ. Τασιόπουλο μὲ τὴν γλυκειὰ κυρία του.

Ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἐπιθεωρεῖ τὴ Φιλαρμονική, συνομιλεῖ φιλικῶς μὲ τοὺς συναδέλφους μου, καθοδηγεῖ τοὺς ἀστυφύλακας ποὺ γυρίζουν τὴ σούβλα, τσουγκρίζει αὐγὰ μὲ τοὺς δοκίμους κι' ὕστερα μέσα σὲ μιὰ θύελλα χειροκροτημάτων μπαίνει στὴν αἴθουσα ἐνῷ ἡ ὀρχήστρα παίζει εὔθυμους σκοπούς.

Καὶ τώρα ὁ κ. Ὑφυπουργὸς καὶ οἱ ἄλλοι ἐπίσημοι βγαίνουν στὸ προαύλιο καὶ ἀναμένουν τὴν ἄφιξη τῆς Α. Μ. τοῦ Λατρευτοῦ Βασιληᾶ μας.

Στὸ διάστημα αὐτὸ βρίσκουν τὴν εὐκαιρία νὰ συνομιλήσουν φιλικὰ καὶ ἐγκάρδια μὲ τοὺς δοκίμους καὶ νὰ δώσουν ἕνα δεῖγμα τῆς μεγάλης καρδιᾶς τους.

Ὁ Διευθυντής μας πανταχοῦ παρὼν πληροῖ κυριολεκτικὰ τὰ πάντα. Εἶναι αὐτὸς ἡ καρδιὰ αὐτῆς τῆς γιορτῆς. Γιατὶ αὐτὸς κατὰ πρῶτο λόγο τὴν ἑτοίμασε, καὶ αὐτὸς κουράστηκε ὑπεράνθρωπα γιὰ νὰ τὴν ὀργανώσῃ τόσο τέλεια.

Στὶς 13.25 προσέρχεται ὁ Βασιλεύς. Τὸν ὑποδέχεται καὶ τοῦ ἀναφέρει ὁ Δ/ντής

Ἡ **Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς** κατὰ τὴν ἀνάκρουσιν τοῦ Ἐθνικοῦ Ὕμνου εἰς τὴν Σχολὴν 'Αστυνομίας Πόλεων.

μας. Κι' ἐνῶ παίζεται ὁ 'Εθνικὸς "Υμνος καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀκίνητος χαιρετᾶ, οἱ καρδιὲς ὅλες πᾶνε νὰ σπάσουν ἀπὸ τοὺς κτύπους. Συνεχιστὴς αὐτὸς μιᾶς λαμπρῆς Βασιλικῆς παραδόσεως, ρίζωσε μέσα στὴν πανεθνικὴ συνείδηση σὰν θρῦλος, σὰν παραμύθι καὶ ἔγινε τὸ Σύμβολο τῆς πίστεως, τῆς 'Εργασίας, τῆς Φιλοπατρίας κάθε ἀρετῆς.

Συνοδεύεται ἀπὸ τοὺς ὑπασπιστάς του κ.κ. Βεντήρην καὶ Μπαλοδῆμον καὶ τὸν 'Αρχηγὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Οἴκου τῆς Αὐλῆς, ὑποστράτηγον κ. Καλλίνσκυ 'Ανδρ.

Μετὰ τὴν ἀνάκρουση τοῦ 'Εθνικοῦ "Υμνου ὁ Βασιλεὺς ἀνοίγει ζεστὴ κουβέντα μὲ τοὺς δοκίμους καὶ τσουγκρίσει γελαστὸς μαζί τους τὸ αὐγὸ καταχειροκροτούμενος. Εἶναι δὲ περίεργο ὅτι ὅλα τὰ αὐγὰ τὰ σπάει. Καὶ λέει χαμογελῶντας μὲ καλωσύνη. «Αὐτὸ τ' αὐγὸ τόχω ἀπὸ τὴν Τεθωρακισμένη "Ιλη. 'Απὸ τὰ πολλὰ σπασίματα μάλιστα ἔχει ἀσπρίσει τὸ ἔρημο».

"Υστερα μπαίνει μέσα στὴν Αἴθουσα. Τὸ τὶ ἐπακολουθεῖ δὲν περιγράφεται. Τὰ χειροκροτήματα ἐπὶ πολλὰ λεπτὰ τῆς ὥρας δονοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα...'Ο Βασιλεὺς εἶναι κατασυγκεκινημένος. Ψηλός, καλόκαρδος, λεβέντης, χαμογελᾶ, ὅλο χαμογελᾶ. Κι' εἶναι ὅλος λεβεντιὰ μέσα στὴν στολὴ τοῦ Στρατάρχου ποὺ φορεῖ.

'Η **Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς** τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μὲ τοὺς μαθητὰς ἀστυφύλακας.

'Ο Βασιληᾶς μας εἶναι ἁπλός... Αὐτὸ ψιθυρίζουν ὅλοι. Εἶναι ἄξιος— ἴσως ὁ πιὸ ἄξιος— Βασιληᾶς μας...

Μέσα στὴν αἴθουσα τὸν προσφωνεῖ ὁ Δ/ντής. Καὶ πάλι μᾶς ἐξέπληξεν ὁ Δ/ντής... Καὶ πάλι μέσα σὲ δυὸ λόγια εἶπε ἑκατομμύρια λέξεις... 'Υποβάλλει τὶς εὐχές του καὶ γιὰ τὴν Λατρευτὴ Βασίλισσά μας, ποὺ αὔριο ἑορτάζει τὰ γενέθλιά της... Μετὰ τὴν προσφώνηση τοῦ Δ/ντοῦ οἱ παριστάμενοι καταχειροκροτοῦν καὶ πάλι τὸν Βασιληᾶ μας, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐνθουσιασμένος. Καὶ μέσα στὸν ἐνθουσιασμό του...σπάζει ἕνα-ἕνα τὰ αὐγὰ ποὺ τσουγκρίζει...

Στὶς 13.40' ὁ Βασιληᾶς φεύγει, ἀφοῦ ἔγινε ἀντικείμενον τῶν πλέον θερμῶν ἐκδηλώσεων καὶ ἀφοῦ ἐδόθηκε ἡ εὐκαιρία στοὺς καλεσμένους νὰ διατρανώσουν τὴν ἀφοσίωση, τὸν θαυμασμό, τὴν πίστη καὶ τὴν 'Αγάπη τους στὸ πρόσωπό του.

Στὴ συνέχεια ἀκοῦμε τὴν ὀρχήστρα σὲ μιὰ ἐπίκαιρη σάμπα ποὺ λέγεται : «Εἶναι τῆς μόδας ἡ σάμπα». Μετὰ ἀπ' αὐτὴν τὴν σάμπα ὁ Δ/ντής, ὁ ὁποῖος ξανὰ ἐκτέλεσε καθήκοντα κομφερασιὲ καὶ καταχειροκροτήθηκε γιὰ τὶς εὐφυεῖς ἀπαντήσεις του, ἀνακοινώνει ὅτι «'Ο Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς 'Ενόπλων Δυνάμεων 'Ελλάδος εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς ἀποστείλῃ ἕνα ἐπιτελεῖο ἀπὸ καλλιτέ-

χνας ποὺ τοὺς εὐχαριστοῦμε...» Καὶ στὴ συνέχεια παρουσιάζει τὸν κομφερασιὲ Μίμη Φραγκιουδάκη καὶ ὁ Μίμης παρουσιάζει τὸν περίφημο ραδιοσκηνοθέτη Γκύ-Ζυρὼ ποὺ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς θετικώτερες ἀξίες τοῦ ραδιοφωνικοῦ μας Σταθμοῦ κι' ἔχει κατακτήσει, κι' ἔχει ἐπιβληθῆ στὸ κοινὸ ὅλης τῆς 'Αθήνας, καθὼς καὶ τὸν Γιάννη Πορετσάνο ποὺ ἐπιμελεῖται τὶς ἐκπομπές μας.

Εὐχαριστοῦμε λοιπὸν τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν 'Ενόπλων Δυνάμεων καὶ

'Η **Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς** κατὰ τὴν γενομένην προσφώνησιν Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ τῆς Σχολῆς κ. Ν. 'Αρχιμανδρίτου προπίνει εἰς ὑγείαν τῶν ἀνδρῶν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

ἰδιαιτέρως τὸν Σεβαστὸ Δ/ντὴ κ. Φατσέα, ὁ ὁποῖος τόσες πολύτιμες ὑπηρεσίες μᾶς προσφέρει.

Εὐχαριστοῦμε καὶ τοὺς τρεῖς καλλιτέχνες ποὺ ἦλθαν νὰ βοηθήσουν γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἑορτή μας ἀκόμη καλλίτερη. Καὶ θέλουμε νὰ τοὺς ξαναποῦμε ὅ,τι καὶ προφορικὰ τοὺς εἴπαμε ὅποτε βρήκαμε εὐκαιρία, ὅτι δηλαδὴ τοὺς ἀγαπᾶμε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά.

'Ο Μίμης λοιπὸν παρουσιάζει τὸ Τρίο—'Εσπεράντο, ποὺ εἶναι μιὰ Τριάδα μελλωδικὴ καὶ καταχειροκροτεῖται. 'Αρχίζουν μὲ τὸ «Σάντα—Μορένα» καὶ συνεχίζουν μὲ τὸ «Βεργολυγερὴ» ποὺ τὸ προσφέρουν στὸν 'Υπουργό μας. Στὴ συνέχεια σκορπίζουν νέο κέφι μὲ τὸ ἐκκρηκτικὸ τραγουδάκι «'Απόψε θέλω σαματᾶ» ποὺ τὸ τραγουδᾶ ὁλόκληρη ἡ αἴθουσα μὲ κέφι πολύ....

Στὴ συνέχεια, θᾶναι ἡ ὥρα δύο καὶ μισή, ἡ ὀρχήστρα ξαναπαίζει τὸ «Μπλοῦ—Τάγκο» κατ' ἀπαίτηση πολλῶν προσκεκλημένων...

Σηκώνονται ὅλοι νὰ χορέψουν.

Κι' ἀνοίγει πρώτη τὸ χορὸ ἡ κ. 'Αρχιμανδρίτου (ἡ ἁπλῆ καὶ ἐξαίρετη αὐτὴ γυναίκα ποὺ ἔχει στὸ πρόσωπό της ζωγραφισμένη τὴ Γαλήνη, τὴν πίστη, τὴν καλωσύνη, τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλους, ἡ γυναίκα αὐτὴ "Αγγελος, ποὺ συμπληρώνει τόσο ἄξια, τόσο ταιριαστά, τόσο ὄμορφα τὸν Δ/ντή μας). Χορεύει λοιπὸν ἡ γλυκειὰ κ. 'Αρχιμανδρίτου μ' ἕναν 'Αστυνόμο, ἐνῶ ὁ Δ/ντὴς ἀρχίζει ἕναν ἀτέλειωτο χορὸ μὲ μιὰ χαριτωμένη κυρία. Δὲν τὄξερα ὅτι ὁ Δ/ντὴς χορεύει, καὶ μάλιστα τόσο ἐπιδέξια. Καὶ καθὼς τὸν βλέπω νὰ στροβιλίζεται μὲ τόση χάρη, ρωτιέμαι καὶ ξαναρωτιέμαι ἂν ὑπάρχῃ κάτι ποὺ νὰ μὴν τὸ ξέρῃ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος.

Σὲ μιὰ στιγμὴ τὸν ἀκούω νὰ λέῃ σὲ μιὰ ὁμάδα δικαστῶν: «Χορέψετε καὶ σεῖς! Ὅταν ἡ Θέμις δὲν ἔχει νεῦρα πρέπει νὰ χορεύῃ»...

Γύρω στὶς 3 τὸ γλέντι ἔχει γενικευθῆ. Ὅποιος δὲν κάνει κέφι θὰ πῇ ὅτι φταίει ὁ ἴδιος γιατὶ ὑπάρχει ἄφθονο γιὰ ὅλους. Μέσα στὴν αἴθουσα ἡ «Κομπαρσίτα» ἑνώνει σὲ κομψὰ ζευγάρια τοὺς καλεσμένους καὶ σκορπᾷ μιὰ συγκίνηση... μὲ ἀναμνήσεις...μὲ ὄνειρα...μ' ἐλπίδες...μὲ μνημόσυνα στὰ παληᾶ...

Κι' ἔξω στὴν αὐλὴ οἱ δόκιμοι ἔχουν σχηματίσει τέσσαρες πελώριους κύκλους καὶ χορεύουν τραγουδῶντας δημοτικὰ τραγούδια, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς Φιλαρμονικῆς. Κέφι...πολὺ κέφι...Κέφι γιὰ ὅλους...

.....

Πλησιάζω λοιπὸν τὸν Κώστα: τὸν φίλο μου τὸν γκρινιάρη· «πᾶμε;» τοῦ λέω!

«Ἄσε μας, μωρὲ Σπῦρο» ἄσε μας ἥσυχους» μοῦ ἀπαντᾷ «ποῦ νὰ πᾶμε; Ἄσε με τώρα ποὺ βολεύτηκα κάπως. Μ' ἀρέσει ἐδῶ...»

Κι' ὕστερα μὲ ρωτᾷ διάφορα πράγματα γιὰ τὴ Σχολή...Τὸ πιστεύατε ποτὲ αὐτό; Ἐγὼ πάντως ὄχι. Καὶ ὅμως εἶναι ἀλήθεια...

Ὁ Κώστας, τὸ στραβόξυλο, ὁ γκρινιάρης, ποὺ μὲ τὸ τίποτα δὲν ἱκανοποιεῖται, δὲν θέλει νὰ φύγῃ καὶ λέει ὅτι τοῦ ἀρέσει...

Ἡ **Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς** τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μὲ τὸν Ὑπουργὸν Ἐσωτερικῶν κ. Νικολίτσαν

Αὐτὸ θὰ πῇ...

Αὐτὸ θὰ πῇ ὅτι ὁ χορός μας εἶχε τεράστια ἐπιτυχία.

Γυρίστε νὰ δῆτε: ὅλοι γελοῦν, πίνουν, φωνάζουν, τραγουδοῦν, χαίρονται, εἶναι εὐτυχισμένοι...

Σὲ λίγο κι' ἄλλος ἀστυφύλακας— ἔκπληξις — Εἶναι ὁ Ματθαῖος Φελώνης, ποὺ τὸν παρουσιάζει ὁ Μίμης. Ἀρχίζοντας μὲ τὸ «βγῆκεν ὁ ἥλιος» τραγουδᾷ δημοτικὰ τραγούδια. Κι' εἶναι ἡ φωνή του δροσερὴ σὰν τὸ ρυάκι τοῦ λόγγου, σὰν τὰ βουνά, ποὺ τραγουδᾷ, ὡραῖα...Ἔχει περίφημη φωνὴ αὐτὸ παιδί—κι' εἶναι τόσο νέο!!—Τοῦ εὐχόμαστε τύχη πολλὴ κι' ἐπιτυχία στὴν Ἀστυνομία καὶ στὴν τέχνη του.

Σὲ λίγο ὑποστέλλονται οἱ Σημαῖες τῆς εὐθυμίας...Μιὰ λαχταριστὰ ζεστὴ συγκίνηση πλανιέται ὁλόγυρα, καθὼς ὁ Δ/ντὴς παρουσιάζει τὸν ἐκ Κύπρου ἀγωνιστὴ κ. Θεοδ. Καλοκασίδη. Καὶ τὸν παρακαλεῖ νὰ πῇ κανένα Κυπριακὸ ποίημα.

Κι' αὐτός, μ' ἕνα τρελλὸ καρδιοχτύπι στὴν καρδιά, εὐχαριστεῖ καὶ δηλώνει πὼς εἶναι περήφανος καὶ αἰσθάνεται ἐξαιρετικὴ τιμὴ καὶ εὐχαρίστηση ποὺ βρίσκεται ἀνάμεσά μας. Καὶ μιλάει γιὰ κάποιο θρῦλο ποὺ ἀντηχεῖ παντοῦ, γιὰ κάποιο Λαὸ ποὺ ἀγωνίζεται...γιὰ κάποιες ἐκκρήξεις ὀργῆς ἐναντίον μιᾶς καταφώρου ἀδικίας...γιὰ κάποιον ὅρκο ἱερό...γιὰ κάποια πίστη ὅτι τὸ ἐρχόμενο Πάσχα θᾶναι Πάσχα χαρᾶς καὶ Λευτεριᾶς γιὰ τοὺς λαοὺς ποὺ εἶναι ὑπόδουλοι...

Κάθε λέξη του καταχειροκροτεῖται, κάθε φράση του προκαλεῖ πανικὸ συγκινήσεως.

Οἱ δόκιμοι σταμάτησαν ἔξω τὸ χορό, κι' ἦλθαν ἀπρόσκλητοι μέσα, καὶ στριμώχτηκαν ἄφωνοι σὲ μιὰ γωνιά..."Ακουσαν γιὰ κάποια γλυκειὰ λέξη ποὺ ἠλεκτρίζει σήμερα τὸ Πανελλήνιο...Κι' ἦλθαν νὰ διατρανώσουν κι' αὐτοὶ τὴν πίστη τους στὴ θεία ἐκείνη λέξη...

Κι' ὁ σεμνὸς ἀγωνιστὴς ἀπαγγέλλει τὸ πρῶτο του ποίημα, μέσα σὲ μιὰ νεκρικὴ σιγή, ἐνῷ τὸ γλέντι παίρνει τὴν ἔκφραση προαιώνιων πόθων...ποίημα γιὰ τὸν ἀπαγχονισμὸ ἑνὸς Πατριάρχη, σὲ ἄπταιστη Κυπριακὴ διάλεκτο, ποὺ ὡρισμένα της σημεῖα ἐπεξηγεῖ...

Κι' ἦταν ἐξαιρετικὰ συγκινητικὸς ἐκεῖνος ὁ διάλογος ἀνάμεσα στὸν 'Επίσκοπο καὶ στὸ Διοικητὴ τοῦ νησιοῦ....Κι' ὕστερα ἕνα ἄλλο ποίημα, ἐρωτικὸ αὐτό, τὰ Μαῦρα μάτια, ἕνα γλυκόλαλο ποίημα στὸν Αἰώνιο "Ερωτα, τὸν ἄρχοντα τῆς Γῆς...

...Μὰ ἡ ποικιλία τοῦ σημερινοῦ γλεντιοῦ δὲν περιορίζεται μονάχα σ' αὐτὴ τὴν ἀπαγγελία.

Νὰ κι' ἄλλη ἔκπληξη. 'Ο Δ/ντὴς παρουσιάζει τὴν γνωστή μας πιὰ κ. Κωτσαρίδου ποὺ ἀρχίζει μὲ τὴν Γερακίνα, καὶ ἀποσπᾷ θερμά, παρατεταμένα χειροκροτήματα, ποὺ τῆς ἄξιζαν γιατὶ ἡ φωνή της ἔχει κάτι τὸ μεγαλειῶδες, κάτι τὸ πανέμορφο, κάτι τὸ θεῖο...

4 καὶ 30 τ' ἀπόγευμα...Κι' ἄλλη Κυρία...'Η Κυρία Κελένη. Καὶ τραγουδᾷ χωρὶς τὴ βοήθεια τῆς ὀρχήστρας. "Εχει γλυκειὰ φωνὴ καὶ εἶναι ἀσύγκριτη ὑψίφωνος αὐτὴ ἡ Κυρία, ἡ ὁποία καὶ κατεγοήτευσε καὶ σκόρπισε τὴ χαρά.

"Αρχισε μὲ τό : «Παντρεύουν τὴν ἀγάπη μου» καὶ τελείωσε μὲ τὸ «Κάτω στὸν κάμπο» ποὺ τὸ τραγούδησαν ὅλοι μαζὶ οἱ καλεσμένοι...

Κι' ὕστερα ξανὰ χορός...ὑπὸ τοὺς ἤχους μιᾶς μουσικῆς μὲ πλούσιες ἐναλλαγές...

Κύματα τοῦ Δουνάβεως...Τὶ τὰ θές—τὶ τὰ γυρεύεις; 'Απερίσπαστοι, ἀμέριμνοι, κεφάτοι, χαρούμενοι, εὐτυχισμένοι ὅλοι, χορεύουν...Κι' ἀπολαμβάνουν τὶς ὄμορφες τοῦτες στιγμὲς παραδομένοι ὁλόκληροι στὴ μουσικὴ καὶ στὸ γλυκὸ κι' ἀξέχαστο περιβάλλον, ποὺ δὲν ἄφησε κανένα παραπονεμένο...

'Η Μουσικὴ σὲ λίγο σταματᾷ...

Κι' ἕνας ἀστυφύλακας (ὄχι ὁ...Σ. Κ. Π.) ἔχει τὸ λόγο...Εἶναι ὁ Τάσσος, ὁ Γκότσης...ποὺ κάνει ἕνα περίφημο σατυρικὸ νουμεράκι, καταχειροκροτούμενος...

Τραγουδᾷ μίαν ἄρια δικῆς του συνθέσεως, ποὺ μοιάζει μὲ τὸν Κουρέα τῆς Σεβίλλης. Τὸ δὲ περίεργο εἶναι ὅτι κάνει τὴν...πριμαντόνα ἄριστα.

'Εν συνεχείᾳ μὲ φωνή...βαρυτόνου τραγουδᾷ τοὺς Παληάτσους σὲ...δική του διασκευή...

Εἶναι ἄφθαστος, εἶναι ἐξαιρετικὸς ὁ Τάσσος...Καὶ δὲν ἔμεινε κανένας νὰ μὴν ξεκαρδιστῇ στὰ γέλια καὶ νὰ τὸν καταχειροκροτήσῃ.

'Αλλὰ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς τέχνης του καὶ τὸ μεγάλο σουξὲ τῆς Μέρας εἶναι ἕνα ἀνατολίτικο ποὺ χορεύει ντυμένος...γυναικεῖα ροῦχα...

Καὶ τὶ πόδι! πόσο ὄμορφη γάμπα! πόσο μοιραῖο χαμόγελο! τὶ γοητεία σὲ κάθε κίνησή του!

Μπράβο Τάσσο...εἶσαι ὑπέροχος...Καί, μιὰ καὶ γιορτάζεις σήμερα, μαζὶ μὲ τὶς εὐχαριστίες μας γιὰ τὸ κέφι σου καὶ τὴν εὐθυμία ποὺ σκόρπισες, σοῦ στέλνουμε καὶ τὰ Χρόνια μας πολλὰ—πολλὰ κι' εὐτυχισμένα...

"Υστερα ἡ ὀρχήστρα παίζει ἕνα ἁπαλὸ σκοπό...Γεμίζει ἡ αἴθουσα ἀόρατα χορευτικὰ ζευγάρια, ποὺ λικνίζονται σ' ἕνα βελούδινο ρυθμό!! Εἶναι ὅλα ἐδῶ μέσα ἁπλᾶ, εὐχάριστα, γαληνεμένα, χαρούμενα, ἥσυχα...Εἶναι στιγμὲς γαλάζιες... ἀπέραντες σὰν ὅλη τὴ Γῆ...

"Ερχονται ξανὰ στὸ νοῦ σου, ὅσα παληὰ κι' ἀγαπημένα ἔζησες κάποτε...

'Η ὀρχήστρα παίζει...πάντα παίζει...

"Ολοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι θαρρεῖς καὶ γίνονται ἕνα...ἕνας ἄνθρωπος, μιὰ καρδιά, ἕνα τραγούδι, σ' ἕνα μονάχα σκοπό...Γλυκειὲς φανταστικὲς κοπέλλες μὲ κρινολῖνα καὶ χαριτωμένα καπελλάκια λὲς κι' εἰσώρμησαν ξαφνικὰ μέσα στὴ σάλλα, γιὰ νὰ στροβιλιστοῦν σὲ κάποιο γλήγορο βαλσάκι...Καὶ μιὰ παράξενη, Παληὰ ἱστορία ξαναζῆ...'Ιστορία ἁπλῆ...γιὰ κάθε καρδιά...

'Ιστορία τοῦ ἔρωτα ἐκείνου ποὺ ἔρχεται ξαφνικὰ γιὰ νὰ σὲ κάνῃ νὰ νοιώσῃς τὸν πόνο τὸ μεγάλο... ἑνὸς ἔρωτα ἀγνοῦ, ἀληθινοῦ, θεϊκοῦ, χωρὶς χλαμῆδες καὶ ἐσθῆτες...χωρὶς ψέμματα καὶ μίση καὶ πάθη...χωρὶς τὴ λάμψη τῶν φώτων καὶ τὸ θρόϊσμα τῶν μεταξωτῶν...

'Η **Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς** τσουγκρίζει τὸ αὐγό Του μὲ τοὺς μαθητὰς ἀστυφύλακας.

Τώρα ἡ ὀρχήστρα παίζει τὸ «Δὲν σ' ἀλλάζω μὲ τίποτε». 'Ο χορὸς ξαναρχίζει...

Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀνταμώνουμαι μὲ μιὰ ἄλλη ὄμορφη σκηνή... 'Η κυρία 'Αρχιμανδρίτου μὲ τὸ γιό της χορεύουν σφιχταγκαλιασμένοι...Τότε συλλογίζουμαι τὸν πατέρα μου, τὸ σπίτι μου, φέρνω στὸ μυαλό μου τὴ νεκρὴ μαννούλα μου...

«...Γλυκειά μου μαννούλα» τῆς ψιθυρίζω «νὰ μιὰ εὐτυχισμένη οἰκογένεια. "Οπως ἐμεῖς, ὅταν ἤσουνα κοντά μας».

Μὰ οἱ μαῦρες σκέψεις τινάζονται...Τὶς διώχνει ὁ ρυθμὸς μιᾶς τρελλῆς ράζμπας ποὺ τὴ χορεύει ὁ γιὸς τοῦ Δ/ντοῦ μας μ' ἕνα ὄμορφο κοριτσάκι (νομίζω τοῦ κ. Μπράμη). Κι' εἶναι ὁ χορός τους τέλειος καὶ προκαλεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὰ χειροκροτήματα.

Στὴ συνέχεια ὁ Μπουκουβάλας παίζει σόλο βιολὶ τὸ «ὅτσι τσόρνια» καὶ μαγεύει μὲ τὸ δοξάρι του, καὶ συγκινεῖ τὶς ἐξαίρετες κυρίες Βελώκα καὶ τὴν ἀδελφή της ποὺ ἔζησαν τὰ νειάτα τους στὴ Ρωσσία.

«Σ' ἀγαπῶ βιολέττα» εἶναι τὸ ταγκὸ ποὺ παίζεται τώρα. Καὶ τὸ χορεύει ἡ Κα καὶ ὁ Κος Δ/ντής μας, ἕνα ζευγάρι ταιριαστὸ κι' ἀγαπημένο...παράδειγμα γιὰ ὅσους θέλουν νὰ βροῦν τὴν εὐτυχία στὴ ζωή...

Κι' ἄλλοι ὕστερα σκοποί... Κι' ἄλλα τραγούδια...

Καὶ πάντα χορός...χορός...ξεφάντωμα...κέφι...χαρά...

"Οποιο φουστάνι κι' ἂν φορῇς...

(Καὶ συνέχεια προσφέρονται μεζέδες νόστιμοι, καλομαγειρεμένοι...)

'Εσὺ ποὺ σέρνεις τὸ χορὸ

(Καὶ ἡ μπύρα δίνει καὶ παίρνει ἀδιάκοπα).

μ' ἔκαψες γειτόνισσα
(Κι' ὅποιοι προτιμᾶν κρασὶ βρίσκουν ἄφθονο...)
Ἔχετε γειὰ βρυσοῦλες
(Ὕστερα πορτοκάλια)...
'Απὸ τὴν πόρτα σου περνῶ ὡραῖα Αἰγιώτισσα.
(Καὶ μῆλα τώρα...)
(Δὲν ἔλλειψαν οἱ σόδες, τὰ νερὰ Δημητροπούλου, κι' οἱ λεμονάδες...)
Τάγκο Νοτοῦρνο...Προσευχή...Χαράμι νὰ σοῦ γίνουν...
(Τώρα προσφέρονται γλυκά...)

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Ὑποδιοικητὴς τῆς Σχολῆς κ. 'Αρχοντουλάκης καταλαμβάνεται νὰ...χορεύῃ μὲ τὴν 2χρονη κορούλα του...ἐνῷ ἀπέναντι ἡ καλή της μαννούλα τοὺς καμάρωνε καὶ τοὺς δύο. Ὅλοι χειροκροτοῦν τὸν ἄξιο βοηθὸ τοῦ Διευθυντοῦ μας ποὺ κι' αὐτὸς κουράστηκε ἐξαιρετικὰ γιὰ νὰ παρουσιάσῃ τέλειο τὸ ἐδεσματολόγιο καὶ εἶχε τὸ γενικὸ πρόσταγμα στὸ σερβίρισμα τῶν φαγητῶν.

Στὴ συνέχεια ἀκοῦμε τὸ **Γιάννο καὶ τὴν Παγώνα** σὲ σόλο βιολὶ ἀπὸ τὸν Μπουκουβάλα καὶ **Σὰν πᾶς πουλί μου στὸ Μωρηά,** σὲ τραγούδι καὶ σόλο κλαρῖνο ἀπὸ τὸν Κοκμοτό, ποὺ ἐνθουσιάστηκε καὶ χειροκροτήθηκε πολύ...

Τὸ κέφι πάντα ἐξακολουθεῖ...

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ γιὸς τοῦ Δ/ντοῦ, καὶ ὁ χαριτωμένος γιὸς τοῦ Ὑπαστυνόμου Γκέκα βάζουν μπροστὰ τὸ «πὶκ-απ» καὶ συνεχίζουμε μὲ δίσκους κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν...

Στὴ γιορτὴ πῆραν μέρος μὲ τὶς οἰκογένειές των οἱ 'Αξιωματικοὶ τῆς Σχολῆς 'Αστυνόμοι κ.κ. Χ. Μανδροῦκας, Κ. Τσιοῦγκος, Α. Μπράμης, οἱ Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Λ. Παπαθανασίου, Κ. Γιαννούλης, Π. Μαυροζούμης, Χ. Γκέκας, Α. Ντουφεξῆς, Δ. Καραγιαννόπουλος, Χ. Παπαγιαννόπουλος, οἱ ἐκπαιδευόμενοι Ὑπαστυνόμοι, οἱ δόκιμοι 'Αρχιφύλακες, οἱ δόκιμοι ἀστυφύλακες καὶ οἱ πλεῖστοι τῶν 'Αρχιφυλάκων καὶ ἀστυφυλάκων τῆς Σχολῆς.

Τὸ γλέντι συνεχίστηκε μέχρι τὶς 11 τὸ βράδυ...Καὶ οἱ καλεσμένοι φεύγοντας ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὴν χαρά τους, εὐχαριστήσαντες θερμὰ τὸν Διευθυντή μας .....
.....

'Εδῶ τελειώνει τὸ Ἡμερολόγιό μου τὸ Πασχαλινό...Καὶ κλείνοντάς το θέλω νὰ τονίσω, ὅτι θὰ μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητη αὐτὴ ἡ μέρα, γιατὶ ἦταν ἡ ὡραιότερη τῆς ζωῆς μου...Ἦταν μιὰ γιορτὴ γλυκειά, ἀξέχαστη...ποὺ χωρὶς πολυτέλειες ὠργάνωσε, ἐπιμελήθηκε καὶ παρουσίασε ὁ Δ/ντής μας μὲ τοὺς ἄξιους βοηθούς του 'Αξιωματικοὺς τῆς Σχολῆς καὶ στὴν ὁποίαν ἔλαβαν μέρος ἐκλεκτὰ μέλη τῆς 'Αθηναϊκῆς Κοινωνίας...

Σᾶς ἀφήνω λοιπόν, ἀγαπημένοι μου φίλοι, ἀφοῦ σᾶς στείλω τὶς πιὸ θερμὲς εὐχές μου...

Μὲ ὁλόκληρη τὴν ἀγάπη μου
Ἕνας 'Αστυφύλακας
Σ. Κ. Π.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὸ ἔγκλημα τοῦ φοιτητοῦ

Γραμμένο ἀπὸ τὸν κ. **ΧΑΡΗ ΣΤΑΜΟ**

Α΄

2 Μαρτίου τοῦ 1955.

Ἕνα αὐτοκίνητο διέσχιζε τὸ δρόμο μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα. Οἱ ρόδες ἔκαναν ἕναν ξηρό, ἀνατριχιαστικὸ κρότο κυλῶντας στὴ νωπὴ ἄσφαλτο καὶ οἱ λιγοστοὶ διαβάτες παραμέριζαν μὲ τρόμο, ἀνεβαίνοντας στὰ πεζοδρόμια. Κάπου-κάπου ἀκούγονταν φωνὲς πνιγμένες, στριγγές, ποὺ ἔκαναν τὴ βαρειὰ ἀπ' τὸν μελανιασμένο οὐρανὸ ἀτμόσφαιρα νὰ παίρνῃ πιὸ ἄγρια, πιὸ τραγικὴ μορφή. Ἀκούγονταν οἱ κρωγμοὶ μερικῶν ἄγριων γιγαντιαίων πουλιῶν ποὺ φτερούγιζαν βαρειὰ πάνω ἀπ' τὰ συνοικιακὰ σπίτια καὶ στὸ βάθος, κάτω κεῖ, οἱ ἀστραπὲς εἶχαν ἀρχίσει νὰ σχίζουν τὸν μολυβένιο οὐρανό. Πλησίαζε ἡ καταιγίδα.

Κοντὰ στὶς μπροστινὲς ρόδες τοῦ αὐτοκινήτου, δυὸ-τρία μέτρα περίπου, ἕνα μικρόσωμο σκυλάκι ἔτρεχε πανικόβλητο κρατῶντας γερὰ στὰ δόντια του ἕνα ἀπόκομμα γυναικείου μανικιοῦ...

«Ἔτρεχε» εἶναι τρόπος τοῦ λέγειν. Π ε τ ο ῦ σ ε, θἄπρεπε νὰ πῶ, γιατὶ τὸ ξέφρενο ἐκεῖνο τρέξιμο, κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ «τρέξιμο». Φτερούγισμα ταχύπτερης σιταρίθρας, πέταγμα ἀεροπλάνου, μποροῦσε νὰ λεχθῇ. Μὰ τρέξιμο ζῴου καὶ μάλιστα χωρὶς φτερά, εἶναι ἀδύνατο νὰ εἰπωθῇ καὶ νὰ ἐννοηθῇ.

Ἔβλεπες τὰ τέσσερα πόδια του καὶ νόμιζες ὅτι μιὰ ἀνώτερη ἀπ' τὰ γήϊνα δύναμη τὰ σήκωνε καὶ τὰ μετέφερε τόσο γρήγορα πρὸς τὰ μπρός. Τ' αὐτιά του εἶχαν πάρει μιὰ κλίση τέτοια, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὰ φτερὰ τοῦ ἀεροπλάνου...

Σκεφτόταν ὅποιος ἔβλεπε τὸ φαινόμενο αὐτὸ τοῦ κυνηγητοῦ φυσικῆς καὶ τεχνητῆς μηχανῆς, ὅτι ἡ τεχνητὴ αὐτὴ μηχανὴ εἶναι καλλίτερη, πιὸ γρήγορη ἀπ' τὴ φυσική. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἡ φυσικὴ γρήγορα κουράζεται, χαλαρώνει τὶς δυνάμεις της καὶ ἐλαττώνει τὴν ταχύτητα. Ἐνῶ ἡ τεχνική, κρύσταλλο καὶ μπροῦντζος καὶ σίδηρο, δὲν κουράζεται εὔκολα. Σταματᾷ μόνον σὰν χτυπήσει σὲ κανένα στύλο ἢ ἂν σωθῇ ἡ κινητήρια δύναμις, ἡ βενζίνα. Ἀκόμα σταματᾷ καὶ ὅταν βρεθῇ στὸ δρόμο της ἔμψυχο ὄν, Ἄνθρωπος ὁπωσδήποτε...

Γιατὶ καμμιὰ φορὰ τὰ ἄλλα ἔμψυχα ὄντα δὲν τὰ λογαριάζει ἡ μηχανὴ τοῦ αὐτοκινήτου. Τὰ παρασύρει, τὰ «στραπατσάρει». Ἀκόμα καὶ στὸν ἄνθρωπο, πολλὲς φορές, τὴν ἴδια ἐπιφυλάσσει τύχη...

Τὸ σκυλάκι μὲ τὸ ὕφασμα ἔτρεχε, ἔτρεχε. Ἡ ἀπόστασις ὅλο καὶ σμίκραινε καὶ τὸ αὐτοκίνητο ὅλο καὶ τὸ πλησίαζε. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ μισκοσκοπικὸ αὐτὸ ζῷο δὲν εἶχε τὴν ἔμπνευση ν' ἀνεβῇ στὸ πεζοδρόμιο σὰν τοὺς ἀνθρώπους, νὰ στρίψῃ σὲ καμιὰ στενὴ πάροδο καὶ νὰ ἐξαφανισθῇ σὲ καμμιὰ αὐλή. Εἶχε τὴ γνώμη ὅτι ὁ εὐθὺς καὶ μεγάλος δρόμος θὰ τοῦ ἔδινε τὴ δύναμη ν' ἀναπτύσσῃ ὅλο καὶ μεγαλύτερη ταχύτητα, νὰ σωθῇ στὸ τέλος... Γι' αὐτὸ καὶ δὲν λοξοδρόμησε, ἀλλὰ συνέχιζε νὰ τρέχῃ μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα πάντοτε καὶ νὰ μὴν λογαριάζῃ τὸν τεράστιο αὐτὸν ὄγκο τῶν ὀρυκτῶν ποὺ τὸ κυνηγοῦσε.

Ἕνα μεγάλο καμιόνι πήγαινε μπροστά. Δίπλα του ἕνα κάρρο, πιὸ κεῖ μιὰ μοτοσυκλέττα. Κοντὰ σ' αὐτὰ ἕνα ποδήλατο ποὺ ὁ μικρός του ἐπιβάτης, ἐννοοῦσε νὰ κάνῃ ὅλο καὶ πιὸ πολλὲς στροφές. Τὸ σκυλάκι τἄχασε, μπερδεύτηκε, χτύπησε πάνω του τὸ αὐτοκίνητο καὶ τὸ βάσταξε ἔτσι αἰχμάλωτο κάτω ἀπ' τὶς μπροστινές του ρόδες...

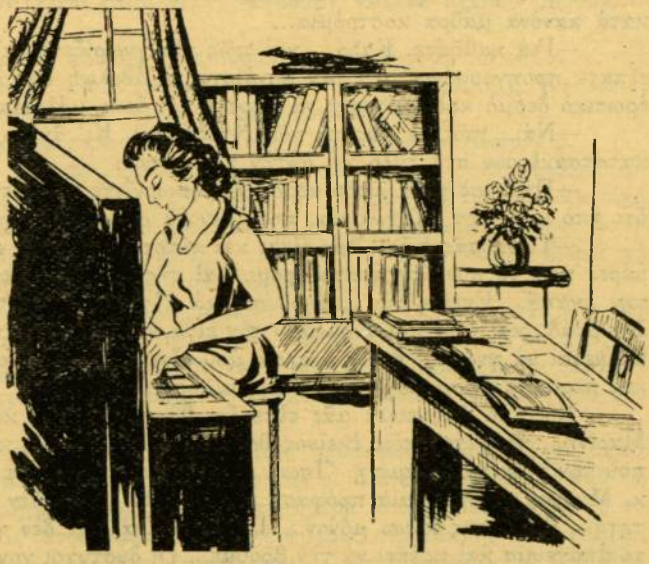
Ὁ ὁδηγὸς κατέβηκε τότε, πῆρε τὸ ὕφασμα ἀπὸ τὰ δόντια τοῦ σκυλιοῦ ποὺ

τώρα εἶχαν χαλαρώσει τὸ σφίξιμο καὶ πέταξε τὸ ἄψυχο σῶμα του σ' ἕνα τενεκεδένιο μεγάλο κουτὶ στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου. Ὕστερα συνέχισε τὸ δρόμο του μὲ κανονικὴ πλέον ταχύτητα.

29 Δεκεμβρίου 1954

Μιὰ νέα γυναῖκα μπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ Ἀστυνόμου Δελῆ λαχανιασμένη.

—Κύριε Ἀστυνόμε, χάθηκε ἡ ἀδελφή μου! Ἀπὸ τὸ χθεσινὸ βράδυ πῆγε νὰ κάνῃ μιὰν ἐπίσκεψη στὴν κ. Μαρίνη...Ὅμως, μέχρι σήμερα τὸ ἀπόγευμα δὲν φάνηκε πουθενά. Εἰδοποίησα τὴν κ. Μαρίνη καὶ αὐτὴ μοῦ εἶπε ὅτι δὲν πῆγε καθόλου ἐκεῖ! Ρωτήσαμε σ' ὅλα τὰ γνωστά μας σπίτια, σ' ὅλους τοὺς φίλους μας. Πουθενά! Καὶ τώρα ἤρθα σὲ σᾶς...

Μελετάει στὸ σπίτι ξένες γλῶσσες καὶ πιάνο.

—Καθῆστε δεσποινίς... Τί...

—Νόμισα ὅτι θἄπρεπε νὰ κυττάξω πρῶτα παντοῦ, νὰ ἐξαντλήσω κάθε ἐλπίδα ἀνευρέσεως καὶ κατόπιν νὰ ἐνοχλήσω τὴν Ἀστυνομία...

—Ἴσως νἄπρεπε νὰ ἔλθετε πιὸ νωρὶς σὲ μᾶς. Ἀλλὰ ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά. Πέστε μου τώρα τὰ χαρακτηριστικά της.

—Εἶναι νέα, εἴκοσι ἐτῶν. Ψηλή, 1,75 περίπου καὶ ξανθειά. Φορεῖ ἕνα πράσινο ταγιέρ, παπούτσια μαῦρα κι' ἕνα γκρίζο παλτό. Τὰ μαλλιά της εἶναι ξαθνά, μακρυά... Ἔχει καὶ στὸ ἐπάνω χεῖλος της μιὰ κατάμαυρη ἐλιά...

—Ἀρκετά. Ποῦ μένετε ;

—Ὁδὸς Ρώμα, ἀριθ. 36. Οἰκογένεια Καρεζῆ.

—Ὡραῖα...Ἐλπίζω νἄχουμε γρήγορα εὐχάριστα νέα. Θὰ σᾶς εἰδοποιήσω λοιπόν.

—Γρήγορα; Νὰ μένω ἥσυχη;

—Ἀσφαλῶς γρήγορα. Νὰ μένετε ἀπολύτως ἥσυχη. Ἐκτὸς... ἐκτὸς καί...

—Ἐκτός; Πέστε μου. Ἐκτὸς ἀπὸ τί;

—Ἔ, ἐκτὸς καὶ συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἀδελφή σας ὅτι καὶ μὲ τόσες ἄλλες κοπέλλες... Τόσες κοπέλλες ποὺ φεύγουν καὶ δὲν ξαναγυρίζουν!...

...Δὲν μοῦ λέτε, εἶχε μήπως κανέναν ἐρωτικὸ δεσμό;

—...Μᾶλλον ὄχι. Στὸ σπίτι μας δὲν χωροῦν τέτοια πράγματα. Εἶναι πολὺ αὐστηρὸς ὁ μπαμπᾶς! Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ ἀδελφή μου σπανίως βγαίνει ἔξω. Μελετάει στὸ σπίτι ξένες γλῶσσες καὶ πιάνο. Τῆς ἔχουμε δυὸ δασκάλους καὶ ἕνα σεβάσμιο Καθηγητή...

—Οἱ δάσκαλοι εἶναι νέοι ;

—Όχι! Ὁ ἕνας εἶναι τριανταπεντάρης καὶ ὁ ἄλλος περίπου πενῆντα χρόνων. Ὁ καθηγητὴς τῆς μουσικῆς ἔχει περάσει τὰ ἑξῆντα...

—Ὥστε ἀποκλείετε τὸν ἐρωτικὸ δεσμό;

—Ὁπωσδήποτε! Παίρνω καὶ ὅρκο!

—Ποτὲ μὴν τὸ ξαναπῆτε αὐτό! Φαίνεται ὅτι δὲν γνωρίζετε τὸν ἄνθρωπο...

—Μὲ συγχωρεῖτε κ. Ἀστυνόμε. Ἴσως καὶ νὰ πέφτω ἔξω... Ἀλλὰ γιὰ ἐρωτικὸ δεσμό, μὴν τὸ βάζετε στὸ νοῦ σας. Θὰ μοῦ τὄλεγε ἡ ἀδελφούλα μου ἂν συνέβαινε τέτοιο πρᾶγμα. Τὰ βράδυα συζητᾶμε γιὰ ὅλα τὰ προβλήματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν... γιὰ ὅλα... ἀκόμα καὶ γιὰ τὰ αἰσθηματικά. Ποτὲ δὲν μοῦ εἶπε ὅτι ἔχει δεσμό! Τὸ μόνο ποὺ μοῦ εἶπε προχθὲς τὸ βράδυ, εἶναι ὅτι τὴν ἐνοχλεῖ ἀπὸ μέρες ἕνας νεαρὸς φοιτητὴς τῆς Ἰατρικῆς. Εἶναι ἕνας πανύψηλος μελαχροινὸς καὶ φορεῖ κατὰ κανόνα μαῦρα κοστούμια...

—Γιὰ καθῆστε. Καλά... καὶ πῶς τὸν γνωρίζετε σεῖς αὐτὸν τὸ φοιτητή; Μοῦ εἴπατε προηγουμένως ὅτι δὲν συνδέεται ἡ ἀδελφή σας μὲ κανέναν. Ἀποκλείσατε ἐρωτικὸ δεσμὸ καὶ θελήσατε νὰ πάρετε καὶ ὅρκο μάλιστα... Γιὰ πῆτε μου λοιπόν...

—Νά... πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ. Ντρέπομαι. Κι' ἂν τὸ μάθουν οἱ γονεῖς μου, θὰ κατατσακίσουν στὸ ξύλο κι' αὐτὴν καὶ μένα...

—Πῆτε σὲ μένα λεπτομερῶς ὅτι γνωρίζετε γι' αὐτόν. Κι' ἔχετε τὸ λόγο μου ὅτι ἀπὸ μᾶς, τὴν Ἀστυνομία, ποτὲ δὲν θὰ μάθουν οἱ γονεῖς σας τίποτα...

—Τί νὰ σᾶς πῶ... Δὲν εἶναι καὶ τίποτα σπουδαῖα πράγματα. Νά, πᾶνε λίγες μέρες ποὺ τὴ συνάντησε στὸ δρόμο καὶ τῆς πρότεινε νὰ σχετισθοῦν. Τῆς εἶπε ὅτι τὴν ἀγαπᾶ. Ἐκείνη τὸν ἀπέκρουσε, μὰ αὐτὸς συνέχισε νὰ τὴν ἐνοχλῆ. Μοῦ τόπε ἕνα βράδυ καὶ πρὸ τριῶν ἡμερῶν τὸν εἶδα νὰ στέκεται στὴ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ μας. Φαίνεται νὰ γνώριζε ὅτι ἡ ἀδελφή μου εἶχε βγῆ στὰ μαγαζιὰ μὲ κάποια φίλη της καὶ περίμενε νὰ γυρίσῃ γιὰ νὰ τῆς μιλήσῃ...

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα μᾶς εἶπε ὅτι θὰ πήγαινε νὰ κάνῃ μιὰ ἐπίσκεψη στὴν κ. Μαρίνη... Φαίνεται πῶς ἐκεῖνος θὰ κατώρθωσε νὰ τῆς κλείσῃ ραντεβοῦ τὴν ἡμέρα ποὺ τὸν εἶδα νὰ περιμένῃ. Ἴσως... ἴσως...νὰ τὴν ἔπεισε καὶ ἡ ἐπίσκεψίς της στὴν κ. Μαρίνη, νὰ ἦταν μία πρόφαση μόνον...Δὲν ξέρω. Δὲν μπορῶ νὰ πῶ μὲ βεβαιότητα. Ὑποθέσεις κάνω μόνον... Γεγονὸς εἶναι ὅτι δὲν γύρισε στὸ σπίτι ἀπὸ χθὲς τὸ ἀπόγευμα καὶ πρέπει νὰ τὴν βροῦμε... Οἱ δύστυχοι γονεῖς μου κοντεύουν νὰ τρελλαθοῦν ἀπὸ τὸ κακό τους! Ἔχουμε ὅλοι ἀναστατωθῆ... Βοηθῆστε μας κ. Ἀστυνόμε, βοηθῆστε μας...

—Ἡσυχᾶστε καὶ πηγαίνετε σπίτι σας. Τίποτα ἄλλο γιὰ τὸν νεαρὸ φοιτητὴ μήπως γνωρίζετε; Διεύθυνσή του, συναναστροφές του, φίλους του, συγγενεῖς...

—Ὄχι. Δὲν ξέρω τίποτα ἄλλο ἀπ' ὅ,τι σᾶς εἶπα. Οὔτε καὶ τὄνομά του γνωρίζω...

—Καλά, καλά. Πηγαίνετε στὸ καλό.

—Χαίρετε κ. Ἀστυνόμε.

—Χαίρετε δεσποινίς.

***

Ἄρχισαν ἀπὸ τὴν ἴδια στιγμὴ πυρετώδεις ἐνέργειαι ὅλων τῶν Τμημάτων τάξεως καὶ Ἀσφαλείας. Ἔγιναν τηλεφωνήματα σ' ὅλες τὶς Ὑπηρεσίες γιὰ ἁπλῆ ἐξαφάνιση. Παρῆλθαν ὅμως δυὸ—τρεῖς ἡμέρες καὶ ἡ ἁπλῆ ἐξαφάνιση μετεβλήθη σὲ σκοτεινὴ ὑπόθεση. Ἀπαγωγή; Ἔγκλημα; Ἡ ὑπόθεσις ἄρχισε νὰ σκεπάζεται μὲ πυκνὸ πέπλο μυστηρίου...

Τὴν τρίτη ἡμέρα ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως, ἕνας νέος λεπτὸς καὶ ἀδύνατος ἀνεμείχθη στὸ πρῶτο διάλειμμα τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς

Καὶ συνέχισε ν' ἀναμιγνύεται μὲ τοὺς φοιτητὰς στὰ διαλείμματα τέσσερις

μέρες, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸν προσέξῃ. Στὰ μαθήματα φυσικὰ δὲν παρουσιάζετο. Παρετήρησε ὅλα τὰ πρόσωπα τῶν φοιτητῶν στὸ διάστημα αὐτό, τὰ χαρακτηριστικά των, μὰ δὲν κατέληξε σὲ κανένα θετικὸ συμπέρασμα. Ἂν κανένας φοιτητὴς ἦ περαστικὸς διαβάτης ἀπὸ τὴν ἐξώθυρα τῆς Σχολῆς τὶς πρωϊνὲς ὥρες, εἶχε παρατηρητικότητα, θἄβλεπε ὅτι τὶς τελευταῖες τέσσερες ἡμέρες, ἕνας μικρόσωμος παχουλὸς νέος εἶχε ἐγκατασταθῆ ἐκεῖ καὶ πουλοῦσε κουλούρια φορῶντας ἕνα κασκέτο ὡς κάτω στὰ μάτια... Φαίνεται ὅμως ὅτι ὅλοι ἀγνόησαν, τόσο τὸ νεαρὸ ποὺ ἀνεμιγνύετο μὲ τοὺς φοιτητὰς στὰ διαλείμματα, ὅσο καὶ τὸν παχουλὸ μικρόσωμο ἄνδρα ποὺ πουλοῦσε τὰ κουλούρια. Τὸν πρῶτον, δὲν τὸν πρόσεξε κανεὶς ὅταν ἔμεινε ἀκίνητος καὶ ἀμίλητος κοντὰ στὶς παρέες, ἀκούγοντας μόνον... Καὶ τὸν δεύτερον, κανεὶς δὲν τὸν κύτταξε πιὸ πολὺ ἀπ' ὅσο χρειαζόταν γιὰ ν' ἀγοράσῃ κανένα «ζεστὸ σουσαμένιο κουλοῦρι».

Οἱ φοιτηταὶ βολτάριζαν εὔθυμοι, γελοῦσαν, φιλοσοφοῦσαν καπνίζοντας. Ἡ ξεγνοιασιὰ καὶ ἡ μακαριότητα εἶχαν βαθειὰ τυπωθῆ στὰ πρόσωπά τους. Καὶ κανεὶς δὲν μιλοῦσε γιὰ τὴν ἀπουσία τοῦ Ἀντώνη Λαμπρινοῦ...

Τὴν Πέμπτη ἡμέρα ἕνα τηλεφώνημα ἐλήφθη στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια.

«Ἐον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Ἐδηλώθη ἡμῖν ἐξαφάνισις ἀπὸ τετραημέρου τοῦ Α. Λ. τοῦ Θεοδοσίου καὶ τῆς Ἀγγελικῆς, φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς, ἐτῶν 19, κατοίκου Ἱπποκράτους 401. Χαρακτηριστικά : Ἀνάστημα 1,84, μελαχροινός. Φορεῖ μαῦρο κουστοῦμι καὶ μπλὲ γραβάτα. Κόμη στιλπνή, χτενισμένη πρὸς τὰ ὀπίσω. Φορεῖ παπούτσια ἀπὸ καστόρινο δέρμα, βαθέος καφὲ χρώματος...».

Ὁπότε, ἀπὸ τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὁ ψηλὸς καὶ ἀδύνατος νέος ποὺ ἀνεμιγνύετο στὰ διαλείμματα τῶν φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς μαζί τους, ἐξηφανίσθη. Καὶ τὸ πρωὶ τῆς ἑπομένης ἡμέρας, ὁ τυχὸν παρατηρητικὸς διαβάτης—ἂν ξανακυττοῦσε—δὲν θἄβλεπε τὸν στρουμπουλὸ νέο μὲ τὸ κασκέτο νὰ πουλᾷ τὰ ζεστά του σουσαμένια κουλούρια...

Τὰ πράγματα ἔτσι πήρανε ἕνα συγκεκριμένο προσανατολισμό. Εἶχαν συμβῆ δυὸ ἐξαφανίσεις μέσα σὲ πέντε ἡμέρες. Δηλαδή, καὶ οἱ δυὸ ἐξαφανίσεις ἔγιναν τὴν ἴδια ἡμέρα, ἀλλὰ ἡ δεύτερη ἐδηλώθη τὴν Πέμπτη ἡμέρα ἀπὸ τῆς ἐξαφανίσεως τοῦ φοιτητοῦ τῆς Ἰατρικῆς. Κι' ἔτσι, ἀπὸ τῆς ἕκτης ἡμέρας τῆς διπλῆς ἐξαφανίσεως, οἱ ἐνέργειες ὅλες στράφηκαν πρὸς δύο κατευθύνσεις. Συσχετίσθηκαν τὰ ὅσα ἦσαν γνωστὰ καὶ βγῆκε τὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπῆρχε στενὴ σχέσις μεταξὺ τῶν δύο ἐξαφανίσεων. Αὐτό, ἂν ἐλαμβάνετο ὑπ' ὄψιν τουλάχιστον ὁ νόμος τῆς ἔλξεως. Πόσον μᾶλλον ἂν ἔκαναν σύγκριση τῶν χαρακτηριστικῶν ποὺ ἐδόθησαν ἀπὸ τοὺς κηδεμόνες τῶν ἐξαφανισθέντων καὶ ἰδίως ἐκείνων ποὺ κατετέθησαν ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς τῆς ἐξαφανισθείσης...

***

Ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐξαφανισθείσης ἀνετέθη στὸν Ὑπαστυνόμο Μάριο. Μὲ βοηθούς του τέσσερα ἀπὸ τὰ καλλίτερα λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἄρχισε τὸ δύσκολο ἔργο του—κατὰ τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης φαινόμενα. Στράφηκε κατὰ πρῶτον στοὺς γνωστοὺς τῆς νέας, τῆς Ἀλίκης Καρεζῆ. Καὶ πρώτη ἐξήτασε μιὰ στενή της φίλη, κόρη μεγαλεμπόρου τῶν Ἀθηνῶν.

—Τὴν γνωρίζετε καλὰ τὴν Ἀλίκη;

—Ναί! Πολὺ καλά! Εἴμαστε φίλες ἀπὸ μικρὰ κοριτσάκια ἀκόμα...

—Ξέρετε τίποτα τὸ ἰδιαίτερο γι' αὐτήν; Γιὰ τὰ ὄνειρά της, τὶς συνήθειές της, τὶς ἐπιδιώξεις της...

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Τὴν 23ην 'Απριλίου 1955 ἐξῆλθον τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς κατόπιν ἐξαμήνου εὐδοκίμου φοιτήσεως 87 νέοι μαθητευόμενοι ἀστυφύλακες τοὺς ὁποίους ὁ Διοικητὴς τῆς Σχολῆς, 'Αστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. 'Αρχιμανδρίτης Ν., προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

«Νέοι ἀστυφύλακες

«Πρέπει νὰ θεωρῆτε εὐτυχῆ σύμπτωση, ὅτι δώσατε τὸν ὅρκο τοῦ ἀστυνο» μικοῦ τὶς μέρες αὐτὲς τῆς 'Αναστάσεως, τὶς μέρες δηλαδὴ τῆς χαρᾶς καὶ τῆς » ἀγάπης. Εἴθε καὶ ἡ ὑπηρεσία σας στὴν 'Αστυνομία Πόλεων, νὰ σᾶς δίδῃ πάντοτε » χαρὰ καὶ νὰ σᾶς κάνῃ ἀγαπητοὺς σ' ὅλους.

«Σ' αὐτὸ ὅμως θὰ συντελέσετε καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι, μὲ τὴν εὐγενικὴ συμπε» ριφορὰ κατὰ τὴν ἐκτέλε» ση τῶν καθηκόντων σας, » μὲ τὴν προθυμία νὰ πα» ρέχετε ἄμεσο καὶ ἀποτε» λεσματικὴ συνδρομὴ σὲ » κάθε περίπτωση ἀνάγκης » τοῦ πλησίον, μὲ τὴν ἄ» ψογο παράστασή σας στὴν » κοινωνία, ὄχι μόνον ὅταν » φέρετε τὴ στολὴ τοῦ ἀ» στυφύλακος, ἀλλὰ καὶ ὅ» ταν κινῆσθε ὡς ἰδιῶτες, » καὶ τέλος, μὲ τὴν ἀπό» φαση νὰ δώσετε τὰ πάν» τα καὶ τὴ ζωή σας ἀκό» μη, προκειμένου νὰ φθά» σετε στὸ συγκεκριμμένο σκοπὸ τὸν ὁποῖο σᾶς ἀναθέτει ἀπὸ σήμερα ἡ πολιτεία, » δηλαδή, νὰ προασπίζετε τὴν τιμή, τὴ ζωὴ καὶ τὴν περιουσία τῶν πολιτῶν ἀπὸ » κάθε κίνδυνο, διασφαλίζοντας συνάμα καὶ τὴν ἀπόλαυση τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν.

'Ορκωμοσία νέων ἀστυφυλάκων τὴν 23–4–55.

«'Η Σχολή, σᾶς ἔδωσε ἀρκετὰ ἐφόδια, γιὰ νὰ μπορέσετε νὰ φανῆτε ἄξιοι » τῆς τιμῆς, ποὺ σᾶς γίνεται σήμερα, μὲ τὴν εἴσοδό σας στὴν ἐκλεκτότερη καὶ » λεπτότερη 'Υπηρεσία τοῦ Κράτους, **στὴν 'Αστυνομία Πόλεων.**

«'Από σᾶς ἐξαρτᾶται νὰ σταδιοδρομήσετε καὶ ν' ἀνεβῆτε σιγά-σιγά, τὴν » ἱεραρχικὴ κλίμακα, ὅπως ἔκαμαν καὶ οἱ προγενέστεροί σας, οἱ ὁποῖοι τώρα βλέ» πουν μὲ ὑπερηφάνεια τὸ δρόμο ποὺ πέρασαν, προσφέροντας τίμια καὶ εὐσυνεί» δητα τὶς ὑπηρεσίες των.

«Οἱ θερμότερες λοιπὸν εὐχές μας σᾶς συνοδεύουν κατὰ τὴν ἀποχώρησή σας » ἀπὸ τὴ Σχολὴ καὶ θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς, ἂν ὕστερα ἀπὸ δύο ἢ τρία χρόνια, δεχθοῦμε » πολλοὺς ἀπὸ σᾶς καὶ πάλι, γιὰ νὰ σᾶς ἐκπαιδεύσουμε ὡς 'Αρχιφύλακες.

«Καλὸ κατευόδιο».

Οἱ ἐξελθόντες τῆς Σχολῆς ἐτοποθετήθησαν ὡς ἀκολούθως :

α) Εἰς 'Αστυνομικὴν Δ/σιν 'Αθηνῶν οἱ : 'Αλεξόπουλος Π., 'Αναστασόπουλος Ι., 'Αντωνόπουλος Δ., Βλαχονικολὸς 'Α., Γαλανόπουλος Γ., Γαλανόπουλος Χρ., Γεωργίου Γ., Γκέκης Ι., Γλυμίτσας Κ., Γουρζῆς Γ., Δανόπουλος Σπ., Δασκαλόπουλος Δ., Δεμπεγιώτης Παρ., Διαμαντῆς Γ., Δουβίκας Σ., Ζερβολέας Γ., Ζιάννης Ν., Θεριστόπουλος 'Αλ., Θερριὸς Π., Καλαμπόκας Γ., Καλονόμος 'Ι., Κάντας Σ., Καραγιαννόπουλος Ἄγγ., Καραχάλιος Μιχ., Κατσα-

φέλης 'Α., Κλωνῆς 'Ι., Κολοτοῦρος 'Αθ., Κοσμᾶς Βασ., Κοτσαύτης Δ.,Κουρμπέτης Π., Κουτούπης Στ., Κωτσάκης Διον., Λαμπρόπουλος Ζ., Λαχανᾶς 'Αθ., Μάκος Κ., Μανιατάκος Θ., Ματθαίου Π., Μαυροειδῆς Γ., Μεσιακάρης Β., Μουλατσιώτης Κ., Μπότσης Γ., Μπουχοῦτσος Δ., Νικάκος Γ., Νικολακόπουλος Δ., Νινάσιος Β., Ντερμπεντέρης Κ. ἢ Ι., Ξουραφᾶς Γ., Πάνου Παν., Παπαγγελῆς Κ., Παπαδόπουλος Λ., Παπαδόπουλος Φ., Παπασπηλίου Κ., Ρῖγκος Ν., Ρουμανᾶς 'Ι., Σινόπουλος Ἄγγ., Στεντούμης Γ., Τολίζας Κ., Τσαγανᾶς 'Ι., Τσακαλάκης 'Η., Τσαντίλας Δ., Τσιγγέλης Γ., Τσικνιᾶς 'Ι., Τσούνης 'Αντ., Φαράντος 'Αθ., Χασάπης Κηρῦκος, Χολέβας Ν., Χριστιᾶς Σπ. καὶ Ψύχαλος Κ.

καὶ β) Εἰς 'Αστυνομικὴν Δ/νσιν Πειραιῶς οἱ: Βελουδάκης Στ., Βούλγαρης Θ., Γιάγκος Εὐστρ., Δαμαλᾶς Β., Διακουλάκης Β., Ζαροδῆμος Σ., Κουῆς 'Ι., Κοῦκος 'Α., Κυριάκου Π., Λερούνης 'Ι. Μελᾶς Γ., Μπιμπῆς Σ., Μπουγᾶς Φ., Νόνας Κ., Οὐρανὸς Μ., Παλαιοδῆμος Κ., Ραγκαβᾶς Γ., Τζιούγκρας Χ. καὶ Τσαπατσάρης Β.

Οἱ ὁρκισθέντες τὴν 23—4—55, 87 νέοι ἀστυφύλακες φωτογραφούμενοι μετὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν 'Αξιωματικῶν αὐτῆς.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑΙ ΕΚΠΟΜΠΑΙ ΑΣΤΥΝ. ΠΟΛΕΩΝ

'Η ἐκπομπὴ τῆς 20—4-55 ἦτο ἀφιερωμένη εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ μετέσχον ἐκλεκτοὶ καλλιτέχναι μὲ ἐξαιρετικὰ τραγούδια. Τὸ πρόγραμμα παρουσίασε ὁ Μίμης Φραγκιδάκης. Μετεδόθη δὲ καὶ ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ ἡμερολόγιο τοῦ ἀστυφύλακος μὲ τίτλο «Προσέχετε τὶς λακοῦβες» γραμμένο ἀπὸ τὸ Σπῦρο Πηλό.

Κατὰ τὴν ἐκπομπὴν τῆς 27—4—55 μετεδόθη ραδ. σκηνὴ μὲ τίτλο «'Ο Κόκκινος Δολοφόνος τοῦ 'Υπουργοῦ» σὲ κείμενο τοῦ 'Αστυνομικοῦ Διευθυτοῦ Α' κ. 'Αρχιμανδρίτου Νικολ. ἀφιερωμένη εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Χρήστου Λαδᾶ, δολοφονηθέντος τὴν 1—5—1948. Μετέσχον οἱ: 'Ανδρέας Φιλιππίδης, Νάσσος Κεδράκας, Βάσσος 'Ανδρωνίδης, Γιάννης Μαλοῦχος, Τώνης Κουφουδάκης, Σπῦρος Καλογήρου, Περικλῆς 'Ιωαννίδης, Μίμης Φραγκιδάκης καὶ 'Υπαστυνόμος Παναγιώτης Βλαχάκης. Καθηγητὴς ὁ Θᾶνος Κωτσόπουλος τοῦ 'Εθνικοῦ Θεάτρου. Μετέσχεν ἡ Φιλαρμονικὴ 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ ἡ Χορωδία 'Αγίου Σπυρίδωνος Πειραιῶς, ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Γιάννη Παπαηλιοῦ. Τεχνικὴ φροντίδα Γιάννη Πορετσάνου. 'Επιμέλεια καὶ Ραδιοσκηνοθεσία Γκύ-Ζυρώ.

Κάθε Τετάρτη καὶ ὥραν 7,30 — 8 μ. μ. ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων μεταδίδει τὴν ἡμίωρον καθοδηγητικὴν καὶ μουσικὴν ἐκπομπὴν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Πρέπει νὰ τὴν παρακολουθῆτε ὅλοι καὶ θὰ πεισθῆτε περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελιμότητος αὐτῆς.